

Ezechiel

¹ Stalo se pak třicátého léta, čtvrtého měsíce, dne pátého, když jsem byl mezi zajatými u řeky Chebar, že otevřena byla nebesa, a viděl jsem vidění Boží. ² Pátého dne téhož měsíce, pátého léta zajetí krále Joachina, ³ V pravdě stalo se slovo Hospodinovo k Ezechielovi knězi, synu Buzi, v zemi Kaldejské u řeky Chebar, a byla nad ním ruka Hospodinova. ⁴ I viděl jsem, a aj, vítr tuhý přicházel od půlnoci, a oblak veliký, a oheň plápolající, a okolo něho byl blesk, a z prostředku jeho jako nějaká velmi prudká světlost, z prostředku toho ohně. ⁵ Z prostředku jeho také ukázalo se podobenství čtyř zvířat, jejichž takový byl způsob: Podobenství člověka měli. ⁶ A po čtyřech tvářích jedno každé, a po čtyřech křídlech jedno každé mělo. ⁷ Jejichž nohy nohy přímé, ale zpodek noh jejich jako zpodek nohy telecí, a blyštěly se podobně jako ocel pulerovaná. ⁸ Ruce pak lidské pod křídly jejich, po čtyřech stranách jejich, a tváři jejich i křídla jejich na čtyřech těch stranách. ⁹ Spojena byla křídla jejich jednoho s druhým. Neobracela se, když šla; jedno každé přímo na svou stranu šlo. ¹⁰ Podobenství pak tváří jejich s předu tvář lidská, a tvář lvová po pravé straně každého z nich; tvář pak volovou po levé straně všech čtvero, též tvář orličí s zadu mělo všech čtvero z nich. ¹¹ A tváři jejich i křídla jejich pozdvižena

byla zhůru. Každé zvíře dvě křídla pojilo s křídly dvěma druhého, dvěma pak přikrývala těla svá. ¹² A každé přímo na svou stranu šlo. Kamkoli ukazoval duch, aby šla, tam šla, neuchylovala se, když chodila. ¹³ Podobnost také těch zvířat na pohledění byla jako uhlí řeřavého, na pohledění jako pochodně. Kterýžto oheň ustavičně chodil mezi zvířaty, a ten oheň měl blesk, a z téhož ohně vycházelo blýskání. ¹⁴ Také ta zvířata běhala, a navracovala se jako prudké blýskání. ¹⁵ A když jsem hleděl na ta zvířata, a aj, kolo jedno bylo na zemi při zvířatech u čtyř tváří jednoho každého z nich. ¹⁶ Na pohledění byla kola, a udělání jich jako barva tarsis, a podobnost jednotejnou měla všechna ta kola, a byla na pohledění i udělání jejich, jako by bylo kolo u prostřed kola. ¹⁷ Na čtyři strany své jíti majíce, chodila, a neuchylovala se, když šla. ¹⁸ A loukoti své, i vysokost měla, že hrůza z nich šla, a šínové jejich vůkol všech čtyř kol plní byli očí. ¹⁹ Když pak chodila zvířata, chodila kola podlé nich, a když se vznášela zvířata vzhůru od země, vznášela se i kola. ²⁰ Kdekoli chtěl Duch, aby šla, tam šla; kde Duch chtěl jíti, i kola vznášela se naproti nim, nebo duch zvířat byl v kolách. ²¹ Když ona šla, šla, a když ona stála, stála, a když se vznášela od země, vznášela se také kola s nimi, nebo duch zvířat byl v kolách. ²² Podobenství pak oblohy bylo nad hlavami zvířat jako podobenství křišťálu roztaženého nad hlavami jejich svrchu. ²³ A pod oblohou křídla jejich pozdvižená byla, jedno připojené k

druhému. Každé mělo dvě, jimiž se přikrývalo, každé, pravím, mělo dvě, jimiž přikrývalo tělo své. ²⁴ I slyšel jsem zvuk křídel jejich jako zvuk vod mnohých, jako zvuk Všemohoucího, když chodila, zvuk hluku jako zvuk vojska. Když pak stála, spustila křídla svá. ²⁵ Byl také zvuk svrchu nad oblohou, kteráž byla nad hlavou jejich, když stála a spustila křídla svá. ²⁶ Svrchu pak na obloze, kteráž byla nad hlavou jejich, bylo podobenství trůnu, na pohledění jako kámen zafirový, a nad podobenstvím trůnu na něm svrchu, na pohledění jako tvárnost člověka. ²⁷ I viděl jsem na pohledění jako velmi prudkou světlost, a u vnitřku jejím vůkol na pohledění jako oheň, od bedr jeho vzhůru; od bedr pak jeho dolů viděl jsem na pohledění jako oheň, a blesk vůkol něho. ²⁸ Na pohledění jako duha, kteráž bývá na oblace v čas deště, takový na pohledění byl blesk vůkol. To bylo vidění podobenství slávy Hospodinovy. Kteréžto viděv, padl jsem na tvář svou, a slyšel jsem hlas mluvícího.

2

¹ Kterýž řekl ke mně: Synu člověčí, postav se na nohy své, ať mluvím s tebou. ² I vstoupil do mne duch, když promluvil ke mně, a postavil mne na nohy mé, a slyšel jsem, an mluví ke mně. ³ Kterýž řekl mi: Synu člověčí, já tě posílám k synům Izraelským, k národům zpuřným, kteříž zpuřně se postavovali proti mně; oni i otcové jejich zpronevěřovali se mi, až právě do tohoto dne. ⁴ K těch, pravím, synům nestydaté tváři

a zatvrdilého srdce já posílám tě, a díš k nim: Takto praví Panovník Hospodin, ⁵ Již oni slyšte neb nechte: Že dům zpuřný jsou. Ať vědí, že prorok byl u prostřed nich. ⁶ Ty pak synu člověčí, neboj se jich, aniž se boj slov jejich, že zpuřní a jako trní jsou proti tobě, a že mezi štíry bydlíš. Slova jejich neboj se, a tváři jejich se nestrachuj, proto že dům zpuřný jsou. ⁷ Ale mluv slova má k nim, již oni slyšte neb nechte: Že zpuřní jsou. ⁸ Ty pak synu člověčí, slyš, co já pravím tobě: Nebuď zpuřný jako ten dům zpuřný. Otevři ústa svá, a sněz, co já tobě dám. ⁹ I viděl jsem, a aj, ruka vztažena byla ke mně, a aj, v ní svinutá kniha. ¹⁰ Kteroužto rozvinul přede mnou, a byla popsaná s předu i z zadu, a bylo v ní psáno nařikání, kvílení a běda.

3

¹ Tedy řekl mi: Synu člověčí, což před tebou jest, sněz, sněz knihu tuto, a jdi, mluv k domu Izraelskému. ² I otevřel jsem ústa svá, a dal mi snísti knihu tu, ³ Řka ke mně: Synu člověčí, nakrm břicho své, a střeva svá naplň knihou touto, kteroužt dávám. I snědl jsem, a byla v ústech mých jako med sladká. ⁴ Za tím řekl mi: Synu člověčí, jdiž k domu Izraelskému, a mluv k nim slovy mými. ⁵ Nebo nebudeš poslán k lidu hluboké řeči a nesnadného jazyka, ale k domu Izraelskému. ⁶ Ne k národům mnohým hluboké řeči a nesnadného jazyka, jejichž bys slovům nerozuměl, ješto, kdybych tě k nim poslal, uposlechli by tebe. ⁷ Ale dům Izraelský

nebudou tě chtít poslouchati, poněvadž nechť poslouchati mne; nebo všecken dům Izraelský jest tvrdočelný a zatvrdilého srdce. ⁸ Ale učinil jsem tvář tvou tvrdou proti tváři jejich, a čelo tvé tvrdé proti čelu jejich. ⁹ Jako kámen přetvrdý, pevnější než skálu učinil jsem čelo tvé; nebož se jich, aniž se strachuj tváři jejich, proto že dům zporný jsou. ¹⁰ I řekl ke mně: Synu člověčí, všechna slova má, kterážť mluvití budu, přijmi v srdce své, a ušima svýma slyš. ¹¹ A jdi k zajatým, k synům lidu svého, a mluv k nim, a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin, již oni slyšte neb nechte. ¹² Tehdy odnesl mne Duch, a slyšel jsem za sebou hlas hřmotu velikého: Požehnaná sláva Hospodinova z místa svého. ¹³ A hlas křídel těch zvířat, kteráž se vespolek dotýkala, a hlas kol naproti nim, a hlas hřmotu velikého. ¹⁴ Duch pak odnesl mne, a vzal mne, a odšel jsem truchliv, v hněvě ducha svého, ale ruka Hospodinova nade mnou silnější byla. ¹⁵ I přišel jsem k zajatým do Telabib, bydlícím při řece Chebar, a seděl jsem, kdež oni bydlili. Seděl jsem, pravím, sedm dní u prostřed nich s užasnutím. ¹⁶ I stalo se po dokonání sedmi dnů, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ¹⁷ Synu člověčí, strážným jsem tě postavil nad domem Izraelským, abys slyše slovo z úst mých, napomínal jich ode mne. ¹⁸ Když bych já řekl bezbožnému: Smrtí umřeš, a nenapomenul bys ho, ani nemluvil, abys ho odvedl od cesty jeho bezbožné, proto abys ho při životu zachoval: ten bezbožný pro nepravost svou umře, ale

krve jeho z ruky tvé vyhledám. ¹⁹ Paklibys ty napomenul bezbožného, a neodvrátil by se od bezbožnosti své, a od cesty své bezbožné, onť pro nepravost svou umře, ale ty duši svou vysvobodíš. ²⁰ Odvrátil-li by se pak spravedlivý od spravedlnosti své, a činil by nepravost, a já bych položil urážku před něj, a tak by umřel, ty pak bys ho nenapomenul: pro hřícht svůj umře, aniž na pamět přijde která spravedlnost jeho, kterouž činil, ale krve jeho z ruky tvé vyhledám. ²¹ Pakli bys ty napomenul spravedlivého, aby nehřešil spravedlivý, a on by nehřešil, jistě že bude živ; nebo napomenut byl. Ty také duši svou vysvobodíš. ²² I byla tam nade mnou ruka Hospodinova, kterýžto řekl mi: Vstaň, jdi do tohoto údolí, a tam mluvíti budu s tebou. ²³ A tak vstav, šel jsem do toho údolí, a aj, sláva Hospodinova stála tam, jako sláva, kterouž jsem viděl u řeky Chebar. I padl jsem na tvář svou. ²⁴ Tehdy vstoupil do mne Duch, a postaviv mne na nohy, mluvil ke mně, a řekl mi: Jdiž, zavři se v domě svém. ²⁵ Nebo na tě, synu člověčí, aj, dadí na tě provazy, a sváží tě jimi, a nebudeš moci vyjíti mezi ně. ²⁶ A já učiním, aby jazyk tvůj přilnul k dásním tvým, a abys oněměl, a nebyl jim mužem domlouvajícím, protože dům zpurný jsou. ²⁷ Ale když mluvíti budu s tebou, otevru ústa tvá, a díš jim: Takto praví Panovník Hospodin: Kdo slyšeti chce, nechť slyší, a kdo nechce, nechť nechá, že dům zpurný jsou.

4

¹ Ty pak synu člověčí, vezmi sobě cihlu, a polože ji před sebe, vyrej na ní město Jeruzalém. ² A postav na ní obležení, a vzdělaje na ní šance, vysyp na ní násyp, a polož na ní vojska, a postav na ní berany válečné vůkol. ³ Potom vezmi sobě pánev železnou, a polož ji místo zdi železné, mezi tebou a mezi městem, a zatvrď tvář svou proti němu, ať jest obleženo, a oblehneš je. Toť bude znamením domu Izraelskému. ⁴ Ty pak lehni na levý bok svůj, a vlož na něj nepravost domu Izraelského. Podlé počtu dnů, v němž ležeti budeš na něm, poneseš nepravost jejich. ⁵ A já dávám tobě léta nepravosti jejich v počtu dnů, tři sta a devadesáte dnů, v nichž poneseš nepravost domu Izraelského. ⁶ Když je pak vyplníš, budeš ležeti na pravém boku podruhé, a poneseš nepravost domu Judova čtyřiceti dnů. Den za rok, den za rok dávám tobě. ⁷ K obležení, pravím, Jeruzaléma zatvrď tvář svou, ohrna ruku svou, a prorokuje proti němu. ⁸ A aj, dávám na tě provazy, abys se neobracel z boku jednoho na druhý, dokudž nevyplníš dnů obležení svého. ⁹ Protož ty vezmi sobě pšenice a ječmene, též bobu, šočovice, i prosa, a špaldy, a dej to do jedné nádoby, abys sobě nastrojil z toho pokrmu podlé počtu dnů, v nichž ležeti budeš na boku svém. Za tři sta a devadesáte dnů jísti jej budeš. ¹⁰ Pokrmu pak tvého, kterýž jísti budeš, váha bude dvadceť lotů na den. Od času až do času jísti jej budeš. ¹¹ Vodu také na míru píti budeš, šestý díl hin; od času do

času pítí budeš. ¹² Podpopelný pak chléb ječný, kterýž jísti budeš, ten lejný nečistoty lidské pec před očima jejich. ¹³ I řekl Hospodin: Tak budou jísti synové Izraelští chléb svůj nečistý pro pohany, kteréž tam shromáždím. ¹⁴ Tedy řekl jsem: Ach, Panovníče Hospodine, aj, duše má není poškrvněna mrchami, a udáveného nejedl jsem od dětinství svého až podnes, aniž vešlo v ústa má maso ohavné. ¹⁵ Kterýž řekl mi: Aj, dávámť kravince místo lejn lidských, abys sobě jimi napekl chleba. ¹⁶ Za tím řekl mi: Synu člověčí, aj, já zlámi hůl chleba v Jeruzalémě, tak že jísti budou chléb na váhu, a to s zámutkem, a vodu na míru pítí, a to s předěšením, ¹⁷ Aby nedostatek majíce v chlebě a v vodě, dělali se jeden každý z nich, a svadli pro nepravost svou.

5

¹ Potom ty synu člověčí, vezmi sobě nůž ostrý, totiž břitvu holičů, vezmi jej sobě, a ohol ním hlavu i bradu svou. Potom vezma sobě váhu, rozděl to. ² Třetinu ohněm spal u prostřed města, když se vyplní dnové obležení; zatím vezma druhou třetinu, posekej mečem okolo něho; ostatní pak třetinu rozptyl u vítr. Nebo mečem dobytým budu je stíhati. ³ A však odejmi odtud něco málo, a zavaž do křídel svých. ⁴ A i z těch ještě vezma, uvrz je do prostřed ohně, a spal je ohněm, odkudž vyjde oheň na všecken dům Izraelský. ⁵ Takto praví Panovník Hospodin: Tento Jeruzalém, kterýž jsem postavil u prostřed pohanů, a vůkol otočil

krajinami, ⁶ Změnil soudy mé v bezbožnost více než pohané, a ustanovení má více než jiné země, kteréž jsou vůkol něho; nebo soudy mými pohrdli, a v ustanoveních mých nechodili. ⁷ Protož takto praví Panovník Hospodin: Proto že mnohem více než pohané, kteříž jsou vůkol vás, v ustanoveních mých nechodili jste, a soudů mých nečinili jste, nýbrž ani tak jako pohané, kteříž jsou vůkol vás, soudů nekonali jste: ⁸ Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já na tebe, aj já, a vykonám u prostřed tebe soudy před očima pohanů. ⁹ Nebo učiním při tobě to, čehož jsem prv neučinil, a čehož podobně neučiním více pro všechny ohavnosti tvé, ¹⁰ Tak že otcové jísti budou syny u prostřed tebe, a synové jísti budou otce své, a vykonám proti tobě soudy, a rozptýlím všechny ostatky tvé na všechny strany. ¹¹ Protož živť jsem já, praví Panovník Hospodin, že poněvadž jsi ty svatyně mé poškrnil všelikými mrzkostmi svými, a všelikými ohavnostmi svými, i já také zlehčím tebe, a neodpustíť oko mé, a nikoli se neslituji. ¹² Třetina tebe morem zemře a hladem zhyne u prostřed tebe, a třetina druhá mečem padne vůkol tebe, ostatní pak třetinu na všechny stany rozptýlím, a mečem dobytým stihati je budu. ¹³ A tak do konce vylit bude hněv můj, a dotru prchlivostí svou na ně, i potěším se. I zvedít, že já Hospodin mluvil jsem v horlivosti své, když vykonám prchlivost svou na nich, ¹⁴ A obrátím tě v poušť, a dám tě v útržku mezi národy, kteříž jsou vůkol tebe, před

oči každého tudy jdoucího. ¹⁵ A tak budeš k útržce, posměchu, k hroznému příkladu a k užasnutí národům, kteříž jsou vůkol tebe, tehdáž když vykonám proti tobě soudy v hněvě a v prchlivosti a v žehráni zůřivém. Já Hospodin mluvím jsem. ¹⁶ Tehdáž když vystřelím jízlivé střely hladu k záhubě vaší, kteréž vystřelím, abych vás vyhubil, a hlad shromáždě proti vám, zlámí vám hůl chleba. ¹⁷ Pošli zajisté na vás hlad a zvěř lítou, kteráž tě na sirobu přivede; i mor a krev přijde na tebe, když uvedu na tě meč. Já Hospodin mluvím jsem.

6

¹ I stalo se ke mně slovo Hospodinovo, řkoucí:
² Synu člověčí, obrať tvář svou proti horám Izraelským, a prorokuj proti nim, ³ A rci: Hory Izraelské, slyšte slovo Panovníka Hospodina: Takto praví Panovník Hospodin horám a pahrbkům, prudkým potokům a údolím: Aj, já, já uvedu na vás meč, a zkazím výsosti vaše. ⁴ A tak zpustnou oltářové vaši, a ztroskotáni budou sluneční obrazové vaši, a rozmeci zbité vaše před ukydanými bohy vašimi. ⁵ Povrhu také mrtvá těla synů Izraelských před ukydanými bohy jejich, a rozptýlím kosti vaše okolo oltářů vašich. ⁶ Kdekoli bydliti budete, města zpuštěna budou, a výsosti zpustnou. Pročež poplénění budou a zpustnou i oltářové vaši, potroskotáni budou a přestanou ukydaní bohové vaši, a sluneční obrazové vaši zpodtínáni, a tak vyh-lazena budou díla vaše. ⁷ I padnou zbití u

prostřed vás, a zvíte, že já jsem Hospodin. ⁸ A pozůstavím některé z vás, kteříž by ušli meče, mezi pohany, když rozptýlení budete do zemí. ⁹ I budou se rozpomínati na mne, kteříž z vás zachováni budou mezi národy, mezi něž budou zajati, že jsem kormoucen byl srdcem jejich smilným, kteréž odstoupilo ode mne, a očima jejich, kteréž smilníce, chodily za ukydanými bohy svými, a tak sami se býti hodné ošklivosti poznají pro nešlechtnosti, kteréž páchali ve všech ohavnostech svých. ¹⁰ A zvědí, že já jsem Hospodin, a že jsem ne nadarmo mluvil, že na ně uvedu zlé toto. ¹¹ Takto praví Panovník Hospodin: Tleskni rukou svou, a dupni nohou svou, a rci: Nastojte na dům Izraelský, že pro všechny ohavnosti nejhorší mečem, hladem a morem padnouti mají. ¹² Ten, kdož daleko bude, morem umře, a kdo blízko, mečem padne, ostatní pak a obležený hladem umře, a tak docela vyleji prchlivost svou na ně. ¹³ A zvíte, že já jsem Hospodin, když budou zbití jejich u prostřed ukydaných bohů jejich vůkol oltářů jejich, na všelikém pahrbku vysokém, na všech vrších hor, a pod všelikým dřevem zeleným, i pod všelikým dubem hustým, na kterémkoli místě obětovali vůni libou všelikým ukydaným bohům svým. ¹⁴ Nebo vztáhnu ruku svou na ně, a učiním zemi tuto zpustlou, zpustlejší než poušť Diblat, po všech obydlích jejich. I zvědí, že já jsem Hospodin.

7

¹ Potom stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Slyš, synu člověčí: Takto praví Panovník Hospodin o zemi Izraelské: Ach, skončení, přišlo skončení její na čtyři strany země. ³ Jižtě skončení nastalo tobě; nebo vypustím hněv svůj na tě, a budu tě souditi podlé cest tvých, a uvrhu na tě všechny ohavnosti tvé. ⁴ Neodpustí zajisté oko mé tobě, aniž se slituji, ale cesty tvé na tebe uvrhu, a ohavnosti tvé u prostřed tebe budou. I zvíte, že já jsem Hospodin. ⁵ Takto praví Panovník Hospodin: Bída jedna, aj hle, přichází bída. ⁶ Skončení přichází, přichází skončení, procítil na tě, aj, přicházít. ⁷ Přicházít to jitro na tebe, obyvateli země, přicházít ten čas, přibližuje se ten den hřmotu, a ne hlas rozléhající se po horách. ⁸ Již tudíž vyliji prchlivost svou na tě, a docela vypustím hněv svůj na tebe, a budu tě souditi podlé cest tvých, a uvrhu na tě všechny ohavnosti tvé. ⁹ Neodpustí zajisté oko mé, aniž se slituji, ale podlé cest tvých zaplatím tobě, a budou ohavnosti tvé u prostřed tebe. A tak zvíte, že já jsem Hospodin, ten, kterýž biji. ¹⁰ Aj, teď jest ten den, aj, přicházeje, přišlo to jitro, zkvetl prut, vypučila se z něho pýcha, ¹¹ Ukrutnost vzrostla v prut bezbožnosti. Nezůstanef z nich nic, ani z množství jejich, ani z hluku jejich, aniž bude naříkáno nad nimi. ¹² Přicházít ten čas, blízko jest ten den. Kdo koupí, nebude se veseliti, a kdo prodá, nic toho nebude litovati; nebo prchlivost přijde na všechno množství její. ¹³ Ten zajisté,

kdož prodal, k věci prodané nepůjde nazpět, by pak ještě byl mezi živými život jejich, poněvadž vidění na všecko množství její nenavrátí se, a žádný v nepravosti života svého nezmocní se. ¹⁴ Troubiti budou v troubu, a připraví všecko, ale nebude žádného, kdo by šel k boji; nebo prchlivost má oboří se na všecko množství její. ¹⁵ Meč bude vně, mor pak a hlad doma; kdo bude na poli, mečem zabit bude, toho pak, kdož bude v městě, hlad a mor zahubí. ¹⁶ Kteríž pak z nich utekou, ti na horách, jako holubice v údolí, všickni lkáti budou, jeden každý pro nepravost svou. ¹⁷ Všeliké ruce klesnou, a všeliká kolena rozplynou se jako voda. ¹⁸ I přepáší se žíněmi, a hrůza je přikryje, a na všeliké tváři bude stud, a na všech hlavách jejich lysina. ¹⁹ Stříbro své po ulicích rozházejí, a zlato jejich bude jako nečistota; stříbro jejich a zlato jejich nebude jich moci vysvoboditi v den prchlivosti Hospodinovy. Nenasytí se, a střev svých nenaplní, proto že nepravost jejich jest jim k urážce, ²⁰ A že v slávě okrasy své, v té, kterouž k důstojnosti postavil Bůh, obrazu ohavností svých a mrzkostí svých nadělali. Protož obrátil jsem jim ji v nečistotu. ²¹ Nebo vydám ji v ruku cizozemců k rozchvátání, a bezbožným na zemi za loupež, kteříž poškvrní jí. ²² Odvrátím též tvář svou od nich, i poškvrní svatyně mé, a vejdou do ní, boříce a poškvřňující jí. ²³ Udělej řetěz, nebo země plná jest soudů ukrutných, a město plné jest nátisku. ²⁴ Protož přivedu nejhorší z pohanů, aby dědičně vládli domy jejich; i učiním

přítrž pýše silných, a poškrvněny budou, kteříž jich posvěcují. ²⁵ Zkažení přišlo, protože hledati budou pokoje, ale žádného nebude. ²⁶ Bída za bídou přijde, a novina bude za novinou, i budou hledati vidění od proroka, ale zákon zahyne od kněze, a rada od starců. ²⁷ Král ustavičně kvíliti bude, a kníže obleče se v smutek, a ruce lidu v zemi předěšeny budou. Podlé cesty jejich učiním jim, a podlé soudů jejich souditi je budu. I zvědí, že já jsem Hospodin.

8

¹ I stalo se léta šestého, v pátý den šestého měsíce, že jsem seděl v domě svém, a starší Judští seděli přede mnou. I připadla na mne tu ruka Panovníka Hospodina. ² A viděl jsem, a aj, podobenství na pohledění jako oheň. Od bedr jeho dolů oheň, od bedr pak jeho vzhůru na pohledění jako blesk, na pohledění jako nějaká velmi prudká světlost. ³ Tedy vztáh podobenství ruky, vzal mne za kštici hlavy mé, a vyzdvihl mne Duch mezi nebe a mezi zemi, a uvedl mne do Jeruzaléma u viděních Božích, k vratům brány vnitřní, kteráž patří na půlnoci, kdež byla stolice modly k horlivosti a k zůřivosti popouzející. ⁴ A aj, sláva Boha Izraelského byla tam na pohledění jako ta, kterouž jsem viděl v údolí. ⁵ I řekl mi: Synu člověčí, pozdvihni nyní oči svých k cestě na půlnoci. Tedy pozdvihl jsem oči svých k cestě na půlnoci, a aj, na půlnoci u brány oltářové ta modla horlení, právě kudyž

se vchází. ⁶ V tom řekl mi: Synu člověčí, vidíš-liž ty, co tito činí, ohavnosti tak veliké, kteréž činí dům Izraelský tuto, tak že se vzdáliti musím od svatyně své? Ale obrátě se, uzříš ještě větší ohavnosti. ⁷ I přivedl mne ke dveřům síně, kdež jsem uzřel, a aj, díra jedna byla v stěně. ⁸ A řekl mi: Synu člověčí, kopej medle tu stěnu. I kopal jsem stěnu, a aj, dvěře jedny. ⁹ Tedy řekl mi: Vejdi, a viz ohavnosti tyto nejhorší, kteréž oni činí zde. ¹⁰ Protož všed, uzřel jsem, a aj, všeliké podobenství zeměplazů a hovad ohydných, i všech ukydaných bohů domu Izraelského vyryto bylo na stěně vůkol a vůkol. ¹¹ A sedmdesáte mužů z starších domu Izraelského, s Jazaniášem synem Safanovým, stojícím u prostřed nich, stáli před nimi, maje každý kadidlnici svou v ruce své, tak že hustý oblak kadění vzhůru vstupoval. ¹² I řekl mi: Viděl-lis, synu člověčí, co starší domu Izraelského činí ve tmě, jeden každý v pokojích svých malovaných? Nebo říkají: Nikoli na nás nepatří Hospodin, opustil Hospodin zemi. ¹³ Dále mi řekl: Obrátě se, uzříš ještě větší ohavnosti, kteréž oni činí. ¹⁴ I přivedl mne k vratům brány domu Hospodinova, kteráž jest na půlnoci, a aj, ženy seděly tam, plačíce Tammuze. ¹⁵ I řekl mi: Viděl-lis, synu člověčí? Obrátě se, uzříš ještě větší ohavnosti nad tyto. ¹⁶ Tedy uvedl mne do síně domu Hospodinova vnitřní, a aj, u vrat chrámu Hospodinova, mezi síňcí a oltářem bylo okolo pětmecítma mužů, jejichž záda byla k chrámu Hospodinovu, tváří pak jejich k východu, kteříž klaněli se proti východu

slunce. ¹⁷ I řekl mi: Viděl-lis, synu člověčí? Zdali lehká věc jest domu Judovu, aby činili ohavnosti tyto, kteréž činí zde? Nebo naplnivše zemi nátiskem, obrátili se, aby mne popouzeli, a aj, přičinějí ratolest vinnou k nosům svým. ¹⁸ Protož i já také učiním podlé prchlivosti; neslitujete se oko mé, aniž se smiluji. I budou volati v uši mé hlasem velikým, a nevyslyším jich.

9

¹ Potom zavolal hlasem velikým, tak že jsem slyšel, řka: Přistupte hejtmané k tomuto městu, a jeden každý s zbrojí svou hubicí v ruce své. ² A aj, šest mužů přišlo cestou k bráně hořejší, kteráž patří na půlnoci, maje každý zbroj svou rozrážející v ruce své. Muž pak jeden byl u prostřed nich, oděný rouchem lněným, a kalamář písarský při bedrách jeho; a přišedše, stáli u oltáře měděného. ³ Sláva pak Boha Izraelského sstoupila byla s cherubína, na kterémž byla, k prahu domu, a zvolala na muže toho oděného rouchem lněným, při jehož bedrách byl kalamář písarský. ⁴ I řekl jemu Hospodin: Přejdi prostředkem města, prostředkem Jeruzaléma, a znamenej znamením na čelích muže ty, kteříž vzdychají a naříkají nade všemi ohavnostmi dějícími se u prostřed něho. ⁵ Oněmno pak řekl tak, že jsem slyšel: Projděte skrze město za ním, a bíte; neodpouštějž oko vaše, aniž se slitovávejte. ⁶ Starce, mládence i pannu, maličké i ženy

mordujte do vyhubení, ale ke všelikému muži, na němž by bylo znamení, nepřistupujte, a od svatyně mé počňte. Takž začali od mužů těch starších, kteříž byli před chrámem. ⁷ (Nebo jim byl řekl: Poškrvňte domu, a naplňte sítě zbitými. Jdětež.) A vyšedše, bili v městě. ⁸ I stalo se, když je bili, a já pozůstal, že jsem padl na tvář svou, a zvolal jsem, řka: Ach, Panovníče Hospodine, zdaliž zahubíš všecken ostatek Izraelský, vylévaje prchlivost svou na Jeruzalém? ⁹ I řekl mi: Nepravost domu Izraelského a Judského veliká jest velmi velice, a naplněna jest země mordy, a město plné jest převrácenců. Nebo říkali: Opustil Hospodin zemi tuto, a Hospodin nikoli nevidí nás. ¹⁰ Protož já také cestu jejich na hlavu jejich obrátím; neodpustí oko mé, aniž se slituji. ¹¹ A aj, muž oděný rouchem lněným, při jehož bedrách byl kalamář, oznámil to, řka: Učinil jsem, jakž jsi mi rozkázal.

10

¹ I viděl jsem, a aj, na obloze, kteráž byla nad hlavou cherubínů, jako kámen zafirový na pohledění, jako podobenství trůnu se ukázalo nad nimi. ² Tedy promluviv k muži tomu oděnému rouchem lněným, řekl: Vejdi do prostřed kol pod cherubíny, a naplň hrsti své uhlím řeřavým z prostředku cherubínů, a roztrus po městě. Kterýžto všel před očima máma. ³ (Cherubínové pak stáli po pravé straně domu, když vcházel muž ten, a oblak hustý

naplnil síň vnitřní. ⁴ Nebo když se byla zdvihla sláva Hospodinova s cherubínů k prahu domu, tedy naplněn byl dům tím hustým oblakem, a síň naplněna byla bleskem slávy Hospodinovy. ⁵ Zvuk také křídel cherubínů slyšán byl až k té síni zevnitřní jako hlas Boha silného, všemohoucího, když mluví.) ⁶ I stalo se, když přikázal muži tomu oděnému rouchem lněným, řka: Vezmi ohně z prostředku kol, z prostředku cherubínů, že všel a postavil se podlé kol. ⁷ Tedy vztáhl cherubín jeden ruku svou z prostředku cherubínů k ohni tomu, kterýž byl u prostřed cherubínů, a vzav, dal do hrsti toho oděného rouchem lněným. Kterýžto vzal a vyšel. ⁸ Nebo ukazovalo se na cherubíních podobenství ruky lidské pod křídly jejich. ⁹ I viděl jsem, a aj, čtyři kola podlé cherubínů, jedno kolo podlé jednoho každého cherubína, podobenství pak kol jako barva kamene tarsis. ¹⁰ A na pohledění měla podobnost jednotejnou ta kola, jako by bylo kolo u prostřed kola. ¹¹ Když chodili, na čtyři strany jejich chodili. Neuchylovali se, když šli, ale k tomu místu, kamž se obracel vůdce, za ním šli. Neuchylovali se, když šli. ¹² Všecko také tělo jejich i hřbetové jejich, i ruce jejich, i křídla jejich, též i kola plná byla očí vůkol jich samých čtyř i kol jejich. ¹³ Kola pak ta nazval okršlkem, jakž slyšely uši mé. ¹⁴ Ětyři tváři mělo každé. Tvář první tvář cherubínová, tvář pak druhá tvář člověčí, a třetí tvář lvová, čtvrtá pak tvář orličí. ¹⁵ I zdvihli se cherubínové. To jsou ta zvířata, kteráž jsem viděl u řeky

Chebar. ¹⁶ Když pak šli cherubínové, šla i kola podlé nich, a když vznášeli cherubínové křídla svá, aby se pozdvihli od země, neuchylovala se také kola od nich. ¹⁷ Když stáli oni, stála, a když se vyzdvihovali, vyzdvihovala se s nimi; nebo duch zvířat byl v nich. ¹⁸ I odešla sláva Hospodinova od prahu domu, a stála nad cherubíny, ¹⁹ Hned jakž pozdvihli cherubínové křídel svých a vznesli se od země, před očima máma odcházejíce, a kola naproti nim, a stála u vrat brány domu Hospodinova východní, a sláva Boha Izraelského svrchu nad nimi. ²⁰ To jsou ta zvířata, kteráž jsem viděl pod Bohem Izraelským u řeky Chebar, a poznal jsem, že cherubínové byli. ²¹ Po čtyřech tvářích měl jeden každý, a po čtyřech křídlech jeden každý; podobenství také rukou lidských pod křídly jejich. ²² Podobenství pak tváří jejich bylo jako tváří, kteréž jsem byl viděl u řeky Chebar, obličej jejich i oni sami. Jeden každý přímo k své straně chodil.

11

¹ I vznesl mne Duch, a přivedl mne k bráně východní domu Hospodinova, kteráž patří na východ, a aj, ve vratech brány té pětmecítma mužů, mezi kterýmiž jsem viděl Jazaniáše syna Azurova, a Pelatiáše syna Banaiášova, knížata lidu. ² Tedy řekl mi: Synu člověčí, to jsou ti muži, kteříž smýšlejí nepravost, a skládají radu zlou v městě tomto, ³ Říkajíce: Nestavějme domů blízko, sic město bude hrnec a my maso. ⁴ Protož prorokuj proti nim, prorokuj, synu

člověčí. ⁵ I sstoupil na mne Duch Hospodinův, a řekl mi: Rci: Takto dí Hospodin: Tak říkáte, dome Izraelský. Nebo což vám koli vstupuje na mysl, o tom já vím. ⁶ Veliké množství zmrdovali jste v městě tomto, a naplnili jste ulice jeho zbitými. ⁷ Protož takto praví Panovník Hospodin: Ti, kteříž jsou zbiti od vás, kteréž jste skladli u prostřed něho, oniť jsou maso, město pak hrnec, ale vás vyvedu z prostředku jeho. ⁸ Báli jste se meče, ale meč uvedu na vás, praví Panovník Hospodin. ⁹ A vyvedu vás z prostředku jeho, a dám vás v ruku cizích, a vykonám nad vámi soudy. ¹⁰ Mečem padnete, na pomezí Izraelském souditi vás budu, a zvíte, že já jsem Hospodin. ¹¹ Město nebude vám hrnec, aniž vy budete u prostřed něho maso, na pomezí Izraelském souditi vás budu. ¹² I zvíte, že já jsem Hospodin, poněvadž jste v ustanoveních mých nechodili, a soudů mých nečinili, a podle soudů těch národů, kteříž jsou vůkol vás, činili jste. ¹³ Stalo se pak, když jsem prorokoval, že Pelatiáš syn Banaiášův umřel. Pročež padl jsem na tvář svou, a zvolal jsem hlasem velikým, řka: Ach, Panovníče Hospodine, skonání, činíš ostatkům Izraelským. ¹⁴ Tedy stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ¹⁵ Synu člověčí, bratří tvoji, bratří tvoji, příbuzní tvoji, a všecken dům Izraelský, všecken dům, kterýmž říkali obyvatelé Jeruzalémští: Daleko zajděte od Hospodina, nám jest dána země tato v dědictví. ¹⁶ Protož rci: Takto praví Panovník Hospodin: Ačkoli daleko zahnal jsem je mezi národy, a

ačkoli rozptýlil jsem je do zemí, však budu jim svatyní i za ten malý čas v zemích těch, do kterýchž přijdou. ¹⁷ Protož rci: Takto praví Panovník Hospodin: Shromáždím vás z národů a zberu vás z zemí, do kterýchž rozptýleni jste, a dám vám zemi Izraelskou. ¹⁸ I vejdou tam, a vyvrhou všecky mrzkosti její, i všecky ohavnosti její z ní. ¹⁹ Nebo dám jim srdce jedno, a Ducha nového dám do vnitřností vašich, a odejmu srdce kamenné z těla jejich, a dám jim srdce masité, ²⁰ Aby v ustanoveních mých chodili, a soudů mých ostríhali, a činili je. I budou lidem mým, a já budu jejich Bohem. ²¹ Kterýchž pak srdce chodilo by po žádostech mrzkostí svých a ohavností svých, těch cestu na hlavu jejich obrátím, praví Panovník Hospodin. ²² Tedy vznesli cherubínové křídla svá i kola s nimi, sláva pak Boha Izraelského nad nimi svrchu. ²³ I odešla sláva Hospodinova z prostředku města, a stála na hoře, kteráž jest na východ městu. ²⁴ Duch pak vznesl mne, a zase mne přivedl do země Kaldejské k zajatým, u vidění skrze Ducha Božího. I odešlo ode mne vidění, kteréž jsem viděl. ²⁵ A mluvil jsem k zajatým všecky ty věci Hospodinovy, kteréž mi ukázal.

12

¹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí:
² Synu člověčí, u prostřed domu zpuřného ty bydlíš, kteříž mají oči, aby viděli, však nevidí; uši mají, aby slyšeli, však neslyší, proto že dům zpuřný jsou. ³ Protož ty, synu člověčí, připrav

sobě to, s čím bys se stěhoval, a stěhuj se ve dne před očima jejich. Přestěhuješ se pak z místa svého na místo jiné před očima jejich, zdaby aspoň viděli; nebo dům zpuřný jsou. ⁴ Vynesa pak své věci, jakožto ty, s nimiž se stěhovati máš ve dne před očima jejich, vyjdi u večer před očima jejich, jako ti, kteříž se stěhují. ⁵ Před očima jejich prokopej sobě zed, a vynes skrze ni. ⁶ Před očima jejich na rameni nes, po tmě vynes, tvář svou přikrej, a nehleď na zemi; nebo za zázrak dal jsem tě domu Izraelskému. ⁷ I učinil jsem tak, jakž rozkázáno bylo. Věci své vynesl jsem, jakožto ty, s nimiž bych se stěhoval ve dne, u večer pak prokopal jsem sobě zed rukou; po tmě jsem je vynesl, na rameni nesa před očima jejich. ⁸ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně ráno, řkoucí: ⁹ Synu člověčí, zdaližť řekli dům Izraelský, dům ten zpuřný: Co ty děláš? ¹⁰ Rciž jim: Takto praví Panovník Hospodin: Na kníže v Jeruzalémě vztahuje se břímě toto a na všecken dům Izraelský, kteříž jsou u prostřed něho. ¹¹ Rciž jim: Já jsem zázrakem vaším. Jakož jsem činil, tak se stane jim, postěhují se a v zajetí půjdou. ¹² A kníže, kteréž jest u prostřed nich, na rameni ponese po tmě a vyjde. Zed prokopají, aby jej vyvedli skrze ni; tvář svou zakryje, tak že nebude viděti okem svým země. ¹³ Nebo roztáhnu síť svou na něj, a polapen bude do vrše mé, a zavedu jej do Babylona, země Kaldejské, kteréž neuzří, a tam umře. ¹⁴ Všecky také, kteříž jsou vůkol něho na pomoc jemu, i všecky houfy jeho rozptýlím

na všechny strany, a mečem dobytým budu je stihati. ¹⁵ I zvědí, že já jsem Hospodin, když je rozptýlím mezi národy, a rozženu je po krajinách. ¹⁶ Pozůstavím pak z nich muže nemnohé po meči, po hladu a po moru, aby vypravovali všechny ohavnosti své mezi národy, kamž se dostanou, i zvědí, že já jsem Hospodin. ¹⁷ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ¹⁸ Synu člověčí, chléb svůj s strachem jez, a vodu svou s třesením a s zámutkem pí, ¹⁹ A rci lidu země této: Takto praví Panovník Hospodin o obyvatelích Jeruzalémských, o zemi Izraelské: Chléb svůj s zámutkem jísti budou, a vodu svou s předěšením pít, aby obloupena byla země jeho z hojnosti své, pro nátisk všech přebývajících v ní. ²⁰ Města také, v nichž bydlí, zpustnou, a země pustá bude, a tak zvíte, že já jsem Hospodin. ²¹ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ²² Synu člověčí, jaké to máte přísloví o zemi Izraelské, říkájíte: Prodlí se dnové, aneb zahyne všeliké vidění? ²³ Protož rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Učiním, aby přestalo přísloví toto, aniž užívati budou přísloví toho více v Izraeli. Rci jim: Nýbrž přiblížili se dnové ti a splnění všelikého vidění. ²⁴ Nebo nebude více žádného vidění marného, a hádání pochlebníka u prostřed domu Izraelského, ²⁵ Proto že já Hospodin mluviti budu, a kterékoli slovo promluvím, stane se. Neprodlít se dlouho, ale za dnů vašich, dome zpuřný, mluviti budu slovo, a naplním je, praví Panovník Hospodin. ²⁶ I stalo se slovo Hospodinovo ke

mně, řkoucí: ²⁷ Synu člověčí, aj, dům Izraelský říkají: Vidění to, kteréž vidí tento, ke dnům mnohým patří, a na dlouhé časy tento prorokuje. ²⁸ Protož rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Neprodlít se dlouho všeliké slovo mé, ale slovo, kteréž mluvíti budu, stane se, praví Panovník Hospodin.

13

¹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, prorokuj proti prorokům Izraelským, kteříž prorokují, a rci prorokujícím z srdce svého: Slyšte slovo Hospodinovo: ³ Takto praví Panovník Hospodin: Běda prorokům bláznivým, kteříž následují ducha svého, ješto však nic neviděli. ⁴ Podobni jsou liškám na pustinách proroci tvoji, Izraeli. ⁵ Nevstupujete k mezerám, aniž děláte hradby okolo domu Izraelského, aby ostáti mohl v boji v den Hospodinův. ⁶ Vídají marnost a hádání lživé. Říkají: Praví Hospodin, ješto jich neposlal Hospodin, a troštují lidi, aby jen utvrdili slovo své. ⁷ Zdaliž vidění marného nevidáte, a hádání lživého nevypravujete? A říkáte: Praví Hospodin, ješto jsem já nemluvil. ⁸ Pročež takto praví Panovník Hospodin: Proto že mluvíte marnost, a vídáte lež, protož aj, já jsem proti vám, praví Panovník Hospodin. ⁹ Nebo bude ruka má proti prorokům, kteříž vídají marnost a hádají lež. V losu lidu mého nebudou, a v popisu domu Izraelského nebudou zapsáni, aniž do země Izraelské vejdou. I zvíte, že já jsem Panovník Hospodin, ¹⁰ Proto,

proto že v blud uvedli lid můj, říkajíce: Pokoj, ještě nebylo žádného pokoje. Jeden zajisté ustavěl stěnu hliněnou, a jiní obmítali ji vápnem ničemným. ¹¹ Rciž těm, kteříž obmítají vápnem ničemným: I však to padne. Přijde příval rozvodnilý, a vy, kamenové krupobití velikého, spadnete, a vítr bouřlivý roztrhne ji. ¹² A aj, když padne ta stěna, zdaliž vám nebude řečeno: Kdež jest to obmítání, jímž jste obmítali? ¹³ Protož takto praví Panovník Hospodin: Roztrhnu ji, pravím, větrem bouřlivým v prchlivosti své, a příval rozvodnilý v hněvě mém přijde, a kamení krupobití velikého v prchlivosti mé k vyhlazení jí. ¹⁴ Nebo rozbořím stěnu tu, kterouž jste obmetali vápnem ničemným, a porazím ji na zem, tak že odkryt bude grunt její. I padne, a zkažení budete u prostřed ní, a zvíte, že já jsem Hospodin. ¹⁵ A tak vykonaje prchlivost svou na té stěně, a na těch, kteříž ji obmítají vápnem ničemným, díím vám: Není více té stěny, není ani těch, kteříž ji obmítali, ¹⁶ Totiž proroků Izraelských, kteříž prorokují Jeruzalému, a ohlašují jemu vidění pokoje, ještě není žádného pokoje, praví Panovník Hospodin. ¹⁷ Ty pak, synu člověčí, obrať tvář svou k dcerám lidu svého, kteréž prorokují z srdce svého, a prorokuj i proti nim. ¹⁸ A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Běda těm, kteréž šijí polštářiky pod všelike lokty rukou lidu mého, a dělají kukly na hlavu všelike postavy, aby lovily duše. Zdaliž loviti máte duše lidu mého, abyste se živiti mohly? ¹⁹ Nebo zlehčujete mne u lidu mého pro

hrst ječmene a pro kus chleba, umrtvující duše, kteréž neumrou, a obživující duše, kteréž živý nebudou, lhouce lidu mému, kteříž poslouchají lži. ²⁰ Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já dám se v polštářiky vaše, jimiž vy lovíte tam duše, abyste je oklamaly. Nebo strhnu je s ramenou vašich, a propustím duše, duše, kteréž vy lovíte, abyste je oklamaly. ²¹ I strhnu kukly vaše, a vytrhnu lid svůj z ruky vaší, tak abyste jich nemohly více lovit, i zvíte, že já jsem Hospodin; ²² Proto že kormoutíte srdce spravedlivého lžmi, ješto jsem já ho nekormoutil, a posilujete rukou bezbožného, aby se neodvrátil od zlé cesty své, obživující jej. ²³ Protož nebudete vídati marnosti, a s hádáním nebudete se obíratí více; nebo vytrhnu lid svůj z ruky vaší, i zvíte, že já jsem Hospodin.

14

¹ Potom přišedše ke mně muži z starších Izraelských, seděli přede mnou. ² I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce: ³ Synu člověčí, muži tito složili ukydané bohy své v srdci svém, a nepravost, kteráž jim k urážce jest, položili před tváří své. Zdaliž se upřímě radí se mnou? ⁴ Protož mluv jim a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Kdo by koli z domu Izraelského složil ukydané bohy své v srdci svém, a nepravost, kteráž mu k urážce jest, položil před tvář svou, a přišel by k proroku: já Hospodin odpovídati budu tomu, kterýž přišel, o množství ukydaných bohů jeho, ⁵ Abych polapil

dům Izraelský v srdci jejich, že se odvrátili ode mne k ukydaným bohům svým všickni napořád.

⁶ Protož rci domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Obratťe se a odvratťe od ukydaných bohů vašich, a ode všech ohavností vašich odvratťe tvář svou. ⁷ Nebo kdož by koli z domu Izraelského i z pohostinných, kteříž jsou pohostinu v Izraeli, odvrátil se od následování mne, a složil by ukydané bohy své v srdci svém, a nepravost, kteráž mu k urážce jest, položil by před tvář svou a přišel by k proroku, aby se mne tázal skrze něho: já Hospodin odpovím jemu o sobě, ⁸ A obrátím tvář svou hněvivou proti muži tomu, a dám jej za znamení a za přísloví, a vytnu jej z prostřed lidu svého, i zvíte, že já jsem Hospodin. ⁹ Prorok pak, dali by se přivábíti, aby mluvil slovo, já Hospodin přivábil jsem proroka toho. Než vztáhnout ruku svou na něj, a vyhladím jej z prostřed lidu svého Izraelského. ¹⁰ A tak ponesou nepravost svou. Jakáž pokuta na toho, kdož by se tázal, takováž pokuta na proroka bude, ¹¹ Aby nebloudili více dům Izraelský ode mne, a nepoškrňovali se více žádnými převrácenostmi svými, aby byli lidem mým, a já abych byl jejich Bohem, praví Panovník Hospodin. ¹² Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ¹³ Synu člověčí, když by země zhřešila proti mně, dopouštějíc se přestoupení, tehdy vztáhl-li bych ruku svou na ni, a zlámal jí hůl chleba, a poslal bych na ni hlad, a vyhubil z ní lidi i hovada: ¹⁴ By pak byli u prostřed ní tito tři muži, Noé, Daniel a

Job, oni v spravedlnosti své vysvobodili by sami sebe, praví Panovník Hospodin. ¹⁵ Pakli bych zvěř lítou uvedl na zemi, tak že by ji na sirobu přivedla, a byla by pustá, aniž by kdo přes ni jíti mohl pro zvěř: ¹⁶ Živť jsem já, praví Panovník Hospodin, že byť tři muži tito u prostřed ní byli, nikoli by nevysvobodili synů ani dcer. Oni by sami vysvobozeni byli, země pak byla by pustá. ¹⁷ Aneb meč uvedl-li bych na zemi tu, a řekl bych meči: Projdi skrz zemi tu, abych vyhubil z ní lidi i hovada: ¹⁸ Živť jsem já, praví Panovník Hospodin, že byť pak tři muži tito byli u prostřed ní, nikoli by nevysvobodili synů ani dcer, ale oni sami by vysvobozeni byli. ¹⁹ Aneb mor poslal-li bych na zemi tu, a vylil prchlivost svou na ni k zhoubě, aby vyhlazeni byli z ní lidé i hovada: ²⁰ Živť jsem já, praví Panovník Hospodin, že byť pak Noé, Daniel a Job u prostřed ní byli, nikoli by ani syna ani dcery nevysvobodili. Oni v spravedlnosti své vysvobodili by sami sebe. ²¹ Nýbrž takto praví Panovník Hospodin: Bych pak čtyři pokuty své zlé, meč a hlad, zvěř lítou a mor poslal na Jeruzalém, abych vyhubil z něho lidi i hovada, ²² A aj, pozůstali-li by v něm, kteříž by toho ušli, a vyvedeni byli, synové neb dcery: aj, i oni musejí jíti k vám, a uzříte cestu jejich a skutky jejich, i potěšíte se nad tím zlým, kteréž uvedu na Jeruzalém, nade vším, což uvedu na něj. ²³ A tak potěší vás, když uzříte cestu jejich a skutky jejich. I zvíte, že jsem ne nadarmo učinil všechno to, což jsem učinil při něm, praví Panovník Hospodin.

15

¹ Tedy stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, co jest dřevo révové proti všelijakému dřevu, aneb proti ratolestem dříví lesního? ³ Zdaliž vzato bude z něho dřevo k udělání něčeho? Zdaliž udělají z něho hřebík k zavěšování na něm všelijaké nádoby? ⁴ Aj, na oheň dává se k sežrání. Když oba konce jeho sežere oheň, a prostředek jeho obhoří, zdaž se k čemu hoditi může? ⁵ Aj, když byl celý, nic nemohlo býti z něho uděláno, ovšem když jej oheň sežral, a shořel, k ničemu se více hoditi nebude. ⁶ Protož takto praví Panovník Hospodin: Jakož jest dřevo révové mezi dřívím lesním, kteréž jsem oddal ohni k sežrání, tak jsem oddal obyvatele Jeruzalémské. ⁷ Nebo postavím tvář svou hněvivou proti nim. Z ohně jednoho vyjdou, a oheň druhý zžíře je. I zvíte, že já jsem Hospodin, když obrátím tvář svou hněvivou proti nim. ⁸ A obrátím zemi tuto v poušť, proto že se přestoupení dopouštěli, praví Panovník Hospodin.

16

¹ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, oznam Jeruzalému ohavnosti jeho, ³ A rci: Takto praví Panovník Hospodin dceři Jeruzalémské: Obcování tvé a rod tvůj jest z země Kananejské, otec tvůj jest Amorejský, a matka tvá Hetejská. ⁴ Narození pak tvé: V den, v němž jsi se narodila, nebyl přiřezán pupek tvůj, a vodou nebylas obmyta, abys ošetřena byla, aniž jsi byla solí posolena,

ani plénkami obvinuta. ⁵ Neslitovalo se nad tebou oko, aťby v jednom z těch věcí posloužilo, maje lítost nad tebou, ale bylas povržena na svrchku pole, proto že jsi ošklivá byla v den, v kterémž jsi narodila se. ⁶ A jda mimo tebe, a vida tě ku potlačení vydanou ve krvi tvé, řekl jsem tobě: Ve krvi své živa buď. Řekl jsem, pravím, tobě: Ve krvi své živa buď. ⁷ Rozmnožil jsem tě jako z rostliny polní, i rozmnožena jsi a zveličena, a přišlas k největší ozdobě. Prsy tvé oduly se, a vlasy tvé zrostly, ač jsi byla nahá a odkrytá. ⁸ Protož jda mimo tě, a vida tě, an aj, čas tvůj čas milování, vztáhl jsem křídlo své na tě, a přikryl jsem nahotu tvou, a přísahou zavázav se tobě, všel jsem v smlouvu s tebou, praví Panovník Hospodin, a tak jsi má učiněna. ⁹ I umyl jsem tě vodou, a splákl jsem krev tvou s tebe, a pomazal jsem tě olejem. ¹⁰ Nadto přioděl jsem tě rouchem krumpovaným, a obul jsem tě v drahé střevíce, a opásal jsem tě kmentem, a přioděl jsem tě rouchem hedbávným. ¹¹ Ozdobil jsem tě také ozdobou, a dal jsem náramky na ruce tvé, a točenici na hrdlo tvé. ¹² Dalť jsem ozdobu i na čelo tvé, a náušnice na uši tvé, a korunu krásnou na hlavu tvou. ¹³ A tak bylas ozdobena zlatem a stříbrem, a oděv tvůj byl kment a roucho hedbávné, a proměnných barev roucho. Běl a med a olej jídala jsi, a krásná jsi učiněna velmi velice, a šťastněť se vedlo v království, ¹⁴ Tak že se rozešla pověst o tobě mezi národy pro krásu tvou; nebo dokonalá byla, pro slávu

mou, kterouž jsem byl vložil na tebe, praví Panovník Hospodin. ¹⁵ Ale úfalas v krásu svou, a smilnilas příčinou pověstí své; nebo jsi páchala smilství s každým mimo tebe jdoucím. Každý snadně užil krásy tvé. ¹⁶ A vzavši z roucha svého, nadělalas sobě výsostí rozličných barev, a páchalas smilství při nich, jemuž podobné nikdy nepřijde, aniž kdy potom bude. ¹⁷ Nad to, vzavši přípravy ozdoby své z zlata mého a stříbra mého, kteréžť jsem byl dal, nadělalas sobě obrazů pohlaví mužského, a smilnilas s nimi. ¹⁸ Vzalas také roucha svá krumpovaná, a přiodílas je, olej můj i kadidlo mé kladlas před nimi. ¹⁹ Ano i chléb můj, kterýžť jsem byl dal, běl a olej i med, jímž jsem tě krmil, kladlas před nimi u vůni příjemnou, a bylo tak, praví Panovník Hospodin. ²⁰ Bralas i syny své a dcery své, kteréž jsi mně zplodila, a obětovalas jim k spálení. Cožť se ještě zdálo málo, taková smilství tvá, ²¹ Žes i syny mé zabíjela a dávalas je, aby je provodili jim? ²² K tomu ve všech ohavnostech svých a smilstvích svých nerozpomenulas se na dny mladosti své, když jsi byla nahá a odkrytá, ku potlačení vydaná ve krvi své. ²³ Ale stalo se přes všecku tuto nešlechtnost tvou, (běda, běda tobě), praví Panovník Hospodin, ²⁴ Že jsi vystavěla sobě i vysoké místo, a vzdělalas sobě výsost v každé ulici. ²⁵ Při všelikém rozcestí udělalas výsost svou, a zohavilas krásu svou, roztahujíc nohy své každému tudy jdoucímu, a příliš jsi smilnila. ²⁶ Nebo smilnila jsi s syny Egyptskými, sousedy svými velikého těla, a

příliš jsi smilnila, abys mne k hněvu popouzela. ²⁷ Protož aj, vztáhl jsem ruku svou na tebe, a ujal jsem vyměřeného pokrmu tvého, a vydal jsem tě k líbosti nenávidících tě dcer Filistinských, kteréžto styděly se za cestu tvou nešlechtnou. ²⁸ Smilnilas též s syny Assyrskými, proto že jsi nemohla nasytiti se, a smilnivši s nimi, aniž jsi tak se nasýtla. ²⁹ A tak příliš jsi smilnila v zemi Kananejské s Kaldejskými, a aniž jsi tak se nasýtla. ³⁰ Jakt' jest zmámeno srdce tvé, praví Panovník Hospodin, poněvadž se dopouštíš všech těchto skutků ženy nevěstky přenestydaté, ³¹ Stavěje sobě vysoké místo na rozcestí všeliké silnice, a výsost sobě stroje i v každé ulici. Nýbrž pohrdaje darem, nejsi ani jako nevěstka, ³² A žena cizoložná, kteráž místo muže svého povoluje cizím. ³³ Všechněm nevěstkám dávají mzdu, ale ty dávalas mzdu svou všechněm frejírům svým, a darovalas je, aby vcházeli k tobě odevšad pro smilství tvá. ³⁴ A tak jest při tobě naproti obyčeji těch žen při smilstvích tvých, poněvadž tě k smilství nehledají, nýbrž ty dáváš dary, a ne tobě dar dáván bývá. A toť jest naopak. ³⁵ Protož ó nevěstko, slyš slovo Hospodinovo: ³⁶ Takto praví Panovník Hospodin: Proto že vylita jest mrzkost tvá, a odkrývána byla nahota tvá při smilstvích tvých s frejíři tvými, a se všemi ukydanými bohy ohavností tvých, též pro krev synů tvých, kteréž jsi dala jim: ³⁷ Proto aj, já shromáždím všecky frejíře tvé, s nimiž jsi obcovala, a všecky, kteréž jsi milovala, se všechněmi, jichž jsi nenáviděla, a

shromáždě je proti tobě odevšad, odkryji nahotu tvou před nimi, aby viděli všecku nahotu tvou. ³⁸ A budu tě souditi soudem cizoložnic, a těch, kteříž krev vylévají, a oddám tě k smrti, kteráž přijde na tě z prchlivosti a horlení. ³⁹ Nebo vydám tě v ruku jejich. I rozboří vysoké místo tvé, a rozválejí výsosti tvé, a svlekouce tě z roucha tvého, poberou přípravy ozdoby tvé, a nechají tě nahé a odkryté. ⁴⁰ I přivedou proti tobě shromáždění, a uházejí tě kamením, a probodnou tě meči svými. ⁴¹ Popálí také domy tvé ohněm, a vykonají na tobě pomstu před očima žen mnohých, a tak přítrž učiním tvému smilství, a aniž budeš dávatí daru více. ⁴² A tak odpočineš sobě hněv můj na tobě, a horlení mé odejde od tebe, abych upokojil se a nehněval se více, ⁴³ Proto žes se nerozpomenula na dny mladosti své, ale postavovalas se proti mně ve všem tom. Aj hle, já také cestu tvou na hlavu tvou obrátil jsem, praví Panovník Hospodin, tak že nebudeš páchatí nešlechtnosti, ani kterých ohavností svých. ⁴⁴ Aj, kdožkoli užívá přísloví, o tobě užive přísloví, řka: Jakáž matka, takáž dcera její. ⁴⁵ Dcera matky své jsi, té, kteráž sobě zošklivila muže svého a dítky své, a sestra obou sestr svých jsi, kteréž zošklivily sobě muže své a dítky své. Matka vaše jest Hetejská, a otec váš Amorejský. ⁴⁶ Sestra pak tvá starší, kteráž sedí po levici tvé, jest Samaří a dcery její, a sestra tvá mladší, kteráž sedí po pravici tvé, jest Sodoma a dcery její. ⁴⁷ Nýbrž aniž jsi po cestách jejich chodila, ani podlé ohavností

jejich činila, zošklivivši sobě jako věc špatnou, pročež pokazilas se více než ony na všech cestách svých. ⁴⁸ Živt' jsem já, praví Panovník Hospodin, že Sodoma sestra tvá i dcery její nečinily, jako jsi ty činila s dcerami svými. ⁴⁹ Aj, tatoť byla nepravost Sodomy sestry tvé: Pýcha, sytost chleba a hojnost pokoje. To ona majíc i dcery její, ruky však chudého a nuzného neposilňovala. ⁵⁰ Ale pozdvihše se, páchaly ohavnost přede mnou; protož sklidil jsem je, jakž mi se vidělo. ⁵¹ Samaří také ani polovice hříchů tvých nenahřešila. Nebo jsi rozhojnila ohavnosti své nad ně, a tak jsi spravedlivější býti ukázala sestry své všemi ohavnostmi svými, kteréž jsi páchala. ⁵² Nesíš i ty také potupu svou, kterouž jsi přisoudila sestrám svým, pro hříchy své, kteréž jsi ohavně páchala více než ony. Spravedlivější byly než ty. I ty, pravím, styď se, a nes potupu svou, poněvadž spravedlivější býti ukazuješ sestry své. ⁵³ Přivedu-li zase zajaté jejich, totiž zajaté Sodomy a dcer jejich, též zajaté Samaří a dcer jejich, takéť zajetí zajatých tvých u prostřed nich, ⁵⁴ Proto, abys musila nésti potupu svou a hanbiti se za všechno, což jsi páchala, jsuc jejich potěšením. ⁵⁵ Jestližeť sestry tvé, Sodoma a dcery její, navrátí se k prvnímu způsobu svému, též Samaří a dcery její navrátí-li se k prvnímu způsobu svému: i ty také s dcerami svými navrátíte se k prvnímu způsobu svému. ⁵⁶ Poněvadž nebyla Sodoma sestra tvá pověstí v ústech tvých v den zvýšení tvého, ⁵⁷ Prvé než zjevena byla zlost tvá, jako za času

útržky od dcer Syrských a všech, kteříž jsou vůkol nich, dcer Filistinských, kteréž tě hubily se všech stran: ⁵⁸ Nešlechtnost svou a ohavnosti své poneseš, praví Hospodin. ⁵⁹ Nebo takto praví Panovník Hospodin: Tak učiním tobě, jakž jsi učinila, když jsi pohrdla přísahou, a zrušila smlouvu. ⁶⁰ A však rozpomenu se na smlouvu svou s tebou ve dnech mladosti tvé, potvrdím, pravím, tobě smlouvy věčné. ⁶¹ I rozpomeněš se na cesty své, a hanbiti se budeš, když přijmeš sestry své starší, nežli jsi ty, i mladší, nežli jsi ty, a dám je tobě za dcery, ale ne podle smlouvy tvé. ⁶² A tak utvrdím smlouvu svou s tebou, i zviš, že já jsem Hospodin, ⁶³ Abys se rozpomenula a styděla, a nemohla více úst otevřítí pro hanbu svou, když tě očistím ode všeho, což jsi činila, praví Panovník Hospodin.

17

¹ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, vydej pohádku, a předlož podobenství o domu Izraelském, ³ A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Orlice veliká, velikých křídel a dlouhých brků, plná peří, strakatá, přiletěvši na Libán, vzala vrch cedru. ⁴ Vrch mladistvých ratolestí jeho ulomila, a přenesla jej do země kupecké; v městě kupeckém položila jej. ⁵ Potom vzavši z semene té země, vsadila je v poli úrodném, a vsadila je velmi opatrně při vodách mnohých. ⁶ Kteréžto bylo by vzešlo, a bylo by révem bujným, jakžkoli nízké postavy, a byly by patřily ratolesti jeho k ní, a kořenové jeho poddání byli by jí, a

tak bylo by kmenem vinným, kterýž by vydal byl ratolesti, a vypustil rozvody. ⁷ Ale byla orlice jedna veliká velikých křídel a vypeřená, a aj, ten kmen vinný připjal kořeny své k ní, a ratolesti své vztáhl k ní, aby svlažovala jej z brázd štípení svého, ⁸ Ješto v poli dobrém, při vodách mnohých štípen byl, aby vypustil ratolesti, a nesl ovoce, a byl kmenem slavným. ⁹ Rci: Takto praví Panovník Hospodin: Zdaliž se podaří? Zdaliž kořenů jeho nevytrhá, a ovoce jeho neotrhá a neusuší? Zdaž všech ratolestí vyrostlých z něho neusuší? Zdaliž s velikou silou a s mnohým lidem nevyhladí ho z kořenů jeho? ¹⁰ Aj, jakžkoli štípen, zdaliž se podaří? Zdaliž, jakž se ho dotkne vítr východní, do konce neuschne? Při brázdách, při nichž se ujal, zdaž neuschne? ¹¹ Za tím stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ¹² Rci nyní domu zpuřnému: Nevíte-liž, co je toto? Rci: Aj, přitáhl král Babylonský do Jeruzaléma, a vzal krále jeho i knížata jeho, a zavedl je s sebou do Babylona. ¹³ Vzal také z semene královského, a učiniv s ním smlouvu, přísahou jej zavázal, a silné země té pobral, ¹⁴ Aby bylo království snižené, proto aby se nepozdvihovalo, aby ostríhaje smlouvy jeho, tak stálo. ¹⁵ Ale zprotivil se jemu, poslav posly své do Egypta, aby jemu podal koní a lidu mnohého. Zdaž se mu to podaří? Zdaž pomsty ujde ten, kdož tak činí? Ten kdož ruší smlouvu, zdaliž pomsty ujde? ¹⁶ Živť jsem já, praví Panovník Hospodin, že v místě krále toho, kterýž jej králem učinil, jehož přísahou pohrdl,

a jehož smlouvu zrušil, u něho v Babyloně umře. ¹⁷ Aniž mu Farao s vojskem velikým a s zástupem mnohým co napomůže v boji, když vysype násyp, a vzdělá šance, aby zahubil množství lidí, ¹⁸ Poněvadž pohrdl přísahou, zrušiv smlouvu. Neb aj, podal ruky své, a však všecko toto činí. Neujdeť pomsty. ¹⁹ Protož takto praví Panovník Hospodin: Živt jsem já, že přísahu svou, kterouž pohrdl, a smlouvu svou, kterouž zrušil, jistotně obrátím na hlavu jeho. ²⁰ Nebo roztáhnou na něj síť svou, a polapen bude do vrše mé, i zavedu jej do Babylona, a souditi se s ním budu tam pro přestoupení jeho, kteréhož se dopustil proti mně. ²¹ Všickni též, kteříž utekli od něho se všemi houfy jeho, od meče padnou, ostatní pak na všechny strany rozprostříni budou. I zvíte, že já Hospodin mluvím jsem. ²² Takto praví Panovník Hospodin: A však vezmu z vrchu cedru toho vysokého a vsadím, z vrchu mladistvých ratolestí jeho mladou větvičku ulomím, a štípím na hoře vysoké a vyvýšené. ²³ Na hoře vysoké Izraelské štípím ji, i vypustí ratolesti, a ponese ovoce, a tak učiněna bude cedrem slavným, a bude bydliti pod ním všeliké ptactvo; všecko, což křídla má, v stínu ratolestí jeho bydliti bude. ²⁴ A tak zvědí všecka dříví polní, že já Hospodin snížil jsem dřevo vysoké, a povýšil jsem dřeva nízkého; usušil jsem strom zelený, a způsobil to, aby zkvetl strom suchý. Já Hospodin mluvím jsem to i učiním.

18

¹ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Což jest vám, že užíváte přísloví tohoto o zemi Izraelské, říkájíte: Otcové jedli hrozen trpký, a zubové synů laskominy mají? ³ Živt jsem já, praví Panovník Hospodin, že nebudete moci více užívati přísloví tohoto v Izraeli. ⁴ Aj, všechny duše mé jsou, jakož duše otcova, tak i duše synova mé jsou. Duše, kteráž hřeší, ta umře. ⁵ Nebo byl-li by někdo spravedlivý, a činil by soud a spravedlnost; ⁶ Na horách by nejídal, a očí svých nepozdvihoval k ukydaným bohům domu Izraelského, a manželky bližního svého by nepoškrnil, a k ženě pro nečistotu oddělené nepřistoupil; ⁷ Kterýž by žádného neutiskal, základ dlužníku svému by navracoval, cizího mocí nebral, chleba svého by lačnému udílel, a nahého přiodíval rouchem; ⁸ Na lichvu by nedával, a úroku nebral, od nepravosti ruku svou by odvracoval, soud pravý mezi jedním i druhým by činil; ⁹ V ustanoveních mých by chodil, a soudů mých ostříhal, čině, což pravého jest: spravedlivý ten jistě žet živ bude, praví Panovník Hospodin. ¹⁰ Zplodil-li by pak syna lotra, prolevače krve, kterýž by čímkoli z těch věcí škodil bratru, ¹¹ Onoho pak všeho nečinil by, anobř i na horách by jídal, a ženy bližního svého by poškrnil; ¹² Chudého a nuzného by utiskl, cizí věci mocí vzal, základu by nenavrátil, a k ukydaným bohům očí svých by pozdvihoval, ohavnost provodil, ¹³ Na lichvu by dával, a úrok bral: zdaž bude živ? Nebude živ.

Poněvadž všecky ohavnosti tyto činil, jistotně umře, krev jeho přijde na něj. ¹⁴ A aj, zplodili by syna, kterýž by spatřil všecky hříchy otce svého, kteréž činil, a vida, nečinil by tak; ¹⁵ Na horách by nejídal, a očí svých nepozdvihoval k ukýdaným bohům domu Izraelského, manželky bližního svého by nepoškrnil, ¹⁶ A aniž by koho utiskal, základu by nezadržoval, cizího mocí nebral, chleba svého lačnému by udílel, a nahého rouchem by přiodíl; ¹⁷ Od chudého by zdržel ruku svou, lichvy a úroku by nebral, soudy mé činil, v ustanoveních mých by chodil: tentě neumře pro nepravost otce svého, jistě živ bude. ¹⁸ Otec pak jeho, proto že se bezpráví dopouštěl, cizí věci bratru mocí bral, a to, což není dobré, činil u prostřed lidu svého: protož aj, umře pro nepravost svou. ¹⁹ Ale říkáte: Jak by to bylo? Zdaž nenese syn nepravosti otcovy? Když syn činí soud a spravedlnost, všech ustanovení mých ostříhá a činí je, jistě žeť živ bude. ²⁰ Duše, kteráž hřeší, ta umře. Syn neponese nepravosti otcovy, aniž otec ponese nepravosti synovy; spravedlnost spravedlivého při něm zůstane, též bezbožnost bezbožného na něj připadne. ²¹ Pakli byse bezbožný odvrátil ode všech hříchu svých, kteréž činil, a ostříhal by všech ustanovení mých, a činil by soud a spravedlnost, jistě živ bude a neumře. ²² Žádná přestoupení jeho, jichž se dopustil, nebudou jemu připomínána; v spravedlnosti své, kterouž by činil, živ bude. ²³ Zdaliž jakou líbost mám, když umírá bezbožný? dí Panovník Hospodin.

Zdali ne raději když se odvrací od cest svých, aby živ byl? ²⁴ Pakli by se odvrátil spravedlivý od spravedlnosti své, a činil by nepravost, čině podle všech ohavností, kteréž činí bezbožný, takový-liž by živ byl? Na žádné spravedlnosti jeho, kteréž činil, nebude pamatováno. Pro přestoupení své, jehož se dopouštěl, a pro hřích svůj, kterýž páchal, pro tyť věci umře. ²⁵ Že pak říkáte: Není pravá cesta Páně, poslyštež nyní, ó dome Izraelský: Zdali má cesta není pravá? Zdali nejsou cesty vaše nepravé? ²⁶ Když by se odvrátil spravedlivý od spravedlnosti své, a čině nepravost, v tom by umřel, pro nepravost svou, kterouž činil, umře. ²⁷ A když by se odvrátil bezbožný od bezbožnosti své, kterouž činil, a činil by soud a spravedlnost, tent' duši svou zachová při životu. ²⁸ Nebo prohlédl, a odvrátil, se ode všech přestoupení svých, jichž se dopouštěl; jistě žeť živ bude a neumře. ²⁹ A však vždy říká dům Izraelský: Není pravá cesta Páně. Zdali mé cesty nepravé jsou, ó dome Izraelský? Zdaliž nejsou cesty vaše nepravé? ³⁰ A protož každého z vás podle cest jeho souditi budu, ó dome Izraelský, dí Panovník Hospodin. Navraťtež se a odvráťte ode všech přestoupení svých, aby vám nebyla k úrazu nepravost. ³¹ Odvrzte od sebe všecka přestoupení vaše, jichž jste se dopouštěli, a učiňte sobě srdce nové a ducha nového. I pročez mřete, ó dome Izraelský? ³² Však nemám líbosti v smrti toho, jenž umírá, dí Panovník Hospodin. Obráťte se tedy, a živi budte.

19

¹ Ty pak vydej se v nařikání nad knížaty Izraelskými. ² A rci: Co byla matka tvá? Lvice mezi lvy odpočívající, a u prostřed dravých lvů vychovávala lvíčátka svá. ³ A když odchovala jedno z lvícat svých, udělal se z něho dravý lev, tak že naučiv se bráti loupeže, žrával lidi. ⁴ To když uslyšeli národové, v jámě jejich polapen jest, a doveden v řetězích do země Egyptské. ⁵ To viduc lvice, že očekávaná zhynula jí naděje její, vzavši jedno z lvícat svých, učinila z něho silného lva; ⁶ Kterýž ustavičně chodě mezi lvy, udělal se dravým lvem, a naučiv se bráti loupeže, žrával lidi. ⁷ Pobořil i pusté paláce jejich, a města jejich v poušť uvedl, tak že spustla země, i což v ní bylo, od hlasu řvání jeho. ⁸ I polékli na něj národové z okolních krajin, a rozestřeli na něj tenata svá, a do jámy jejich lapen jest. ⁹ I dali jej do klece v řetězích, a dopravili ho k králi Babylonskému, a uvedli jej do vězení nejtěžšího, aby nebyl slýchán hlas jeho více po horách Izraelských. ¹⁰ Matka tvá v čas pokoje tvého jako vinný kmen při vodách štípený; plodistvý a rozkladitý byl pro hojnost vod. ¹¹ A měl pruty mocné k berlám panovníků, zrůst pak jeho vyvýšil se nad prostředek hustého větvoví, tak že patrný byl pro svou vysokost a pro množství ratolestí svých. ¹² Ale vytržen jsa v prchlivosti, na zemi povržen jest, a vítr východní usušil ovoce jeho; vylomily se a uschly ratolesti silné jeho, oheň sežral je. ¹³ A nyní štípen jest na poušti, v zemi vyprahlé

a žíznivé. ¹⁴ Nadto vyšed oheň z prutu ratolestí jeho, sežral ovoce jeho, tak že není na něm prutu mocného k berle panovníka. Toť jest naříkání, a budeť v naříkání.

20

¹ Tedy stalo se léta sedmého, a dne desátého, pátého měsíce, přišli někteří z starších Izraelských raditi se s Hospodinem, a posadili se přede mnou. ² Tehdy stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ³ Synu člověčí, mluv k starším Izraelským a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Zdali, abyste se se mnou radili, vy přicházíte? Živ jsem já, že vy se neradíte se mnou, dí Panovník Hospodin. ⁴ Zdali jich zastávati budeš? Zdali zastávati budeš, synu člověčí? Oznam jim ohavnosti otců jejich, ⁵ A rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: V ten den, v kterýž jsem zvolil Izraele, zdvihl jsem ruku svou semeni domu Jákobova, a v známost jsem se uvedl jim v zemi Egyptské; zdvihl jsem jim ruku svou, řka: Já jsem Hospodin Bůh váš. ⁶ V ten den zdvihl jsem jim ruku svou, že je vyvedu z země Egyptské do země, kterouž jsem jim obhlédl, tekoucí mlékem a strdí, jenž jest okrasa všech jiných zemí. ⁷ A řekl jsem jim: Jeden každý ohavnosti očí svých zavrzte, a ukydanými bohy Egyptskými se nepoškrňujte, nebo já jsem Hospodin Bůh váš. ⁸ Ale zperně se postavovali proti mně, aniž mne chtěli slyšeti, aniž kdo ohavnosti očí svých zavrhl, a ukydaných bohů Egyptských nezanechali. Protož jsem řekl:

Vyleji prchlivost svou na ně, a vyplním hněv svůj na nich u prostřed země Egyptské. ⁹ A však učinil jsem pro jméno své, aby nebylo zlehčeno před očima těch národů, mezi nimiž byli, před jejichž očima jsem se jim v známost uvedl, že je chci vyvesti z země Egyptské. ¹⁰ Takž jsem je vyvedl z země Egyptské, a přivedl jsem je na poušť, ¹¹ A dal jsem jim ustanovení svá, a soudy své v známost jsem jim uvedl, ješto činil-li by je kdo, jistě že by živ byl skrze ně. ¹² Nadto i soboty své vydal jsem jim, aby byly na znamení mezi mnou a mezi nimi, aby znali, že já Hospodin jsem posvětitel jejich. ¹³ Ale dům Izraelský zturně se postavovali proti mně na poušti, v ustanoveních mých nechodili, a soudy mými pohrdli, ješto činil-li by je kdo, jistě že by živ byl skrze ně; též soboty mé poškvřnili náramně. Pročež jsem řekl: Že vyleji prchlivost svou na ně na poušti, abych je docela vyhladil. ¹⁴ Ale učinil jsem pro jméno své, aby nebylo zlehčeno před očima těch národů, před jejichž očima jsem je vyvedl. ¹⁵ A však i já také přísáhl jsem jim na té poušti, že jich neuvedu do země, kterouž jsem byl dal, tekoucí mlékem a strdí, jenž jest okrasa všech jiných zemí, ¹⁶ Proto že soudy mými pohrdli, a v ustanoveních mých nechodili, a soboty mé poškvřnili, a že za ukydanými bohy jejich srdce jejich chodí. ¹⁷ Však odpustilo jim oko mé, tak že jsem jich nezahladil, a neučinil jim konce na poušti. ¹⁸ A řekl jsem synům jejich na též poušti: V ustanoveních otců svých nechodte, a soudů jejich neostříhejte, a ukydanými bohy

jejich se nepoškrvňujte. ¹⁹ Já jsem Hospodin Bůh váš, v ustanoveních mých chodte, a soudů mých ostříhejte, a čiňte je. ²⁰ Též soboty mé svěťte, i budou na znamení mezi mnou a vámi, aby známé bylo, že já jsem Hospodin Bůh váš. ²¹ Ale zpurně se měli ke mně ti synové, v ustanoveních mých nechodili, a soudů mých nešetřili, aby je činili, (ješto činil-li by je kdo, jistě že by živ byl skrze ně), i soboty mé poškrvnili. I řekl jsem: Že vyleji prchlivost svou na ně, abych vyplnil hněv svůj na nich na té poušti. ²² Ale odvrátil jsem zase ruku svou; což jsem učinil pro jméno své, aby nebylo zlehčeno před očima těch národů, před jejichž očima jsem je vyvedl. ²³ Také i těm přísáhl jsem na poušti, že je rozptýlím mezi pohany, a že je rozženu po krajinách, ²⁴ Proto že soudů mých nečinili, a ustanoveními mými pohrdli, a soboty mé poškrvnili, a že k ukýdaným bohům otců svých zření měli. ²⁵ Pročež já také dal jsem jim ustanovení nedobrá, a soudy, skrze něž nebudou živi. ²⁶ A poškrvnil jsem jich s jejich dary, (proto že provodili všechno, což otvírá život), abych je zkazil, aby poznali, že já jsem Hospodin. ²⁷ Protož mluv k domu Izraelskému, synu člověčí, a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Ještě i tímto rouhali se mi otcové vaši, dopouštějíce se proti mně přestoupení, ²⁸ Že, když jsem je uvedl do země, o kteréž jsem přísáhl, že jim ji dám, kdež spatřili který pahrbek vysoký, aneb které dřevo husté, hned tu obětovali oběti své, a tu dávali popouzející dary své, tu kladli i vůni svou příjemnou, a tu

obětovali mokré oběti své. ²⁹ A ačkoli jsem říkal jim: Což jest ta výsost, kamž vy chodíváte? ale ona slove výsostí až do tohoto dne. ³⁰ Protož rci domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Cestou-liž otců vašich vy se máte poškrňovati, a s ohavnostmi jejich máte smilniti? ³¹ Též přinášejíce dary své, vodíce syny své skrze oheň, máte-liž se poškrňovati při všech ukydaných bozích vašich až do tohoto dne, a ode mne vždy rady hledati, ó dome Izraelský? Živť jsem já, dí Panovník Hospodin, že vy se nebudete mne více raditi. ³² To pak, což jste sobě v mysli uložili, nikoli se nestane, že říkáte: Budeme jako jiní národové, jako čeledi jiných zemí, sloužíce dřevu a kameni. ³³ Živ jsem já, praví Panovník Hospodin, že rukou silnou a ramenem vztaženým, a prchlivostí vylitou kralovati budu nad vámi. ³⁴ Vyvedu vás zajisté z národů, a shromáždím vás z zemí, do nichž jste rozptýleni, rukou silnou a ramenem vztaženým, i prchlivostí vylitou. ³⁵ A vodě vás po poušti těch národů, souditi se budu s vámi tam tváří v tvář. ³⁶ Tak jako jsem se soudil s otcí vašimi na poušti země Egyptské, tak se budu souditi s vámi, praví Panovník Hospodin. ³⁷ A proženu vás pod hůl, abych vás uvedl do závazku smlouvy. ³⁸ Ale ty, jenž se mi zprotivili a zpronevěřili, vymísím z vás; z země, v níž pohostinu jsou, vyvedu je, do země však Izraelské nevejdou. I zvíte, že já jsem Hospodin. ³⁹ Vy tedy, ó dome Izraelský, takto praví Panovník Hospodin: Jdětež, služte každý ukydaným bohům svým i napotom, poněvadž

neposloucháte mne, a jména mého svatého nepoškrvňujete více dary svými, a ukydanými bohy svými. ⁴⁰ Nebo na hoře mé svaté, na hoře vysoké Izraelské, dí Panovník Hospodin, tam mi sloužiti budou všecken dům Izraelský, což jich koli bude v té zemi. Tam je laskavě přijmu, a tam vyhledávati budu od vás obětí vzhůru pozdvižení i prvotin darů vašich, se všemi svatými věcmi vašimi. ⁴¹ S vůní libou laskavě vás přijmu, když vás vyvedu z národů, a shromáždím vás z těch zemí, do nichž jste rozptýleni byli, a tak posvěcen budu v vás před očima těch národů. ⁴² I poznáte, že já jsem Hospodin, když vás uvedu do země Izraelské, do země té, o kteréž jsem přísáhl, že ji dám otcům vašim. ⁴³ A tu se rozpomenete na cesty své a na všechny činy své, jimiž jste se poškrvňovali, tak že sami se býti hodné ošklivosti uznáte, pro všechny nešlechtnosti vaše, kteréž jste činívali. ⁴⁴ Tu poznáte, že já jsem Hospodin, když vám to učiním pro jméno své, ne podlé cest vašich zlých, ani podlé činů vašich porušených, dome Izraelský, praví Panovník Hospodin. ⁴⁵ I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ⁴⁶ Synu člověčí, obrať tvář svou k straně polední, a vypusť jako rosu na poledne, a prorokuj proti lesu toho pole, kteréž jest na poledne. ⁴⁷ A rci lesu polednímu: Slyš slovo Hospodinovo: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já zanítím v tobě oheň, kterýž sežere v tobě každé dřevo zelené i každé dřevo suché; nezhasneť plamen přerudký, a budou jím opáleny všechny tváře

od poledne až na půlnoci. ⁴⁸ I uzří všeliké tělo, že jsem já Hospodin zapálil jej; nezasnet. ⁴⁹ I řekl jsem: Ach, Panovníče Hospodine, oni mi říkají: Však tento v přísloví nám toliko mluví.

21

¹ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, obrať tvář svou k Jeruzalému, a vypuť jako rosu proti místům svatým, a prorokuj proti zemi Izraelské. ³ A rci zemi Izraelské: Takto praví Hospodin: Aj, já jsem proti tobě, a vytáhnu meč svůj z pošvy jeho, a vypléním z tebe spravedlivého i bezbožného. ⁴ Proto, abych vyplénil z tebe spravedlivého i bezbožného, proto vyjde meč můj z pošvy své proti všelikému tělu, od poledne až na půlnoci. ⁵ I zvíť všeliké tělo, že jsem já Hospodin vytáhl meč svůj z pošvy jeho; nenavrátit se zase více. ⁶ Ty pak synu člověčí, vzdychej, jako bys zlámaná měl bedra, a to s hořekováním vzdychej před očima jejich. ⁷ I stane se, žeť řeknou: Nad čím ty vzdycháš? Tedy řekneš: Nad pověstí, kteráž přichází, k níž rozplyne se každé srdce, a každé ruce klesnou, a všeliký duch skormoutí se, a každá kolena rozplynou se jako voda. Aj, přicházit a děje se, praví Panovník Hospodin. ⁸ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ⁹ Synu člověčí, prorokuj a rci: Takto praví Hospodin: Rci: Meč, meč nabroušen, také i vyčištěn jest. ¹⁰ Aby zabíjel k zabití oddané, nabroušen jest; aby se blyštěl, vyčištěn jest. Radovati-liž se budeme, když prut syna mého

pohrdá každým dřevem? ¹¹ Dalť jej vyčistiti, aby v ruku vzat byl; jestiť nabroušený meč, jest i vyčištěný, aby dán byl do ruky mordujícího. ¹² Křič a kvěl, synu člověčí, proto že ten bude proti lidu mému, tentýž proti všechněm knížatům Izraelským; uvrženi budou na meč s lidem mým, protož bí se v bedra. ¹³ Když jsem je trestával, co bylo? Nemám-liž metly hubící již přičiniti? dí Hospodin zástupů. ¹⁴ Ty tedy synu člověčí, prorokuj a tleskej rukama; nebo po druhé i po třetí přijde meč, meč mordujících, ten meč mordujících bez lítosti, pronikajících i do pokojů jejich. ¹⁵ Tak aby se rozplynulo srdce, a rozmnoženi byli úrazové, v každé bráně jejich postavím ostří meče. Ach, vyčištěnť jest, aby se blyštěl, zaostřen, aby zabíjel. ¹⁶ Shlukni se a pusť se na pravo i na levo, kamžkoli a načkoli se tobě nahodí. ¹⁷ I jáť také tleskati budu rukama svýma, a doložím prchlivost svou. Já Hospodin mluvil jsem. ¹⁸ V tom stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkocí: ¹⁹ Ty pak synu člověčí, předlož sobě dvě cesty, kudy by jíti měl meč krále Babylonského. Z země jedné ať vycházejí obě dvě, a na rozcestí vybeř tu k městu, tu vybeř. ²⁰ Ukaž cestu, kudy by jíti měl meč, k Rabbat-li synů Ammon, čili k Judstvu, na Jeruzalémské pevnosti, ²¹ Proto že stane král Babylonský na rozcestí, na počátku dvou cest, obíraje se s hádáním, vyčistí střely, doptávati se bude modl, hleděti bude do jater. ²² Po pravé ruce jeho hádání ukáže Jeruzalém, aby sšikoval hejtmany, kteříž by ponoukali k mordování, a pozdvihovali

hlasu s prokřikováním, aby přistavili berany válečné proti branám, aby vysypán byl násyp, a vzdělání byli šancové. ²³ I budou to míti za hádání marné před očima svýma ti, jenž se zavázali přísahami; a toť přivede na paměť nepravost, kterouž by popadeni byli. ²⁴ Protož takto praví Panovník Hospodin: Proto že ku paměti přivodíte nepravost svou, a odkrývá se nevěra vaše, tak že jsou patrní hříchové vaši ve všech činech vašich, proto že na paměť přicházíte, rukou tou popadeni budete. ²⁵ Ty pak nečistý bezbožníče, kníže Izraelské, jehož den přichází, a čas skonání nepravosti, ²⁶ Takto praví Panovník Hospodin: Sejmi tu čepici, a svrz tu korunu, kteráž nikdy již taková nebude; toho, kterýž na snížení přišel, povyš, a vyvýšeného poniž. ²⁷ Zmotanou, zmotanou, zmotanou učiním ji, (čehož prvé nebývalo), až přijde ten, jenž má právo, kteréž jsem jemu dal. ²⁸ Ty pak synu člověčí, prorokuj a rci: Takto praví Panovník Hospodin o synech Ammon, i o pohanění jejich, rci, pravím: Meč, meč dobyt jest, k zabíjení vyčištěn jest, aby hubil všecko, a aby se blyštěl. ²⁹ A ačkoli předpovídají tobě marné věci, a hádají tobě lež, aby tě přiložili k hrdlům zbitých bezbožníků, jejichž den přichází a čas skonání nepravosti: ³⁰ Schovej meč do pošvy jeho. Na místě, na kterémž jsi zplozena, v zemi přebývání tvého, budu tě souditi. ³¹ A vyleji na tě rozhněvání své, ohněm prchlivosti své na tě dmýchatí budu, a dám tě v ruku lidí vzteklých, řemeslníků všecko kazících. ³² Budeš ohni k

sežrání, krev tvá bude u prostřed země, nebudeš připomínána; neboť jsem já Hospodin mluvil.

22

¹ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Ty pak synu člověčí, zastával-li bys, zastával-liž bys toho města vražedného? Raději mu oznam všechny ohavnosti jeho, ³ A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Přicházíť čas města toho, jenž prolévá krev u prostřed sebe, a dělá ukydané bohy proti sobě, aby se poškrvňovalo. ⁴ Ty krví svou, kterouž jsi prolilo, zavinvší, a ukydanými bohy svými, jichž jsi nadělalo, sebe poškrvnivší, to jsi způsobilo, že se přiblížili dnové tvoji, a přišlo jsi k letům svým. Protož vydám tě v pohanění národům, a ku posměchu všechněm zemím. ⁵ Blízké i daleké od tebe budou se tobě posmívati, ó zlopověstné a různic plné. ⁶ Aj, knížata Izraelská jeden každý vši silou na to se vydali, aby krev v tobě prolévali. ⁷ Otce i matku zlehčují v tobě, pohostinnému činí nátisk u prostřed tebe, sirotka a vdovu utiskují v tobě. ⁸ Svatými věcmi mými zhrdáš, a sobot mých poškrvňuješ. ⁹ Utrhači jsou v tobě, aby prolévali krev, a na horách jídají v tobě; nešlechtnost páší u prostřed tebe. ¹⁰ Nahotu otce syn odkrývá v tobě, a nečisté v oddělení ponižují v tobě. ¹¹ Jiný pak s ženou bližního svého páše ohavnost, a jiný s nevěstou svou poškrvňuje se nešlechtností, a jiný sestry své, dcery otce svého, ponižuje v tobě. ¹² Dar berou v tobě, aby krev prolili; lichvu a úrok béřeš, a zisku

hledáš s útliskem bližního svého, na mne se pak zapomínáš, dí Panovník Hospodin. ¹³ Protož aj, já tleskl jsem rukama svýma nad ziskem tvým, jehož dobýváš, i nad tou krví, kteráž byla u prostřed tebe. ¹⁴ Zdali ostojí srdce tvé? Zdaž odolají ruce tvé dnům, v nichž já budu zacházeti s tebou? Já Hospodin mluvím i učiním. ¹⁵ Nebo rozptýlím tě mezi pohany, a rozženu tě po krajinách, a do konce vyprázdním nečistotu tvou z tebe. ¹⁶ A zavrženo jsuc před očima pohanů, poznáš, že já jsem Hospodin. ¹⁷ Potom stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ¹⁸ Synu člověčí, obrátili se mi dům Izraelský v trůsku, všickni napořád jsou měď, cín, železo a olovo u prostřed peci, trůsky stříbra jsou. ¹⁹ Pročež takto praví Panovník Hospodin: Proto že jste vy všickni obrátili se v trůsky, protož aj, já shromáždím vás do Jeruzaléma. ²⁰ Jakž se shromažďuje stříbro a měď, železo, olovo i cín do prostřed peci, k rozdmýchání ohně vůkol něho a k rozpouštění: tak shromáždím v hněvě a v prchlivosti své, a slože, rozpouštěti vás budu. ²¹ Sberu vás, pravím, a rozdmýchám okolo vás oheň prchlivosti své, i rozpustíte se u prostřed města. ²² Jakž se stříbro rozpouští v peci, tak se rozpustíte u prostřed něho, i zvíte, že já Hospodin vylil jsem prchlivost svou na vás. ²³ Ještě stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ²⁴ Synu člověčí, rci: Ty země jsi nečistá, nebudeš deštěm sylažena v den rozhněvání. ²⁵ Spiknutí proroků jejich u prostřed ní, jsou podobni lvu řvoucímu, uchvacujícímu loupež,

duše žerou, bohatství a věci drahé berou, a činí mnoho vdov u prostřed ní. ²⁶ Kněží její natahují zákona mého, a svaté věci mé poškvřňují, mezi svatým a poškvrněným rozdílu nečiní, a mezi nečistým a čistým nerozeznávají. Nadto od sobot mých skrývají oči své, tak že zlehčován bývám mezi nimi. ²⁷ Knížata její u prostřed ní jsou jako vlci uchvacující loupež, vylévajíce krev, hubíce duše, aby sháněli mrzký zisk. ²⁸ Proroci pak jejich obmítají jim vápnem ničemným, předpovídají marné věci, a hádají jim lež, říkajíce: Takto praví Panovník Hospodin, ješto Hospodin nemluvil. ²⁹ Lid této země činí nátisk, a cizí věci mocí béře, chudému a nuznému ubližují, a pohostinného utiskují nespravedlivě. ³⁰ Hledaje pak někoho z nich, kterýž by udělal hradbu, a postavil se v mezeře před tváří mou za tuto zemi, abych jí nezkazil, žádného nenacházím. ³¹ Protož vyleji na ně rozhněvání své, ohněm prchlivosti své konec jim učiním, cestu jejich jim na hlavu obrátím, praví Panovník Hospodin.

23

¹ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, dvě ženy, dcery jedné matere byly. ³ Ty smilnily v Egyptě, v mladosti své smilnily. Tam jsou mačkány prsy jejich, tam opiplány prsy panenství jejich. ⁴ Jména pak jejich: větší Ahola, sestry pak její Aholiba. Tyť jsou byly mé, a rozplodily syny a dcery. Jména, pravím, jejich jsou: Samaří Ahola, Jeruzaléma pak Aholiba. ⁵ Ale Ahola maje

mne, smilnila a frejů hleděla s milovnicí svými, s Assyrskými blízkými, ⁶ Oděnými postavcem modrým, s vývodami a knížaty, i všemi napořád mládenci krásnými, a s jezdci jezdícími na koních. ⁷ Vydala se, pravím, v smilství svá s nimi, se všemi nejpřednějšími syny Assyrskými, a se všemi, jimž frejovala, a poškrvnila se všemi ukydanými bohy jejich. ⁸ A tak smilství svých Egyptských nenechala; nebo ji zléhali v mladosti její, a oni mačkali prsy panenství jejího, a vylili smilství svá na ni. ⁹ Protož dal jsem ji v ruku frejírů jejich, v ruku Assyrských, jimž frejovala. ¹⁰ Oniť jsou odkryli nahotu její, syny i dcery její pobrali, ji pak samu mečem zamordovali. Takž vzata jest na slovo od jiných žen, když soudy vykonali při ní. ¹¹ To viděla sestra její Aholiba, však mnohem více než onano frejovala, a smilství její větší byla než smilství sestry její. ¹² S Assyrskými frejů hleděla, s vývodami a knížaty blízkými, oděnými nádherně, s jezdci jezdícími na koních, a všemi mládenci krásnými. ¹³ I viděl jsem, že se poškrvnila, a že cesta jednotejná jest obou dvou. ¹⁴ Ale tato ještě to přičinila k smilstvím svým, že viduc muže vyryté na stěně, obrazy Kaldejských vymalované barvou, ¹⁵ Přepásané pasem po bedrách jejich, a klobouky barevné na hlavách jejich, a že jsou všickni na pohledění jako hejtmané, podobní synům Babylonským v Kaldejské zemi, jejichž ona vlast jest, ¹⁶ I zahořela k nim z pohledění očima svýma, a vyslala posly k nim do země Kaldejské. ¹⁷ Tedy vešli k

ní Babylonští na lůžce nepoctivé, a poškrvnili ji smilstvím svým. A když se poškrvnila s nimi, odloučila se duše její od nich. ¹⁸ A odkryla smilství svá, odkryla též nahotu svou, i odloučila se duše má od ní, tak jako se odloučila duše má od sestry její. ¹⁹ Nebo rozmnožila smilství svá, rozpomínajíc se na dny mladosti své, v nichž smilnila v zemi Egyptské, ²⁰ A frejovala s kuběnáři jejich, jejichž tělo jest jako tělo oslů, a tok jejich jako tok koňský. ²¹ A tak jsi zase navrátila se k nešlechtnosti mladosti své, když mačkali Egyptští prsy tvé z příčiny prsů mladosti tvé. ²² Protož ó Aholiba, takto praví Panovník Hospodin: Aj, já vzbudím frejře tvé proti tobě, ty, od nichž se odloučila duše tvá, a přivedu je na tě odevšad, ²³ Babylonské a všechny Kaldejské, Pekodské, a Šohejské, i Kohejské, všechny syny Assyrské s nimi, mládence krásné, vývody a knížata všechna, hejtmany a slovoutné, všechny jezdící na koních. ²⁴ A přitáhnou na tě na vozích železných a přikrytých, i kárách, a to s zběří národů, s pavézami a štíty i lebkami, položí se proti tobě vůkol, i předložím jim právo, aby tě soudili soudy svými. ²⁵ Vyleji zajisté horlení své na tebe, tak že naloží s tebou prchlivě, nos tvůj i uši tvé odejmou, a ostatek tebe mečem padne. Ti syny tvé i dcery tvé poberou, a ostatek tebe spáleno bude ohněm. ²⁶ A vyvlekou tě z roucha tvého, a rozberou šperky okrasy tvé. ²⁷ A tak přítrž učiním při tobě nešlechtnosti tvé, i smilství tvému z země Egyptské vzatému, a nepozdvihneš očí svých k nim, a na Egypt

nezpomeneš více. ²⁸ Nebo takto praví Panovník Hospodin: Aj, já dám tebe v ruku těch, kterýchž nenávidíš, v ruku těch, od nichž se odloučila duše tvá, ²⁹ I budou nakládati s tebou podle nenávisti, a poberou všecko úsilí tvé, a nechají tě nahé a obnažené. A tak bude zřejmá nahota smilství tvého a nešlechtnosti tvé, smilství, pravím, tvého. ³⁰ Což vše učiní tobě proto, že jsi smilnila, následujíc pohanů, proto že jsi poškrvnila se ukydanými bohy jejich. ³¹ Cestou sestry své chodila jsi, protože dám kalich její v ruku tvou. ³² Takto praví Panovník Hospodin: Kalich sestry své pítí budeš hluboký a široký; budeš sporný, tak že smích a žert budou míti z tebe. ³³ Opilstvím a zámutekem naplněna budeš, kalichem pustiny a zpuštění, kalichem sestry své Samaří. ³⁴ I vypiješ jej a vyvážíš, a než jej polámeš, snáže prsy své roztrháš; neboť jsem já mluvil, praví Panovník Hospodin. ³⁵ Protož takto praví Panovník Hospodin: Z té příčiny, že jsi zapomenukla na mne, a zavrhlas mne za hřbet svůj, i ty také vezmi za svou nešlechtnost, a za smilství svá. ³⁶ I řekl Hospodin ke mně: Synu člověčí, budeš-liž zastávati Ahole neb Aholiby? Nýbrž oznam jim ohavnosti jejich, ³⁷ Že cizoložily, a krev jest na rukou jejich, a s ukydanými bohy svými cizoložily. Také i syny své, kteréž mně zplodily, vodily jim, aby sežráni byli. ³⁸ Ještě i toto činily mi, že zanečišťovaly svatyni mou v tentýž den, a sobot mých poškrvňovaly. ³⁹ Nebo obětovavše syny své ukydaným bohům svým, vcházely do svatyně mé v tentýž den, aby ji

poškrbnily. Aj hle, taktéž jsou činívaly u prostřed mého domu. ⁴⁰ Nadto, že vysílaly k mužům, jenž by přišli zdaleka, kteříž, jakž posel vyslán k nim, aj, hned přicházivali. Jimž jsi se umývala, a tvář svou líčila, a okrašlovalas se okrasou. ⁴¹ A usazovalas se na loži slavném, před nímž stůl připravený byl, na něž jsi i kadidlo mé i masti mé vynakládala. ⁴² Když pak hlas toho množství poutichl, tedy i k mužům z obecného lidu vysílaly, jenž bývali přivozováni ožralí z pouště. I dávali náramky na ruce jejich, i koruny ozdobné na hlavy jejich. ⁴³ A ačkoli jsem se domlouval na cizoložství té lotryně, a že oni jednak s jednou, jednak s druhou smilství provodí, ⁴⁴ A že každý z nich vchází k ní, tak jako někdo vchází k ženě nevěstce: však vždy vcházeli k Ahole a Aholibě, ženám přenešlechetným. ⁴⁵ Protož muži spravedliví, tiť je souditi budou soudem cizoložných a soudem těch, jenž vylévaly krev, proto že cizoložily, a krev jest na rukou jejich. ⁴⁶ Nebo takto praví Panovník Hospodin: Přivedu na ně vojsko, a dám je v posmýkání i v loupež. ⁴⁷ I uhází je to shromáždění kamením, a poseká je meči svými; syny jejich i dcery jejich pomordují, a domy jejich ohněm popálí. ⁴⁸ A tak přítrž učiním nešlechetnosti v zemi této, i budou se tím káti všechny ženy, a nedopustí se nešlechetnosti podobné vaší. ⁴⁹ Nebo vzložena bude na vás nešlechetnost vaše, a poneseťe hříchy ukydaných bohů svých. I zvíťete, že já jsem Panovník Hospodin.

24

¹ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně léta devátého, měsíce desátého, desátého dne téhož měsíce, řkoucí: ² Synu člověčí, napiš sobě jméno tohoto dne, vlastně dnešního dne tohoto: nebo oblehl král Babylonský Jeruzalém právě tohoto dnešního dne. ³ A předlož tomu domu zpuřnému podobenství, řka k nim: Takto praví Panovník Hospodin: Přistav tento hrnec, přistav a nalej také do něho vody. ⁴ A sebera kusy náležité do něho, každý kus dobrý, stehno i plece, a nejlepšími kostmi napln jej. ⁵ Přivezmi i nejlepších bravů, a udělej oheň z kostí pod ním, způsob, ať to vře, ažby kypělo, ať se i kosti jeho rozvaří v něm. ⁶ Protož takto praví Panovník Hospodin: Běda městu tomu vražednému, hrnci, v němž zůstává připálenina jeho, z něhož, pravím, připálenina jeho nevychází. Po kusích, po kusích vytahuj z něho, nepadneť na něj los. ⁷ Nebo krev jest u prostřed něho. Na vysedlou skálu vystavilo ji; nevytilo jí na zemi, aby ji prach přikryl. ⁸ I já zanítě prchlivost k vykonání pomsty, vystavím krev na vysedlou skálu, aby nebyla přikryta. ⁹ Protož takto praví Panovník Hospodin: Běda městu vražednému, i já udělám veliký oheň, ¹⁰ Přiřkládaje dříví, rozněcuje oheň, v nic obraceje maso, a kořeně kořením, tak že i kosti spáleny budou. ¹¹ A postavím ten hrnec na uhlí jeho prázdný, aby se zhřela i rozpálila měď jeho, ažby se vyvařila u prostřed něho nečistota jeho, a vyprázdnila připálenina jeho. ¹² Klamy svými bylo mi těžké,

protož nevyjde z něho množství šumu jeho; do ohně musí šum jeho. ¹³ V tvé nečistotě jest nešlechtnost, proto že jsem tě očišťoval, však nejsi očištěno. Nebudeš více očišťováno od nečistoty své, až i doložím prchlivost svou na tebe. ¹⁴ Já Hospodin mluvím, dojetí, a učiním to; neustoupím, aniž se slituji, ani želeť budu. Podlé cest tvých a činů tvých budou tě souditi, praví Panovník Hospodin. ¹⁵ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce: ¹⁶ Synu člověčí, aj, já odejmu od tebe žádost očí tvých v náhle, však nekvěl ani plač, a necht nevycházejí slzy tvé. ¹⁷ Stonati přestaň, smutku, jakž bývá nad mrtvým, nenes, klobouk svůj vstav na sebe, a střevíce své obuj na nohy své, a nezastírej brady své, aniž pokrmu čího jez. ¹⁸ Což když jsem pověděl lidu ráno, tedy umřela žena má u večer. I učinil jsem na ráno, jakž mi rozkázáno bylo. ¹⁹ I řekl ke mně lid: Což nám neoznámíš, co tyto věci nám znamenají, kteréž činíš? ²⁰ Tedy řekl jsem jim: Slovo Hospodinovo stalo se ke mně, řkouce: ²¹ Rci domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já poškvřním svatyně své, vyvýšenosti síly vaší, žádosti očí vašich a toho, čehož šanuje duše vaše. Též synové vaši i dcery vaše, kterýchž jste zanechali, mečem padnou. ²² I budete tak činiti, jakž já činím. Brady nezastřete, aniž čího pokrmu jísti budete. ²³ A majíce klobouky své na hlavách svých a střevíce na nohách svých, nebudete kvíliti ani plakati, ale svadnouce pro nepravosti své, úpěti budete jeden s druhým. ²⁴ Nebo jest

vám Ezechiel zázrakem. Všecko, což on činí, budete činiti, a když to přijde, tedy zvíte, že já jsem Panovník Hospodin. ²⁵ Ty pak synu člověčí, zdali v ten den, když já odejmu od nich sílu jejich, veselé okrasy jejich, žádost očí jejich, a to, po čemž touží duše jejich, syny jejich i dcery jejich, ²⁶ Zdali v ten den přijde k tobě ten, kdož uteče, vypravuje tu novinu? ²⁷ V ten den otevrou se ústa tvá při přítomnosti toho, kterýž ušel, i budeš mluvíti, a nebudeš více němým. Takž jim budeš zázrakem, i zvědí, že já jsem Hospodin.

25

¹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí:
² Synu člověčí, obrať tvář svou proti synům Ammon, a prorokuj proti nim. ³ A rci synům Ammon: Slyšte slovo Panovníka Hospodina: Takto praví Panovník Hospodin: Proto že jsi nad svatyní mou, když poškrvněna byla, říkal: To dobře to, a nad zemí Izraelskou, když zpuštěna byla, a nad domem Judským, když šel v zajetí, ⁴ Protož aj, já dám tě národům východním za dědictví, i vzdělají sobě hrady v tobě, a vystavějí v tobě příbytky své. Tiť budou jísti ovoce tvé, a ti budou pítí mléko tvé. ⁵ A dám Rabbu za obydlé velbloudům, a města synů Ammon za odpočívadlo stádům, i zvíte, že já jsem Hospodin. ⁶ Nebo takto praví Panovník Hospodin: Proto že jsi tleskal rukou, a dupal nohou, a veselil se srdečně, že jsi všelijak loupil zemi Izraelskou, ⁷ Protož aj, já vztáhnu ruku svou

na tebe, a vydám tě v loupež národům, a vypléním tě z lidí, a vyhubím tě z země, i zahladím tě. Tu zvíš, že já jsem Hospodin. ⁸ Takto praví Panovník Hospodin: Z té příčiny, že říkal Moáb a Seir: Hle, podobný jest všechněm jiným národům dům Judský, ⁹ Protož aj, já otevru bok Moábských, (hned od Arim, od měst jejich na pomezí jejich, rozkošnou zemi Betjesimotských, Balmeonských i Kariataimských), ¹⁰ Národům východním s zemí synů Ammon; nebo jsem ji dal v dědictví, tak aby nebylo zpomínáno na syny Ammon mezi národy. ¹¹ A tak i nad Moábem soudy vykonám, i zvědí, že já jsem Hospodin. ¹² Takto praví Panovník Hospodin: Proto že Idumejští nenáležitě se vymstívajíce, ukrutně se měli k domu Judskému, a tak uvodili na se vinu velikou, vymstívajíce se na nich, ¹³ Protož takto dí Panovník Hospodin: I na Idumea vztáhnu ruku svou, a vypléním z něho lidi i hovada, a obrátím jej v pustinu. Hned od Teman až do Dedan mečem padati budou. ¹⁴ A tak uvedu pomstu svou na Idumejské skrze ruku lidu mého Izraelského, a naloží s Idumejskými podle hněvu mého a podle prchlivosti mé, i poznají pomstu mou, praví Panovník Hospodin. ¹⁵ Takto praví Panovník Hospodin: Proto že se Filistiňtí ukrutně měli z příčiny pomsty, nenáležitě se vymstívajíce, loupíce zlostně, a zhoubu uvodíce z nenávisi starodávní, ¹⁶ Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já vztáhnu ruku svou na Filistinské, a vypléním Ceretejské, a zkazím ostatek přístavu mořského. ¹⁷ A tak vykonám při

nich pomsty veliké káraními zůřivými, a zvědí, že já jsem Hospodin, když uvedu pomstu svou na ně.

26

¹ Bylo pak jedenáctého léta, prvního dne měsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, proto že Týrus o Jeruzalému říká: Dobře se stalo, že jest potřino město bran velmi lidných, obrací se ke mně, naplněn budu, kdyžtě zpuštěno, ³ Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já proti tobě, ó Týre, a přivedu na tě národy mnohé, tak jako bych přivedl moře s vlnami jeho. ⁴ I zkazí zdi Týru, a zboří věže jeho; vymetu také z něho prach jeho, a obrátím jej v skálu vysedlou, ⁵ Tak že budou vysušovati síti u prostřed moře. Nebo jsem já mluvil, praví Panovník Hospodin, protože bude v loupež národům. ⁶ Dcery pak jeho, kteréž na poli budou, mečem z mordovány budou, i zvědí, že já jsem Hospodin. ⁷ Nebo takto praví Panovník Hospodin: Aj, já přivedu na Týr Nabuchodonozora krále Babylonského od půlnoci, krále nad králi, s koňmi a s vozy, i s jezdci i s vojskem a s lidem mnohým. ⁸ Dcery tvé na poli mečem z morduje, a vzdělá proti tobě šance, a vysype proti tobě násyp, a postaví proti tobě pavézníky. ⁹ I střelbu zasadí proti zdem tvým, a věže tvé poboří nosatci svými. ¹⁰ Od množství koní jeho přikryje tě prach jejich; od hřmotu jezdců a kár i vozů zatřesou se zdi tvé, když on vcházeti bude do bran tvých, jako do průchodů města probořeného. ¹¹ Kopyty koní

svých pošlapá všechny ulice tvé, lid tvůj mečem pomorduje, a sloupové pamětní síly tvé na zem padnou. ¹² I rozberou zboží tvá, a rozchvátají kupectví tvá, a rozválejí zdi tvé, i domy tvé rozkošné poboří, a kamení tvé i dříví tvé, i prach tvůj do vody vmecí. ¹³ A tak přítrž učiním hluku zpěvů tvých, a zvuku citar tvých aby nebylo slyšáno více. ¹⁴ A obrátím tě v skálu vysedlou, budeš k vysušování sítí, nebudeš vystaven více; nebo já Hospodin mluvil jsem, praví Panovník Hospodin. ¹⁵ Takto praví Panovník Hospodin Týru: Zdaliž od hřmotu padání tvého, když stonati budou zranění, když ukrutný mord bude u prostřed tebe, nepohnou se ostrovové? ¹⁶ A vyvstanou z stolic svých všechna knížata pomořská, a složí z sebe pláště své, i roucha svá krumpovaná svlekou; v hrůzu se oblekou, na zemi seděti budou, a třesouce se každé chvíle, trnouti budou nad tebou. ¹⁷ I vydadí se nad tebou v naříkání, a řeknou tobě: Jak jsi zahynulo, ó město, v němž bydleno bylo pro moře, město slovoutné, ješto bylo pevné na moři, ono i s obyvateli svými, kteříž pouštěli strach svůj na všechny obyvatele jeho! ¹⁸ Tehdáž trásti se budou ostrovové v den pádu tvého; předěšení, pravím, budou ostrovové, kteříž jsou na moři, nad zahynutím tvým. ¹⁹ Nebo tak praví Panovník Hospodin: Když tě učiním městem zpuštěným jako města, v nichž se nebydlí, když uvedu na tě hlubinu, tak že tě přikryjí vody mnohé, ²⁰ Když učiním, že sstoupíš s sstupujícími do jámy k lidu dávnému, a posadím tě v nejnižších stranách

země, na pustinách starodávních s těmi, jenž sstupují do jámy, aby nebylo bydleno v tobě: prokáží slávu v zemi živých. ²¹ Nebo učiním to, že budeš k náramné hrůze, když tě nestane, a bys pak bylo hledáno, abys nebylo na věky nalezeno, praví Panovník Hospodin.

27

¹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Ty pak synu člověčí, vydej se nad Týrem v naříkání, ³ A rci Týru, jenž sedě tu, kdež se na moře pouštějí, kupectví provodí s národy na ostrovích mnohých: Takto praví Panovník Hospodin: Ó Týre, ty jsi říkal: Já jsem nejkrásnější. ⁴ U prostřed moře byly hranice tvé, stavitelé tvoji dokonale tě ozdobovali. ⁵ Z jedloví z Sanir dělávali všecka taflování tvá, cedry z Libánu brávali k děláním sloupů tvých. ⁶ Z dubů Bázanských dělávali vesla tvá, a lavičky tvé dělávali z kostí slonových, a z pušpanu z ostrovů Citejských. ⁷ Kment s krumpováním Egyptským býval plátno tvé, z něhož jsi plachty míval; modrý postavec a šarlat z ostrovů Elisa přikrýval tě. ⁸ Obyvatelé Sidonští i Arvadští bývali plavci tvoji, moudří tvoji v tobě, ó Týre, ti bývali správcové tvoji. ⁹ Starší Gebalští a moudří jejich opravovali v tobě zboženiny tvé; všechny lodí mořské i plavci jejich bývali v tobě, směňující s tebou kupectví. ¹⁰ Perští a Ludští i Putští bývali v vojště tvém bojovníci tvoji, pavězu a lebku zavěšovali v tobě. Tiť jsou přidávali tobě ozdoby. ¹¹ Arvadští s vojskem

tvým na zdech tvých vůkol, též Gamadští na věžech tvých bývali, štítý své zavěšovali na zdech tvých vůkol. Tiť jsou tě zvláště ozdobovali. ¹² Zámořští kupci tvoji v množství všelijakého zboží, v stříbře, železe, cínu i olově kupčili na jarmarcích tvých. ¹³ Javan, Tubal a Mešech, kupci tvoji, lidi a nádoby měděné dávali za směnu tobě. ¹⁴ Z domu Togarma v koních a jezdcích i mezcích kupčili na jarmarcích tvých. ¹⁵ Synové Dedanovi kupci tvoji, a ostrovové mnozí překupníci byli koupí tvých, tobě k ruce; rohy, kosti slonové i dříví hebenové směňovali za mzdu tvou. ¹⁶ Syrští kupci tvoji pro množství věcí tvých řemeslně udělaných, v karbunkulích, šarlatu, krumpování i kmentu, a korálích a křišťálích kupčívají na jarmarcích tvých. ¹⁷ Judští i země Izraelská kupci tvoji, pšenici Mennitskou i Fenickou, a med, olej i kadidlo dávali za směnu tobě. ¹⁸ Damašští kupci tvoji, pro množství věcí tvých řemeslně udělaných, kupčili ve množství všelijakého zboží, ve víně Chelbonském a vně bělostkvoucí. ¹⁹ Též Dan i Javan chodíce na jarmarky tvé, kupčili, a železo pulerované, kassii i třtinu vonnou tobě směňovali. ²⁰ Dedan kupčívá v tobě v suknech drahých k vozům. ²¹ Arabští i všecka knížata Cedarská kupčívají tobě k ruce v beranech a skopcích i kozlích, tím kupčívají v tobě. ²² Kupci Sabejští i Ragmejští bývali kupci tvoji ve všelijakých nejpřednějších vonných věcech, i ve všelijakém kamení drahém i zlatě, kupčívají na jarmarcích tvých. ²³ Cháran a Kanne i Eden,

kupci Sabejští, Assur i Kilmad kupčival v tobě. ²⁴ Ti bývali kupci tvoji na jarmarcích tvých s nejvýbornějšími věcmi, s štoučkami postavce modrého, a s krumpováním i s klénoty drahých věcí, kteréž se provazy svazují a zavírají do cedru. ²⁵ Lodí mořské předešly měly v kupectví tvém. Summou, naplněno jsi i zvelebo náramně u prostřed moře. ²⁶ Na vodu velikou zavezli tě ti, kteříž tě vesly táhli; vítr východní potříská tě u prostřed moře. ²⁷ Zboží tvá i jarmarkové tvoji, kupectví tvá, plavci tvoji a správcové tvoji, i ti, kteříž opravovali zbořeniny tvé, a směňovali s tebou kupectví, a všickni muži váleční tvoji, kteříž byli v tobě, i všecko shromáždění tvé, kteréž bylo u prostřed tebe, padnou do hlubokosti mořské v den pádu tvého. ²⁸ Od hřmotu křiku správců tvých zbouří se i vlnobití. ²⁹ I vystoupí z lodí svých všickni ti, kteříž táhnou veslem, plavci i všickni správcové lodí mořských na zemi stanou, ³⁰ A hlasem velikým nad tebou naříkati a žalostně křičeti budou, a sypouce prach na hlavy své, v popele se válejí. ³¹ Nadto zdělajíce příčinou tvou lysiny, přepáší se žíněmi, a kvílením hořkým nad tebou s žalostí srdečnou plakati budou. ³² Vydadí se, pravím, nad tebou s hořekováním svým v naříkání, a budou naříkati nad tebou: Které město podobné Týru, zahlazenému u prostřed moře? ³³ Když vycházely koupě tvé z moře, nasycovalo jsi národy mnohé; množstvím zboží svého i kupectví svých zbohacovalos krále zemské. ³⁴ Ale když ztroskotáno budeš od moře v hlubokých

vodách, kupectví tvé i všechno shromáždění tvé u prostřed tebe klesne. ³⁵ Všickni obyvatelé ostrovů ztrnou nad tebou, a králové jejich ohromeni jsouce, zhrozí se náramně. ³⁶ Kupci mezi národy ckáti budou nad tebou; k hrůze veliké budeš, a nebude tě na věky.

28

¹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí:
² Synu člověčí, rci vývodovi Tyrskému: Takto praví Panovník Hospodin: Proto že se vyvyšuje srdce tvé, a říkáš: Bůh silný jsem, na stolicí Boží sedím u prostřed moře, ješto jsi člověk a ne Bůh silný, ačkoli sobě přivlastňuješ srdce podobné srdci Božímu, ³ Aj hle, moudřejší jsi nad Daniele, žádná věc tajná není před tebou ukrytá; ⁴ Moudrosti svou a rozumností svou nashromáždils sobě zboží, a nahrnuls zlata a stříbra do pokladů svých; ⁵ Velikou moudrostí svou v kupectví svém rozmnožil jsi zboží svá, a tak pozdvihlo se srdce tvé zbožím tvým; ⁶ Z té příčiny takto praví Panovník Hospodin: Proto že sobě přivlastňuješ srdce podobné srdci Božímu, ⁷ Protož aj, já přivedu na tě cizozemce, nejukrutnější národy, kteříž vytrhnouce meče své na krásu moudrosti tvé, zabijí jasnost tvou. ⁸ Do jámy spustí tě, a umřeš smrtí hroznou u prostřed moře. ⁹ Budeš-liž tu ještě říkati před obličejem mordéře svého: Bohem jsem, poněvadž jsi člověk a ne Bůh silný, jsa v ruce toho, jenž tě mordovati bude? ¹⁰ Smrtí neobřezanců umřeš od ruky cizozemců; nebo já mluvil jsem, praví

Panovník Hospodin. ¹¹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ¹² Synu člověčí, vydej se v naříkání nad králem Tyrským, a rci jemu: Takto praví Panovník Hospodin: Ty, jenž zapečetuješ summy, plný moudrosti a nejkrásnější, ¹³ V Eden, zahradě Boží, byl jsi, všelijaké drahé kamení přikrývalo tě, sardius, topazius, jaspis, tarsis, onychin, beryl, zafir, karbunkulus a smaragd i zlato; nástrojové bubnů tvých a píšťal tvých v tobě, hned jakžs se narodil, připraveni jsou. ¹⁴ Ty jsi cherubem od pomazání. Jakž jsem tě za ochránce představil, na hoře svaté Boží jsi byl, u prostřed kamení ohnivého ustavičně jsi chodil. ¹⁵ Byl jsi dokonalý na cestách svých, hned jakžs se narodil, až se našla nepravost při tobě. ¹⁶ Pro množství kupectví tvého u prostřed tebe plno jest bezpráví, a velmi jsi prohřešil. Pročež zahubím tě, a vyhladím z hory Boží, ó cherube ochránce, z prostřed kamenů ohnivých. ¹⁷ Pozdvihlo se srdce tvé slávou tvou, k zlému jsi užíval moudrosti své příčinou jasnosti své. Porazím tě na zemi, před obličej králů povrhu tě, aby se dívali na tebe. ¹⁸ Pro množství nepravostí tvých, a pro nespravedlnosti kupectví tvého poškrvnil jsi svatyně své. Protož vyvedu oheň z prostřed tebe, kterýž tě sžíře, a obrátí tě v popel na zemi před očima všech na tě hledících. ¹⁹ Všickni, kdož tě znali mezi národy, ztrnou nad tebou; k hrůze veliké budeš, a nebude tě na věky. ²⁰ I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ²¹ Synu člověčí, obrať tvář svou proti Sidonu, a prorokuj proti

němu, ²² A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já proti tobě jsem, ó Sidone, a budu oslaven u prostřed tebe. I zvědí, že já jsem Hospodin, když vykonám při něm soudy, a posvěcen budu v něm. ²³ Pošli zajisté na něj mor, a krev na ulice jeho, a padati budou zranění u prostřed něho od meče na všechny strany, i zvědí, že já jsem Hospodin. ²⁴ A tak nebude více míti dům Izraelský trnu urážejícího a bodláku budoucího ze všech okolních pohrdajících jimi, a zvědí, že já jsem Panovník Hospodin. ²⁵ Takto praví Panovník Hospodin: Když shromáždím dům Izraelský z národů, mezi něž rozptýleni jsou, a posvěcen budu v nich před očima pohanů, a bydliti budou v zemi své, kterouž jsem byl dal služebníkovi svému Jákobovi: ²⁶ Tehdy bydliti budou v ní bezpečně, a nastavějí domů, a štípí vinice. Bydliti, pravím, budou bezpečně, když vykonám soudy, při všech zhoubcích jejich vůkol nich, i zvědí, že já jsem Hospodin Bůh jejich.

29

¹ Léta desátého, desátého měsíce, dvanáctého dne téhož měsíce, stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, obrať tvář svou proti Faraonovi králi Egyptskému, a prorokuj proti němu i proti všemu Egyptu. ³ Mluv a rci: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já proti tobě jsem, ó Faraone králi Egyptský, draku veliký, kterýž ležíš u prostřed řek svých, ješto říkáš: Já mám řeku svou, já zajisté jsem ji přivedl

sobě. ⁴ Protož dám udici do čelistí tvých, a učiním, že zváznou ryby řek tvých na tvých šupinách; i vyvleku tě z prostředku řek tvých, i všecky ryby řek tvých na šupinách tvých zvázlé. ⁵ A nechám tě na poušti, tebe i všech ryb řek tvých. Na svrchku pole padneš, nebudeš sebrán ani shromážděn; šelmám zemským i ptactvu nebeskému dám tě k sežrání. ⁶ I zvědí všickni obyvatelé Egyptští, že já jsem Hospodin, proto že jste holí třtinovou domu Izraelskému. ⁷ Když se chytají tebe rukou, lámeš se, a roztínáš jim všecko rameno; a když se na tě zpodírají, ztroskotána býváš, ačkoli nastavuješ jim všech bedr. ⁸ Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já přivedu na tě meč, a vypléním z tebe lidi i hovada. ⁹ I bude země Egyptská pustinou a pouští, i zvědí, že já jsem Hospodin, proto že říkal: Řeka má jest, já zajisté jsem ji přivedl. ¹⁰ Protož aj, já budu proti tobě i proti řece tvé, a obrátím zemi Egyptskou v pustiny, v poušť přehroznou od věže Sevéne až do pomezí Mouřenínského. ¹¹ Nepůjdeť přes ni noha člověka, ani noha dobytčete půjde přes ni, a nebude v ní bydleno za čtyřiceti let. ¹² A tak uvedu zemi Egyptskou v pustinu nad jiné země pusté, a města její nad jiná města zpuštěná pustá budou za čtyřiceti let, když rozptýlím Egyptské mezi národy, a rozženu je do rozličných zemí. ¹³ A však takto praví Panovník Hospodin: Po skonání čtyřiceti let shromáždím Egyptské z národů, kamž rozptýleni budou. ¹⁴ A přivedu zase zajaté Egyptské, a uvedu je zase

do země Patros, do země přebývání jejich, i budou tam královstvím sniženým. ¹⁵ Mimo jiná království bude sniženější, aniž se bude vynášeti více nad jiné národy; zmenším je zajisté, aby nepanovali nad národy. ¹⁶ I nebudou více domu Izraelskému doufáním, kteréž by na paměť přivodilo nepravost, když by se obraceli za nimi; nebo zvědí, že já jsem Panovník Hospodin. ¹⁷ Potom bylo dvacátého sedmého léta, prvního měsíce, prvního dne, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ¹⁸ Synu člověčí, Nabuchodonozor král Babylonský podrobil vojsko své v službu velikou proti Týru. Každá hlava oblezla, a každé rameno odříno jest, mzdy pak nemá, on ani vojsko jeho, z Týru za tu službu, kterouž sloužili proti němu. ¹⁹ Z té příčiny takto praví Panovník Hospodin: Aj, já dávám Nabuchodonozorovi králi Babylonskému zemi Egyptskou, aby pobral zboží její, a rozebral loupeže její, i rozchvátal kořisti její, aby mělo mzdu vojsko jeho. ²⁰ Za práci jejich, kterouž mi sloužili, dám jim zemi Egyptskou, proto že mně pracovali, praví Panovník Hospodin. ²¹ V ten den rozkáži vypučiti se rohu domu Izraelského. Tobě též způsobím, že otevřeš ústa u prostřed nich, i zvědí, že já jsem Hospodin.

30

¹ Opět se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, prorokuj a rci: Takto praví Panovník Hospodin: Kvělte: Ach, nastojte na tento den. ³ Nebo blízko jest den, blízko

jest, pravím, den Hospodinův, den mrákoty, čas národů bude. ⁴ A přijde meč do Egypta, a bude přetěžká bolest v Mouřenínské zemi, když padati budou zbití v Egyptě, a poberou zboží jeho, a zbořeni budou základové jeho. ⁵ Mouřenínové a Putští i Ludští i všelijaká směsice, též Kubští i obyvatelé země smlouvy s nimi mečem padnou. ⁶ Takť praví Hospodin, že padnou podpůrcové Egypta, a snížena bude vyvýšenost síly jeho; od věže Sevéne mečem padati budou v ní, praví Panovník Hospodin. ⁷ I budou v pustinu obráceni nad jiné země pusté, a města jejich nad jiná města pustá budou. ⁸ I zvědí, že já jsem Hospodin, když zapálím oheň v Egyptě, a potříní budou všickni pomocníci jeho. ⁹ V ten den vyjdou poslové od tváři mé na lodech, aby přestrašili Mouřenínskou zemi ubezpečenou, i budou míti bolest přetěžkou, jakáž byla ve dni Egypta; nebo aj, přicházíť. ¹⁰ Takto praví panovník Hospodin: Učiním zajisté konec množství Egyptskému skrze ruku Nabuchodonozora krále Babylonského. ¹¹ On i lid jeho s ním, nejukrutnější národové přivedeni budou, aby zkazili tu zemi; nebo vytrhnou meče své na Egypt, a naplní tu zemi zbitými. ¹² A obrátě řeky v sucho, prodám tu zemi v ruku nešlechetných, a tak v pustinu uvedu zemi, i což v ní jest, skrze ruku cizozemců. Já Hospodin mluvím jsem. ¹³ Takto praví Panovník Hospodin: Zkazím i ukydané bohy, a konec učiním modlám v Nof, a knížete z země Egyptské nebude více, když pustím strach na zemi Egyptskou. ¹⁴ Nebo

pohubím Patros, a zapálím oheň v Soan, a vykonám soudy v No. ¹⁵ Vyleji prchlivost svou i na Sin, pevnost Egyptskou, a vypléním množství No. ¹⁶ Když zapálím oheň v Egyptě, velikou bolest bude míti Sin, a No bude roztrháno, Nof pak nepřátely bude míti ve dne. ¹⁷ Mládenci On a Bubastští mečem padnou, panny pak v zajetí půjdou. ¹⁸ A v Tachpanches zatmí se den, když tam polámi závory Egypta, a přítrž se stane v něm vyvýšenosti síly jeho. Mrákota jej přikryje, dcery pak jeho v zajetí půjdou. ¹⁹ A tak vykonám soudy při Egyptu, i zvědí, že já jsem Hospodin. ²⁰ Opět bylo jedenáctého léta, prvního měsíce, sedmého dne, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ²¹ Synu člověčí, rámě Faraona krále Egyptského zlámal jsem, a aj, nebudeť uvázáno, ani přičiněno lékařství, aniž přiložen bude šat pro obvázání jeho a posilnění jeho k držení meče. ²² Protož takto praví panovník Hospodin: Aj, já jsem proti Faraonovi králi Egyptskému, a polámi ramena jeho, i sílu jeho, i budeť zlámané, a vyrazím meč z ruky jeho. ²³ A rozptýlím Egyptské mezi národy, a rozženu je do zemí. ²⁴ Posilním zajisté ramen krále Babylonského, a dám meč svůj v ruku jeho, i polámi ramena Faraonova, tak že stonati bude před ním, jakž stonává smrtelně raněný. ²⁵ Posilním, pravím, ramen krále Babylonského, ramena pak Faraonova klesnou. I zvědí, že já jsem Hospodin, když dám meč svůj v ruku krále Babylonského, aby jej vztáhl na zemi Egyptskou. ²⁶ A tak rozptýlím Egyptské mezi národy, a rozženu je do

zemí, i zvědí, že já jsem Hospodin.

31

¹ Bylo pak jedenáctého léta, třetího měsíce, prvního dne téhož měsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, rci Faraonovi králi Egyptskému i množství jeho: K komu jsi podoben v své velikosti? ³ Aj, Assur byl jako cedr na Libánu, pěkných ratolestí, a větвовím zastěňující, a vysokého zrůstu, jehož vrchové byli mezi hustými větvemi. ⁴ Vody k zrůstu přivedly jej, propast jej vyvýšila, potoky jejími opuštěn byl vůkol kmen jeho, ješto jen praménky své vypouštěla na všechna dříví polní. ⁵ Takž se vyvýšil zrůst jeho nade všechna dříví polní, a rozmnožili se výstřelkové jeho, a pro hojnost vod roztáhly se ratolesti jeho, kteréž vypustil. ⁶ Na ratolestech jeho hnízdilo se všelijaké ptactvo nebeské, a pod větvemi jeho rodili se všelijací živočichové polní, a v stínu jeho sedali všickni národové velicí. ⁷ I byl ušlechtilý pro svou velikost, a pro dlouhost větví svých; nebo kořen jeho byl při vodách mnohých. ⁸ Cedrové v zahradě Boží nepřikryli ho, jedle nevrovnaly se ratolestem jeho, a stromové kaštanovní nebyli podobni větvem jeho. Žádné dřevo v zahradě Boží nebylo rovné jemu v kráse své. ⁹ Ozdobil jsem jej množstvím větvoví jeho, tak že mu záviděla všechna dříví Eden, kteráž byla v zahradě Boží. ¹⁰ Protož takto praví Panovník Hospodin: Proto že vysoce vyrostl, a vypustil vrch svůj mezi husté větvoví, a pozdvihlo se

srdce jeho příčinou vysokosti jeho: ¹¹ Protož vydal jsem jej v ruku nejsilnějšího z národů, aby s ním přísně nakládal; pro bezbožnost jeho vyhnal jsem jej. ¹² A tak vyťali jej cizozemci, nejukrutnější národové, a nechali ho tu. Po horách i po všech údolích opadly větve jeho, a slomeny jsou ratolesti jeho na všechny prudké potoky té země. Pročež vystoupili z stínu jeho všickni národové země, a opustili jej. ¹³ Na němž padlém bydlí všelijaké ptactvo nebeské, a na ratolestech jeho jsou všelijací živočichové polní, ¹⁴ Proto aby se nevyvyšovalo v zrostu svém žádné dříví při vodách, a aby nevypouštělo vrchů svých mezi hustými větvemi, a nevypínalo se nad jiné vysokostí svou žádné dřevo zapojené vodami, proto že všickni ti oddáni jsou k smrti, dolů do země mezi syny lidské s těmi, kteříž sstupují do jámy. ¹⁵ Takto praví Panovník Hospodin: Toho dne, v kterýž on sstoupil do hrobu, přivedl jsem k kvílení, a přikryl jsem příčinou jeho propast, a zadržel jsem potoky její, aby se zastavily vody mnohé, a učinil jsem, aby smutek nesl příčinou jeho Libán, a všecko dříví polní příčinou jeho aby umdlelo. ¹⁶ Od hřmotu pádu jeho učinil jsem, že se trásli národové, když jsem jej svedl do hrobu s těmi, kteříž sstupují do jámy. Nad čímž se potěšila na zemi dole všecka dříví Eden, což výborného a dobrého jest na Libánu, vše což zapojeného jest vodou. ¹⁷ I ti s ním sstoupili do hrobu k těm, kteříž jsou zbiti mečem, i rámě jeho, i kteříž sedali v stínu jeho u prostřed národů. ¹⁸ Kterému z stromů Eden podoben jsi

tak v slávě a velikosti? Však svržen budeš s dřívím Eden dolů na zem, mezi neobřezanci s zbitými mečem lehneš. Toť jest Farao i všecko množství jeho, praví Panovník Hospodin.

32

¹ Opět bylo dvanáctého léta, dvanáctého měsíce, prvního dne téhož měsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, vydej se v nařikání nad Faraonem králem Egyptským, a rci jemu: Lvu mladému mezi národy podoben jsi, a jsi jako velryb v moři, když procházejí se v potocích svých, kalíš vodu nohama svýma, a kormoutíš potoky její. ³ Takto praví Panovník Hospodin: Rozestruť na tě síť svou skrze shromáždění národů mnohých, kteříž tě vytáhnou nevodem mým. ⁴ I nechám tě na zemi, povrhu tě na svrchku pole, a učiním, že na tobě přebývati bude všelijaké ptactvo nebeské, a nasytím tebou živočichy vši země. ⁵ A rozmeci maso tvé po horách, a naplním údolí vysokostí tvou. ⁶ A napojím zemi, v níž ploveš, krví tvou až do hor, tak že i potokové naplnění budou tebou. ⁷ V tom, když tě zhasím, zakryji nebesa, a zasmušilé učiním hvězdy jejich; slunce mráкотou zastru, a měsíc nebude svítiti světlem svým. ⁸ Všecka světla jasná na nebesích zasmušilá učiním příčinou tvou, a uvedu tmou na zemi tvou, praví Panovník Hospodin. ⁹ Nadto zkormoutím srdce národů mnohých, když způsobím, aby došla pověst o potření tvém mezi národy, do zemí, jichž jsi neznal. ¹⁰ Učiním, pravím, že trnouti budou

nad tebou národové mnozí, a králové jejich hroziti se příčinou tvou velice, když šermovati budu mečem svým před tváří jejich. Budou se zajisté lekati každé chvílky, každý sám za sebe v den pádu tvého. ¹¹ Nebo takto praví Panovník Hospodin: Meč krále Babylonského přijde na tě. ¹² Meči udatných porazím množství tvé, nejukrutnějších ze všech národů; tiť zkazí pýchu Egypta, a zahlazeno bude všecko množství jeho. ¹³ Zahladím i všecka hovada jeho, kteráž jsou při vodách mnohých, tak že jich nezakalí noha člověčí více, aniž jich kaliti budou kopyta hověd. ¹⁴ Tuť učiním, že se usadí vody jejich, a potokové jejich že jako olej půjdou, praví Panovník Hospodin, ¹⁵ Když obrátím zemi Egyptskou v poušť přehroznou, v zemi prázdnou toho, což prvé v ní bylo, a když zbiji v ní všecky obyvatele. I zvědí, že já jsem Hospodin. ¹⁶ Tot jest naříkání, jímž naříkati budou. Tak dcery národů naříkati budou, tak nad Egyptem i nade vším jeho množstvím naříkati budou, dí Panovník Hospodin. ¹⁷ Potom bylo dvanáctého léta, patnáctého dne téhož měsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ¹⁸ Synu člověčí, naříkej nad množstvím Egypta, a snes jej i dcery národů těch slavných do zpodních míst země k těm, kteříž sstupují do jámy. ¹⁹ A rci: Nad kohož bys utěšenější byl? Sstupiž a lež s neobřezanci. ²⁰ Mezi zbitými mečem padnou, meči vydán jest, vlectež jej i všecko množství jeho. ²¹ Budouť k němu mluviti hrdiny s jeho pomocníky z prostřed hrobu, kdež neobřezanci mečem zbití

sstoupivše, leží. ²² Tam jest Assur i všecka zběř jeho, jehož hrobové jsou vůkol tohoto. Všickni ti byvše zbiti, padli od meče. ²³ Jehož hrobové jsou po stranách jámy, aby byla zběř jeho vůkol hrobu tohoto. Všickni ti byvše zbiti, padli od meče, kteříž pouštivali strach v zemi živých. ²⁴ Tam Elam i všecko množství jeho vůkol hrobu tohoto. Všickni ti neobřezanci byvše zbiti, padli od meče, a sstoupili do zpodních míst země, kteříž pouštivali strach svůj v zemi živých. Jižť nesou potupu svou s těmi, kteříž sstupují do jámy. ²⁵ Mezi zbitými postavili jemu lože, i všemu množství jeho, vůkol něhož jsou hrobové tohoto. Všickni ti neobřezanci zbiti mečem, nebo pouštín býval strach jejich v zemi živých. Jižť nesou potupu svou s těmi, jenž sstupují do jámy, mezi zbitými položeni jsouce. ²⁶ Tam Mešech, Tubal i všecko množství jeho, a vůkol něho hrobové tohoto. Všickni ti neobřezanci zbiti mečem, nebo pouštivali strach svůj v zemi živých. ²⁷ Ačťkoli ti ještě nelehli s hrdinami, kteříž padli z neobřezanců, kteříž sstoupili do hrobu s zbrojí svou vojenskou, a podložili meče své pod hlavy své, a však důjdet nepravost jejich na kosti jejich; nebo strach hrdin byl v zemi živých. ²⁸ I ty mezi neobřezanci potřín budeš, a lehneš s zbitými mečem. ²⁹ Tam Edom, králové jeho, i všecka knížata jeho, kteříž položeni jsou i s svou mocí s zbitými mečem. I ti s neobřezanci lehnu a s těmi, kteříž sstupují do jámy. ³⁰ Tam knížata púlnoční strany všickni napořád, i všickni Sidonští, kteříž sstoupí k

zbitým, s strachem svým, za svou moc stydíce se, a ležeti budou ti neobřezanci s zbitými mečem, a ponosou potupu svou s těmi, kteříž sstupují do jámy. ³¹ Ty uhlédaje Farao, potěší se nade vším množstvím svým, Farao i všecko vojsko jeho, zbiti jsouce mečem, dí Panovník Hospodin. ³² Nebo pustím strach svůj v zemi živých, a položen bude mezi neobřezanci s zbitými mečem Farao i všecko množství jeho, praví Panovník Hospodin.

33

¹ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, mluv k synům lidu svého a rci jim: Když uvedu na zemi některou meč, jestliže vezme lid té země muže jednoho od končin svých, a ustanoví jej sobě za strážného, ³ A ten vida meč přicházející na tu zemi, troubil-li by na troubu a napomínal lidu, ⁴ A slyše někdo zvuk trouby, však by se nedal napomenouti, a v tom přijda meč, shladil by jej: krev jeho na hlavu jeho bude. ⁵ Nebo slyšel hlas trouby, však nedal se napomenouti; krev jeho na něm zůstane. Byť se byl napomenouti dal, duši svou byl by vysvobodil. ⁶ Pakli strážný vida, an meč přichází, však by nezatroubil na troubu, a lid by nebyl napomenut, a přijda meč, zachvátil by někoho z nich: ten pro nepravost svou zachvácen bude, ale krve jeho z ruky strážného toho vyhledávati budu. ⁷ Tebe pak synu člověčí, tebe jsem strážným ustanovil nad domem Izraelským, abys slyše z úst mých

slovo, napomínal jich ode mne. ⁸ Když bych já řekl bezbožnému: Bezbožníče, smrtí umřeš, a nemluvil bys, vystříhaje bezbožného od cesty jeho: ten bezbožný pro nepravost svou umře, ale krve jeho z ruky tvé vyhledávati budu. ⁹ Pakli bys ty vystříhal bezbožného od cesty jeho, tak aby se od ní odvrátil, a však neodvrátil by se od cesty své: onť pro nepravost svou umře, ale ty duši svou vysvobodíš. ¹⁰ Protož ty synu člověčí, rci domu Izraelskému: Takto mluvíte, říkájíce: Proto že přestoupení naše a hříchové naši jsou na nás, a my v nich svadneme, i jakž bychom živi byli? ¹¹ Rci jim: Živt jsem já, dí Panovník Hospodin, žeť nemám líbosti v smrti bezbožného, ale aby se odvrátil bezbožný od cesty své a živ byl. Odvratť se, odvratťe od cest svých zlých. I proč mříti máte, ó dome Izraelský? ¹² Ty tedy synu člověčí, rci synům lidu svého: Spravedlnost spravedlivého nevytrhne ho v den přestoupení jeho, aniž bezbožný v své bezbožnosti padne, v kterýž by se den odvrátil od bezbožnosti své; tolikéž spravedlivý nebude moci živ býti v ní, v kterýž by den zhřešil. ¹³ Jestliže dím spravedlivému: Jistě živ budeš, a on doufaje v spravedlnost svou, činil by nepravost: žádná spravedlnost jeho nepřijde na pamět, ale pro tu nepravost svou, kterouž činil, umře. ¹⁴ Zase řeknu-li bezbožnému: Smrtí umřeš, však odvrátí-li se od hříchu svého, a činiti bude soud a spravedlnost, ¹⁵ Což v zástavě jest, navrátí-li bezbožný, což vydřel, nahradí-li, v ustanoveních života bude-li choditi, nečině nepravosti: jistě

že bude živ, neumře. ¹⁶ Žádní hříchové jeho, jimiž hřešil, nebudou mu zpomínáni; soud a spravedlnost činil, jistě že bude živ. ¹⁷ A vždy říkají synové lidu tvého: Není pravá cesta Páně, ješto jejich cesta není pravá. ¹⁸ Když by se odvrátil spravedlivý od spravedlnosti své, a činil by nepravost, umřel pro ty věci. ¹⁹ Ale když by se odvrátil bezbožný od bezbožnosti své, a činil by soud a spravedlnost, podle těch věcí živ bude. ²⁰ A předce říkáte: Není pravá cesta Páně. Každého z vás podle cest jeho souditi budu, ó dome Izraelský. ²¹ Stalo se pak dvanáctého léta, desátého měsíce, pátého dne téhož měsíce od zajetí našeho, že přišel ke mně jeden, kterýž ušel z Jeruzaléma, řka: Dobyto jest město. ²² Ruka pak Hospodinova byla při mně u večer před tím, než přišel ten, kterýž utekl, a otevřela ústa má, až i ke mně přišel ráno; otevřela, pravím, ústa má, abych nebyl němým déle. ²³ I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ²⁴ Synu člověčí, obyvatelé pustin těchto v zemi Izraelské mluví, řkouce: Jedinký byl Abraham, a dědičně držel zemi tuto, nás pak mnoho jest; námť dána jest země tato v dědictví. ²⁵ Protož rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Se krví jídáte, a očí svých pozdvihujete k ukydaným modlám svým, i krev vyléváte, a chtěli byste zemí touto dědičně vládnouti? ²⁶ Stojíte na meči svém, pášete ohavnost, a každý ženy bližního svého poškrvňujete, a chtěli byste zemí touto dědičně vládnouti? ²⁷ Takto mluv k nim: Takto praví Panovník Hospodin: Živť jsem já, že ti, kteříž

jsou na pustinách, mečem padnou, a kdo na poli, toho zvěři dám k sežrání, kdo pak na hradích neb v jeskyních, morem zemrou. ²⁸ I obrátím zemi tu v hroznou poušť a přestane vyvýšenost moci její, a zpustnou hory Izraelské, tak že nebude žádného, kdo by šel přes ně. ²⁹ I zvědí, že já jsem Hospodin, když obrátím zemi tu v hroznou poušť pro všechny ohavnosti jejich, kteréž páchali. ³⁰ Ty pak synu člověčí, slyš, synové lidu tvého často mluvívají o tobě, za stěnami i ve dveřích domů, a říkají jeden druhému a každý bratru svému, řka: Podte medle a poslechněte, jaké slovo vyšlo od Hospodina. ³¹ I scházejí se k tobě, tak jako se schází lid, a sedají před tebou lid můj, a poslouchají slov tvých, ale nečiní jich. A ačkoli je sobě ústy svými libují, však za mrzkým ziskem svým srdce jejich odchází. ³² A aj, ty jsi jim jako zpěv libý pěkného zvuku a dobře vznějící. Slyšít zajisté slova tvá, ale žádný jich nečiní. ³³ Než když to přijde, (aj, přicházíť), tedy zvědí, že prorok byl u prostřed nich.

34

¹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí:
² Synu člověčí, prorokuj proti pastýřům Izraelským. Prorokuj a rci jim, těm pastýřům: Takto praví Panovník Hospodin: Běda pastýřům Izraelským, kteříž pasou sami sebe. Zdaliž pastýři nemají stáda pásti? ³ Tuk jídáte, a vlnou se odíváte, což tučného, zabijíte, stáda však nepasete. ⁴ Neduživých neposilujete, a nemocné

nehojíte, a zlámané neuvazujete, a zaplašené zase nepřivodíte, a zahynulé nehledáte, ale přísně a tvrdě panujete nad nimi, ⁵ Tak že rozptýleny jsou, nemajíce pastýře, a rozptýleny jsou, jsou za pokrm všelijaké zvěři polní. ⁶ Bloudí stádo mé po všech horách, a na každém pahrbku vysokém, nýbrž po vši země širokosti rozptýleny jsou ovce stáda mého, a není žádného, kdo by se po nich ptal, ani žádného, kdo by jich hledal. ⁷ Protož ó pastýři, slyšte slovo Hospodinovo: ⁸ Živt jsem já, praví Panovník Hospodin, zajisté proto že stádo mé bývá v loupež, a ovce stáda mého bývají k sežrání všelijaké zvěři polní, nemajíce žádného pastýře, aniž se ptají pastýři moji po stádu mém, ale pasou pastýři sami sebe, stáda pak mého nepasou: ⁹ Protož vy pastýři, slyšte slovo Hospodinovo: ¹⁰ Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já jsem proti pastýřům těm, a budu vyhledávati stáda mého z ruky jejich, a zastavím jim pasení stáda, aby nepásli více ti pastýři samých sebe. Vytrhnu zajisté ovce své z úst jejich, aby jim nebyly za pokrm. ¹¹ Nebo takto praví Panovník Hospodin: Aj já, já ptáti se budu po ovcích svých a shledávati je. ¹² Jakož shledává pastýř stádo své tehdy, když bývá u prostřed ovec svých rozptýlených: tak shledávati budu stádo své, a vytrhnu je ze všech míst, kamž v den oblaku a mrákoty rozptýleny byly. ¹³ A vyvedu je z národů, a shromáždím je z zemí, a uvedu je do země jejich, a pásti je budu na horách Izraelských,

při potocích i na všech místech k bydlení příhodných v zemi té. ¹⁴ Na pastvě dobré pásti je budu, a na horách vysokých Izraelských bude ovčinec jejich. Tamť léhati budou v ovčinci veselém, a pastvou tučnou pásti se budou na horách Izraelských. ¹⁵ Já pásti budu stádo své, a já způsobím to, že odpočívati budou, praví Panovník Hospodin. ¹⁶ Zahynulé hledati budu, a zaplašenou zase přivedu, a polámanou uvíži, a nemocné posilím, tučnou pak a silnou zahladím; nebo je pásti budu v soudu. ¹⁷ Vy pak, stádo mé, slyšte: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já soudím mezi dobytčetem a dobytčetem, mezi skopci a kozly. ¹⁸ Což jest vám málo pastvou dobrou se pásti, že ještě ostatek pastvy vaší pošlapáváte nohama svýma? a učištěnou vodu píti, že ostatek nohama svýma kalíte, ¹⁹ Tak aby ovce mé tím, což vy nohama pošlapáte, se pásti, a kal noh vašich píti musily? ²⁰ Protož takto praví Panovník Hospodin k nim: Aj já, já souditi budu mezi dobytčetem tučným a mezi dobytčetem hubeným, ²¹ Proto že boky i plecemi strkáte, a rohy svými trkáte všechny neduživé, tak že je vyháníte i ven. ²² Protož vysvobodím stádo své, aby nebylo více v loupež, a souditi budu mezi dobytčetem a dobytčetem. ²³ A vzbudím nad nimi pastýře jednoho, kterýž je pásti bude, služebníka svého Davida. Tentž je pásti bude, a ten bude jejich pastýřem. ²⁴ Já pak Hospodin budu jejich Bohem, a služebník můj David knížetem u prostřed nich. Já Hospodin mluvím jsem. ²⁵ A učině s nimi smlouvu pokoje,

způsobím, že přestane zvěř zlá na zemi; i budou bydleti na poušti bezpečně, a spáti i po lesích. ²⁶ K tomu obdařím je i okolí pahrbku svého požehnáním, a ssílati budu déšť časem svým; dešťové požehnání budou bývati; ²⁷ Tak že vydá dřevo polní ovoce své a země vydá úrodu svou; i budou v zemi své bezpeční, a zvědí, že já jsem Hospodin, když polámi závory jha jejich, a vytrhnu je z ruky těch, jenž je v službu podrobují. ²⁸ I nebudou více loupeží národům, a zvěř zemská nebude jich žráti, ale bydlti budou bezpečně, aniž jich kdo přestraší. ²⁹ Nadto vzbudím jim výstřelek k slávě, a nebudou více mříti hladem v té zemi, aniž ponesou více potupy od pohanů. ³⁰ I zvědí, že já Hospodin Bůh jejich jsem s nimi, a oni lid můj, dům Izraelský, praví Panovník Hospodin. ³¹ Vy pak ovce mé, ovce pastvy mé, jste vy lidé, a já Bůh váš, praví Panovník Hospodin.

35

¹ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, obrať tvář svou proti hoře Seir, a prorokuj proti ní. ³ A rci jí: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já jsem proti tobě, horo Seir, a vztáhnu ruku svou na tebe, a obrátím tě v hroznou poušť. ⁴ Města tvá v poušť obrátím, a ty budeš pustinou, i zvíš, že já jsem Hospodin, ⁵ Proto že máš nepřátelství věčné, a rozptyluješ syny Izraelské mečem v čas bídy jejich, v čas dokonání nepravosti. ⁶ Protož živí jsem já, praví Panovník Hospodin, že k zabití

připravím tě, a krev tě stihati bude. Poněvadž krve vylévání v nenávisti nemáš, také tě krev stihati bude. ⁷ Obrátím, pravím, horu Seir v hroznou poušť, a vypléním z ní jdoucího přes ni i vracujícího se. ⁸ A naplním hory její zbitými jejími; na pahrbcích tvých i v údolích tvých, i při všech potocích tvých zbití mečem padati budou. ⁹ V pustiny věčné obrátím tě, tak že města tvá nebudou zase vzdělána, i zvíte, že já jsem Hospodin. ¹⁰ Proto že říkáš: Tito dva národové a tyto dvě země mé budou, a budeme dědičně vládnouti tou, v níž Hospodin přebýval, ¹¹ Protož živť jsem já, praví Panovník Hospodin, žeť učiním podlé hněvu tvého a podlé závisti tvé, kterouž jsi prokázala z nenávisti své proti nim. I budu poznán od nich, když tě budu souditi. ¹² A zviš, že já Hospodin slyšel jsem všecka hanění tvá, kteráž jsi mluvila o horách Izraelských, řkuci: Zpuštěnyť jsou, námtť jsou dány k sežrání. ¹³ Nebo jste se honosili proti mně ústy svými, a množili proti mně slova svá, což jsem sám slyšel. ¹⁴ Takto praví Panovník Hospodin: Jakž se veselí všecka ta země, tak pustinu učiním z tebe. ¹⁵ Jakž se veselíš nad dědictvím domu Izraelského, proto že zpustl, tak učiním i tobě. Pustinou budeš, ó horo Seir, i všecka země Idumejská naskrze, i zvěditť, že já jsem Hospodin.

36

¹ Ty synu člověčí, prorokuj i o horách Izraelských a rci: Hory Izraelské, slyšte slovo Hospodino. ² Takto praví Panovník Hospodin: Proto

že říká ten nepřítel o vás: Aj, to dobře, takéť i výsosti věčné v dědictví se nám dostanou, ³ Protož prorokuj a rci: Takto praví Panovník Hospodin: Proto, proto že poplénili a sehltili vás vůkol, abyste byli za dědictví ostatku národů, a vydáni jste v pomluvu a v zlou pověst lidem, ⁴ Protož hory Izraelské, slyšte slovo Panovníka Hospodina: Takto praví Panovník Hospodin horám i pahrbkům, potokům i údolím, pustinám hrozným i městům opuštěným, jenž jsou za loupež a posměch ostatku národů okolních, ⁵ Protož takto dí Panovník Hospodin: jistě že v ohni horlivosti své mluviti budu proti ostatku těch národů, i proti vši zemi Idumejské, kteříž sobě osobili zemi mou za dědictví, veselíce se z celého srdce, a pléníce s chutí, aby sídlo vyhnaných z něho bylo v loupež. ⁶ Protož prorokuj o zemi Izraelské, a mluv k horám a pahrbkům, potokům i k údolím: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já v horlivosti své a v prchlivosti své mluvím, proto že pohanění od národů snášíte. ⁷ Protož takto praví Panovník Hospodin: já zdvihna ruku svou, přísahám, že ti národové, kteříž jsou vůkol vás, pohanění své nésti musejí. ⁸ Vy pak hory Izraelské, ratolesti své vypouštěti, a ovoce své přinášeti budete lidu mému Izraelskému, když se přiblíží a přijdou. ⁹ Nebo aj, já jsem s vámi, a patřím na vás, abyste dělány a osívány byly. ¹⁰ A rozmnožím v vás lidi, všecken dům Izraelský, jakýžkoli jest, i budou se osazovati města, a pustiny vzdělávati. ¹¹ Rozmnožím, pravím, v vás lidi i

hovada, a budou se množiti a ploditi, i učiním, že bydliti budete jako za předešlých let vašich, čině vám dobře, více než v prvotínách vašich. A zvíte, že já jsem Hospodin. ¹² Nebo uvedu do vás lidi, lid svůj Izraelský, a budou tebou dědičně vládnouti; a budeš jim za dědictví, aniž kdy více siroby na ně uvedeš. ¹³ Takto praví Panovník Hospodin: Proto že říkají vám, že jsi ty ta země, kteráž zžíráš lidi, a sirotky činíš z národů svých, ¹⁴ Protož nebudeš více zžírati lidi, a národů svých více k sirobě přivoditi, praví panovník Hospodin. ¹⁵ Aniž dopustím, aby více slýcháno bylo v tobě potupy národů, aniž útržky lidské snášeti budeš více, ani ku pádu přivoditi více národů svých, praví Panovník Hospodin. ¹⁶ I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ¹⁷ Synu člověčí, dům Izraelský, bydlíce v zemi své, poškrvnili jí cestou svou a skutky svými; podobná nečistotě ženy pro nečistotu oddělené byla cesta jejich před očima máma. ¹⁸ Pročež vylil jsem prchlivost svou na ně, proto že krev vylévali na zemi, a ukydanými bohy svými poškrvnili jí. ¹⁹ I rozptýlil jsem je po národech, tak že rozplašeni jsou po zemích; podlé cesty jejich a podlé skutků jejich soudil jsem je. ²⁰ Nýbrž odšedše mezi národy, kamž přišli, poškrvnili jména svatosti mé, když říkáno o nich: Že jsou lid Hospodinův, a že z jeho země vyšli. ²¹ Ale slitoval jsem se pro jméno svatosti své, kteréhož poškrvnili dům Izraelský mezi národy, kamž přišli. ²² Protož rci domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin:

Ne pro vás já to učiním, ó dome Izraelský, ale pro jméno svatosti své, kteréhož jste poškrvnili mezi národy, kamž jste přišli, ²³ Abych posvětil jména svého velikého, kteréž bylo poškrvněno mezi národy, kteréhož jste poškrvnili u prostřed nich, aby poznali národové, že já jsem Hospodin, praví Panovník Hospodin, když posvěcen budu v vás před očima jejich. ²⁴ Nebo poberu vás z národů, a shromáždím vás ze všech zemí, a uvedu vás do země vaší. ²⁵ A pokropím vás vodou čistou, a čisti budete; ode všech poškrvn vašich, i ode všech ukydaných bohů vašich očistím vás. ²⁶ A dám vám srdce nové, a ducha nového dám do vnitřností vašich, a odejma srdce kamenné z těla vašeho, dám vám srdce masité. ²⁷ Ducha svého, pravím, dám do vnitřností vašich, a učiním, abyste v ustanoveních mých chodili, a soudů mých ostríhali a činili je. ²⁸ I budete bydliti v zemi, kterouž jsem byl dal otcům vašim, a budete lidem mým, a já budu vaším Bohem. ²⁹ Nebo vysvobodím vás ze všelijakých poškrvn vašich, a přivolám obilé, a rozmnožím je, a nedopustím na vás hladu. ³⁰ Rozmnožím i ovoce stromů a úrody polní, tak že neponesete více potupy hladu mezi národy. ³¹ I rozpomenete se na zlé cesty vaše a na skutky vaše nedobré, tak že sami se býti hodné ošklivosti uznáte pro nepravosti vaše a pro ohavnosti vaše. ³² Ne pro vás já to učiním, praví Panovník Hospodin, známo vám bud'. Zahanbětež se a zastyďte za cesty své, dome Izraelský. ³³ Takto praví Panovník Hospodin: V ten den, v kterémž vás očistím ode všech

nepravostí vašich, osadím města, a vzdělány budou pustiny. ³⁴ A tak země pustá bude dělána, kteráž prvé byla pouští před očima každého tudy jdoucího. ³⁵ I řeknou: Země tato zpuštěná jest jako zahrada Eden, ano i města pustá, zkažená a zbořená jsou ohrazena a osazena. ³⁶ I zvědí národové, kteříž pozůstanou vůkol vás, že já Hospodin vystavěl jsem zbořeniny, a vysadil pustiny. Já Hospodin mluvil jsem i učiním. ³⁷ Takto praví Panovník Hospodin: Ještě toho hledati bude při mně dům Izraelský, abych je rozmnožil. Rozmnožím je lidmi jako stády. ³⁸ Jako stádo k obětem, jako stádo Jeruzalémské při slavnostech jeho, tak města pustá budou plná stád lidí, i zvědí, že já jsem Hospodin.

37

¹ Byla nade mnou ruka Hospodinova, a vyvedl mne Hospodin v duchu, a postavil mne u prostřed údolí, kteréž bylo plné kostí. ² I provedl mne skrze ně vůkol a vůkol, a aj, bylo jich velmi mnoho v tom údolí, a aj, byly velmi suché. ³ I řekl mi: Synu člověčí, mohly-li by ožiti kosti tyto? I řekl jsem: Panovníče Hospodine, ty víš. ⁴ V tom řekl mi: Prorokuj o těch kostech a rci jim: Kostí suché, slyšte slovo Hospodinovo. ⁵ Toto praví Panovník Hospodin kostem těmto: Aj, já uvedu do vás ducha, abyste ožily. ⁶ A dám na vás žily, a učiním, že zroste na vás maso, a otáhnu vás koží; dám, pravím, do vás ducha, abyste ožily, i zvíte, že já jsem Hospodin. ⁷ Tedy prorokoval jsem tak, jakž mi rozkázáno

bylo. I stal se zvuk, když jsem já prorokoval, a aj, hřmot, když se přibližovaly kosti jedna k druhé. ⁸ I viděl jsem, a aj, žily a maso na nich se ukázalo, i koží potaženy byly po vrchu, ale ducha žádného nebylo v nich. ⁹ I řekl mi: Prorokuj k duchu, prorokuj, synu člověčí, a rci duchu: Takto praví Panovník Hospodin: Ode čtyř větrů příd, duchu, a věj na tyto zmordované, ať oživou. ¹⁰ Tedy prorokoval jsem, jakž mi rozkázal. I všel do nich duch, a ožili, a postavili se na nohách svých, zástup velmi veliký. ¹¹ I řekl mi: Synu člověčí, kosti tyto jsou všecken dům Izraelský. Aj, říkají: Uschly kosti naše, a zhynula čáka naše, jižť jest po nás. ¹² Protož prorokuj a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já otevru hroby vaše, a vyvedu vás z hrobů vašich, lide můj, a uvedu vás do země Izraelské. ¹³ I zvíte, že já jsem Hospodin, když otevru hroby vaše, a vyvedu vás z hrobů vašich, lide můj. ¹⁴ A dám Ducha svého do vás, abyste ožili, a osadím vás v zemi vaší, i zvíte, že já Hospodin mluvím i činím, dí Hospodin. ¹⁵ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ¹⁶ Ty pak synu člověčí, vezmi sobě dřevo jedno, a napiš na něm: Judovi, a synům Izraelským, tovaryšům jeho. Zatím vezma dřevo druhé, napiš na něm: Jozefovi dřevo Efraimovo, a všechněm synům Izraelským, tovaryšům jeho. ¹⁷ I spožj je sobě jedno k druhému v jedno dřevo, aby byla jako jedno v ruce tvé. ¹⁸ A když mluvíti budou k tobě synové lidu tvého, řkouce: Což nám neoznámíš, co ty věci znamenají: ¹⁹ Mluv k nim:

Takto praví panovník Hospodin: Aj, já vezmu dřevo Jozefovo, kteréž jest v ruce Efraimově, a pokolení Izraelských, tovaryšů jeho, a přiložím je s ním k dřevu Judovu, a učiním je dřevem jedním, i budou jedno v ruce mé. ²⁰ A když budou ta dřeva, na kterýchž jsi psal, v ruce tvé před očima jejich, ²¹ Tedy mluv k nim: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já vezmu syny Izraelské z prostřed národů těch, kamž odešli, a shromáždě je odevšad, uvedu je do země jejich. ²² A učiním je, aby byli národem jedním v té zemi na horách Izraelských, a král jeden bude nad nimi nade všemi králem. A nebudou více dva národové, aniž se již více dělití budou na dvoje království. ²³ Aniž se budou poškrňovati více ukydanými bohy svými, a ohavnostmi svými, ani jakými přestoupeními svými, i vysvobodím je ze všech obydlí jejich, v nichž hřešili, a očistím je. I budou mým lidem, a já budu jejich Bohem. ²⁴ A služebník můj David bude králem nad nimi, a pastýře jednoho všickni míti budou, aby v soudech mých chodili, a ustanovení mých ostríhali, i činili je. ²⁵ I budou bydliti v té zemi, kterouž jsem byl dal služebníku svému Jákobovi, v níž bydlili otcové vaši. Budou, pravím, v ní bydliti oni i synové jejich, i synové synů jejich až na věky, a David služebník můj knížetem jejich bude na věky. ²⁶ Nadto učiním s nimi smlouvu pokoje; smlouva věčná bude s nimi. A rozsadím je, i rozmnožím je, a postavím svatyni svou u prostřed nich na věky. ²⁷ Bude i příbytek můj mezi nimi, a budu jejich Bohem, a oni

budou lidem mým. ²⁸ I zvědí národové, že jsem já Hospodin, jenž posvěcuji Izraele, když bude svatyně má u prostřed nich na věky.

38

¹ Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, obrať tvář svou proti Gogovi, země Magog, knížeti a hlavě v Mešech a Tubal, a prorokuj proti němu, ³ A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já budu proti tobě, Gogu, kníže a hlavo v Mešech a Tubal. ⁴ A odvedu tě zpět, dada udice do čelistí tvých, když tě vyvedu i všechno vojsko tvé, koně i jezdce, všechny oblečené v celou zbroj, zástup veliký s pavézami a štíty, všechny ty, kteříž užívají meče: ⁵ Perské, Mouřeníny i Putské s nimi, všechny ty s štíty a lebkami, ⁶ Gomera i všechny houfy jeho, dům Togarmy od stran půlnočních, i všechny houfy jeho, národy mnohé s tebou. ⁷ Budiž hotov, a připrav se, ty i všechno shromáždění tvé, těch, kteříž se k tobě sebrali, a buď strážcím jejich. ⁸ Po mnohých dnech navštíven budeš, v potomních letech přitáhneš na lid vysvobozený od meče, a shromážděný z národů mnohých na hory Izraelské, kteréž byly pustinou ustavičně, když oni z národů jsou vyvedeni, budou bydleti bezpečně všickni. ⁹ V tom přitáhneš a přijdeš jako bouře, budeš jako oblak přikrývající zemi, ty i všickni houfové tvoji, i národové mnozí s tebou. ¹⁰ Takto praví Panovník Hospodin: I stane se v ten den, že vstoupí mnohé věci na srdce tvé, a budeš mysliti myšlení zlé. ¹¹ A

díš: Potáhnu na zemi, v níž jsou vsi, přitáhnu na ty, jenž pokoje užívají, bydlíce bezpečně, na všecky, kteříž bydlejí beze všech zdí, a nemají žádné závory ani bran, ¹² Abych vzebral kořisti, a rozchvátal loupeže, obraceje ruku svou proti pouštům již osazeným, a proti lidu zase shromážděnému z národů, zacházejícímu s dobytkem a jměním, bydlejícím u prostřed země. ¹³ Sába a Dedan, a kupci mořští, i všecka lvíčata jeho řeknou tobě: K rozebrání-liž kořisti ty se béřeš? K rozchvátání-li loupeže shromáždil jsi množství své, abys bral stříbro a zlato, abys nabral dobytka i zboží, a nashromáždil loupeže veliké? ¹⁴ Protož synu člověčí, prorokuj a řci Gogovi: Takto praví Panovník Hospodin: Zdaliž toho dne, když bude lid můj Izraelský bydliti bezpečně, nezvíš, ¹⁵ Kdyžto přitáhnouce z místa svého od stran půlnočních, ty i národové mnozí s tebou, sedíce na koních všickni, shromáždění veliké a vojsko znamenité, ¹⁶ Potáhneš na lid můj Izraelský jako oblak, abys přikryl tu zemi? V potomních dnech stane se, že tě přivedu na zemi svou, aby mne poznali národové, když posvěcen budu v tobě před očima jejich, ó Gogu. ¹⁷ Takto praví Panovník Hospodin: Zdaliž ty nejsi ten, o kterémž jsem mluvil za dnů starodávních skrze služebníky své, proroky Izraelské, kteříž prorokovali za těch dnů a let, že tě přivedu na ně? ¹⁸ A však stane se v ten den, v den, v kterýž přitáhne Gog na zemi Izraelskou, praví Panovník Hospodin, že povstane prchlivost má s hněvem mým, ¹⁹ A v rozhorlení svém, v ohni prchlivosti

své mluvití budu. Jistě že v ten den bude pohnutí veliké v zemi Izraelské, ²⁰ Tak že se pohnou před tváří mou ryby mořské i ptactvo nebeské, a zvěř polní i všeliký zeměplaz plazící se po zemi, i všickni lidé, kteříž jsou na svrchku země. I rozválejí se hory, a padnou výsosti, i každá zed na zem upadne. ²¹ Nebo zavolám proti němu po všech horách mých meče, praví Panovník Hospodin; meč každého proti bratru jeho bude. ²² A vykonám při něm soud morem a krve prolitím a přívalem rozvodnilým, a kamením krupobití velikého, ohněm a sirou dštítí budu na něj i na houfy jeho, a na národy mnohé, kteříž jsou s ním. ²³ A tak zveleben, a posvěcen, a v známost uveden budu před očima národů mnohých, a zvědí, že já jsem Hospodin.

39

¹ Ty synu člověčí, prorokuj ještě proti Gogovi a rci: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já povstanu proti tobě, ó Gogu, kníže a hlavo v Mešech a Tubal. ² A odvedu tě zpět, navštívě tě šesti ranami, když tě vzbudím, abys přitáhl od stran půlnočních, a přivedu tě na hory Izraelské. ³ Nebo vyrazím lučiště tvé z ruky tvé levé, a střely z ruky tvé pravé vyvrhu. ⁴ Na horách Izraelských padneš ty i všickni houfové tvoji i národové, kteříž budou s tebou; ptákům a všemu ptactvu křídla majícímu i zvěři polní dám tě k sežrání. ⁵ Na svrchku pole padneš; neboť jsem já mluvil, praví Panovník Hospodin. ⁶ Vypustím také oheň na Magoga i na ty, kteříž

přebývají na ostrovích bezpečně, i zvědí, že já jsem Hospodin. ⁷ A jméno svatosti své uvedu v známost u prostřed lidu svého Izraelského. Nedopustím, pravím, více poškrňovati jména svatosti své, i zvědí národové, že já jsem Hospodin Svatý v Izraeli. ⁸ Aj, přijdeť a stane se to, praví Panovník Hospodin, téhož dne, o kterémž jsem mluvil. ⁹ Tehdy vyjdou obyvatelé měst Izraelských, a zapálíce, popálí zbroj a štíty i pavézy, lučiště i střely, dřevce i kopí, a budou je páliť ohněm sedm let. ¹⁰ Aniž nositi budou dříví s pole, ani sekati v lesích, proto že zbrojí zaněcovati budou oheň, když zloupí ty, kteříž je loupívali, a mocí poberou těm, kteříž jim mocí brávali, praví Panovník Hospodin. ¹¹ I stane se v ten den, že dám Gogovi místo ku pohřbu tam v Izraeli, údolí, kudyž se jde k východní straně k moři, kteréžto zacpá ústa tudy jdoucích. I pohřbí tam Goga i všecko množství jeho, a nazovou je údolí množství Gogova. ¹² Nebo pochovávati je budou dům Izraelský za sem měsíců proto, aby vyčistili zemi. ¹³ A tak pohřbí je všecken lid té země, a bude jim to ku poctivosti v den, v kterýž oslaven budu, praví Panovník Hospodin. ¹⁴ Oddělít pak muže statečné, kteříž by procházeli tu zemi, proto aby pochovávali ty, kteříž by pozůstali na svrchku země, aby ji vyčistili. Po vyjití sedmi měsíců přehledávati začnou. ¹⁵ A ti procházejíce, choditi budou po zemi, a když uzří kosti člověčí, vzdělají při nich znamení pamětné, aby je pohřbili hrobaři v údolí množství Gogova.

¹⁶ Nýbrž to množství jeho bude k slávě i městu, když vyčistí tu zemi. ¹⁷ Ty pak synu člověčí, takto praví Panovník Hospodin: Rci ke všelijakým ptákům křídla majícím i ke všelijaké zvěři polní: Shromažďte se a přidejte, zberťe se odevšad k obětem mým, kterýchž já nabiji vám, obětí velikých na horách Izraelských, a budete jísti maso a píti krev. ¹⁸ Maso silných reků jísti budete, a krev knížat zemských píti, skopců, beranů a kozlů, volků, všechno tučných Bázanských. ¹⁹ A budete jísti tuk do sytosti, a píti krev do opití z obětí mých, kterýchž vám nabiji. ²⁰ A nasytíte se z stolu mého koňmi i jezdci, silnými reky i všemi muži válečnými, dí Panovník Hospodin. ²¹ A tak zjevím slávu svou mezi národy, aby viděli všickni národové soud můj, kterýž jsem vykonal, i ruku mou, kterouž jsem doložil na ně. ²² I zvíť dům Izraelský, že já jsem Hospodin Bůh jejich, od tohoto dne i potom. ²³ Zvědí také i národové, že pro svou nepravost zajat jest dům Izraelský, proto že se dopouštěli přestoupení proti mně; pročť jsem skryl tvář svou před nimi, a vydal jsem je v ruku protivníků jejich, aby padli mečem všickni napořád. ²⁴ Podlé nečistoty jejich a podlé zpronevěření se jejich učinil jsem jim, a skryl jsem tvář svou před nimi. ²⁵ Z té příčiny takto praví Panovník Hospodin: Jižť zase přivedu zajaté Jákobovy, a smiluji se nade vším domem Izraelským a horliti budu příčinou jména svatosti své, ²⁶ Ač ponosou potupu svou a všechno přestoupení své, kteréhož se dopustili proti mně, když bydlili v zemi své

bezpečně, aniž byl, kdo by je přestrašil. ²⁷ A však je zase přivedu z národů, a shromáždím je z zemí nepřátel jejich, a posvěcen budu v nich před očima národů mnohých. ²⁸ A tak poznají, že já jsem Hospodin Bůh jejich, když zaveda je do národů, shromáždím je do země jejich, a nepozůstavím tam žádného z nich. ²⁹ Aniž skryji více tváři své před nimi, když vyleji Ducha svého na dům Izraelský, praví Panovník Hospodin.

40

¹ Dvadcátého pátého léta od zajetí našeho, na počátku roku, desátého dne měsíce, čtrnáctého léta po dobytí města, právě v tentýž den byla nade mnou ruka Hospodinova, a uvedl mne tam. ² U viděních Božích přivedl mne do země Izraelské, a postavil mne na hoře velmi vysoké, při níž bylo jako stavení města, ku poledni. ³ I uvedl mne tam, a aj, muž, kterýž na pohledění byl jako měď, maje šňůru lněnou v ruce své, a prut k rozměrování, a ten stál v bráně. ⁴ I mluvil ke mně ten muž: Synu člověčí, viz očima svýma, a ušima svýma slyš, a přilož srdce své ke všemu, což já ukáži tobě; nebo proto aťbych ukazoval, přiveden jsi sem. Ty pak oznámíš všecko domu Izraelskému, což vidíš. ⁵ A aj, zed zevnitř při domu vůkol a vůkol, a v ruce muže toho prut míry, šesti loket, (loket o dlaň delší než obecni). Změřil šířku toho stavení jednoho prutu, a výšku jednoho prutu. ⁶ A všed do brány, kteráž byla naproti východu, šel na horu po stupních jejích, i změřil prah brány

jednoho prutu zšíří, a prah druhý jednoho prutu zšíří. ⁷ A pokojíky jednoho prutu zdělí, a jednoho prutu zšíří, mezi pokojíky pak pět loket, a prah brány podlé síňce brány vnitř prutu jednoho. ⁸ I změřil síňci brány vnitř na jeden prut. ⁹ Změřil také síňci brány osmi loket, a veřeje její dvou loket, totiž síňce brány vnitř. ¹⁰ I pokojíky brány východní, tři s jedné a tři s druhé strany. Jedné míry byly všechny tři, a míra jednotejná veřejí po obou stranách. ¹¹ Změřil též i širokost dveří té brány desíti loket, a dlouhost též brány třinácti loket, ¹² A přístřeší před pokojíky jednoho lokte, a na jeden loket přístřeší s této strany, pokojíky pak šesti loket s jedné, a šesti loket s druhé strany. ¹³ A tak změřil bránu od střechy pokojíka do střechy druhého, širokost pětmečítma loket, dvéře naproti dveřím. ¹⁴ A udělal veřeje šedesáti loket, a každé veřeje síně i brány vůkol a vůkol jedna míra. ¹⁵ Od předku pak brány, kudyž se vchází do předku síňce brány vnitřní, bylo padesáte loket. ¹⁶ A byla okna posouzená v pokojících i nad veřejemi jejich, do vnitřku brány vůkol a vůkol, takž i při klenutí, a na okních vůkol a vůkol do vnitřku, a na veřejích byly palmy. ¹⁷ Potom mne uvedl do síně zevnitřní, a aj, komůrky a půda udělaná při síni vůkol a vůkol. Třidceti komůrek na té půdě bylo. ¹⁸ Ta pak půda po straně těch bran, naproti dlouhosti bran, půda nižší byla. ¹⁹ Změřil také šířku od předku brány dolejší až k předku síně vnitřní, zevnitř na sto loket k východu a půlnoci. ²⁰ Též bránu, kteráž byla na

půlnoci při síni zevnitřní, změřil na dél i na šíř.²¹ (Jejíž pokojíkové tři s jedné a tři s druhé strany, i veřeje její i sínce její byly podlé míry brány prvnější.) Padesáti loket dlouhost její, širokost pak pětmečítma loket.²² Okna také její i sínce její i palmy její byly podlé míry brány té, kteráž byla k východu, a vstupovalo se k ní po sedmi stupních, před nimiž sínce její byly.²³ A byla ta brána u síně vnitřní naproti bráně půlnoční a východní; i odměřil od brány k bráně sto loket.²⁴ Potom mne vedl ku poledni, a aj, brána ku poledni; i změřil veřeje její, i sínce její podlé těch měř,²⁵ (A okna v ní i sínce její vůkol a vůkol podobná oknům oněm), padesáti loket zdělí a pětmečítma loket zšíří.²⁶ A k vstupování k ní stupňů sedm, a sínce její před nimi; též palmy při ní, jedna s jedné a druhá s druhé strany při veřejích jejích.²⁷ Též bránu síně vnitřní ku poledni změřil od brány k bráně, na poledne, sto loket.²⁸ I uvedl mne do síně vnitřní branou polední, a změřil tu bránu polední podlé týchž měř,²⁹ I pokojíky její i veřeje její, i sínce její podlé týchž měř, i okna její i sínce její vůkol a vůkol, padesáti loket na dél, a na šíř pětmečítma loket.³⁰ A sínce vůkol a vůkol zšíří pětmečítma loket, a zdělí padesáti loket.³¹ A sínce její jako síň zevnitřní, i palmy při veřejích jejích, též stupňů osm k vstupování k ní.³² Uvedl mne také do síně vnitřní k východu, i změřil bránu tu podlé týchž měř,³³ Též pokojíky její i veřeje její, i sínce její, podlé týchž měř, i okna její i sínce její vůkol a vůkol, zdělí padesáti loket,

zšíří pak pětmecítma loket. ³⁴ Těž sínce její při síni zevnitřní, a palmy při veřejích s obou stran, a osm stupňů k vstupování k ní. ³⁵ Přivedl mne též k bráně půlnoční, a změřil ji podle týchž měř, ³⁶ Pokojíky její, veřeje její i sínce její i okna její vůkol a vůkol, zdělí padesáti loket, a zšíří pětmecítma loket. ³⁷ I veřeje její při síni zevnitřní a palmy při veřejích s obou stran, též osm stupňů k vstupování k ní, ³⁸ I komůrky a dvěře její při veřejích bran, kdež obmývali oběti zápalné. ³⁹ A v sínci brány byli dva štokové s jedné strany, a dva štokové s druhé strany, aby na nich zabíjeli oběti zápalné, a za hřích i vinu. ⁴⁰ A po boku, kudyž se tam vstupuje při dveřích brány půlnoční, dva štokové; tolikéž po boku druhém sínce též brány dva štokové. ⁴¹ Ětyři štokové s jedné, a čtyři štokové s druhé strany po boku brány, osm štoků, na nichž zabíjeli. ⁴² Ětyři pak štokové k zápalu byli z kamení tesaného, zdělí půldruhého lokte, a zšíří půldruhého lokte, a zvýší lokte jednoho, na nichž nechávali nádobí, kterýmž zabíjeli k zápalům a obětem. ⁴³ A kotliska ztlouští na jednu dlaň připravená v domě vůkol a vůkol, na štocích pak maso věcí obětovaných. ⁴⁴ Potom zevnitř, při bráně vnitřní, komůrky zpěváků v síni vnitřní, kteráž byla po boku brány půlnoční, a ty byly na poledne; jedna při boku brány východní byla na půlnoci. ⁴⁵ I mluvil ke mně: Tyto komůrky na poledne jsou kněží stráž držících nad domem; ⁴⁶ Ty pak komůrky na

půlnoci jsou kněží stráž držících nad oltářem, totiž synů Sadochových, kteříž přistupují z synů Léví k Hospodinu, aby sloužili jemu. ⁴⁷ I změřil tu síň čtverhranou zdělí sto loket, a zšíří sto loket, i oltář před domem. ⁴⁸ I přivedl mne k síňci domu, a změřil veřeje té síňce, pěti loket s jedné a pěti loket s druhé strany, šířkost pak brány byla tří loket s jedné a tří loket s druhé strany. ⁴⁹ Dlouhost síňce dvadcíti loket, šířkost pak jedenácti loket i s stupni, po nichž se vstupovalo k ní; sloupové pak byli při veřejích, jeden s jedné, a druhý s druhé strany.

41

¹ Opět přivedl mne k chrámu, a změřil veřeje, šesti loket zšíří s jedné strany, a šesti loket zšíří s druhé strany, podlé šířkosti stánku. ² A šířkost dveří desíti loket, boky pak dveří pěti loket s jedné a pěti loket s druhé strany. Změřil také i dlouhost jejich čtyřicíti loket, šířkost pak dvadcíti loket. ³ Přišel také do vnitřku, a změřil veřeje dveří dvou loket, a dvéře šesti loket, šířkost pak dveří sedmi loket. ⁴ Změřil také dlouhost svatyně dvadcíti loket, a šířkost dvadcíti loket v chrámě, a řekl mi: Tato jest svatyně svatých. ⁵ Změřil též zed domu šesti loket, a šířkost pavlače čtyř loket, vůkol a vůkol okolo domu. ⁶ Ty pak pavlače, pavlač nad pavlačí, byly tři, a třicíti noh zdělí, a scházely se při zdi domu vespolek, tak že se pavlače vůkol a vůkol držely, a nedržely se na zdi domu. ⁷ Nebo se rozšiřovala vůkol více a více, svrchu

pro pavlače, kteréž byly okolo domu, od vrchu až dolů, vůkol a vůkol domu, poněvadž nejširší dům byl na hoře, a tak nejnižší porozšiřovala se k vrchu pro prostřední. ⁸ Tak podobně spatřil jsem při domu pavlače, i nejvyšší vůkol a vůkol, jejichž půdy zouplna odměřeny byly šesti loket k výstupkům. ⁹ Šírokost zdi, kteráž byla při pavlačích zevnitř, pěti loket byla, i plac pavlačí, kteréž byly při domu. ¹⁰ Mezi nimiž a komůrkami byla šírokost dvadcíti loket okolo domu vůkol a vůkol. ¹¹ A dvěře pavlačí byly k placu, dvěře jedny na půlnoci, a druhé dvěře na poledne, a šírokost placu byla pěti loket vůkol a vůkol. ¹² Stavení pak, kteréž bylo před příhradkem v úhlu k západu, šírokost byla sedmdesáti loket, a zed téhož stavení pěti loket zšíří vůkol a vůkol, a zdělí devadesáti loket. ¹³ Potom změřil dům, zdělí sto loket, totiž příhradek i stavení, a zdi jeho zdělí sto loket. ¹⁴ Též šírokost předku domu i příhradku k východu sto loket. ¹⁵ Změřil i dlouhost stavení před příhradkem, kteréž bylo za ním, též i paláce jeho s jedné i s druhé strany, a bylo sto loket; též chrám vnitř i síňce s síní, ¹⁶ Prahy i okna possoužená, i paláce vůkol po třech stranách jejich, naproti prahu taflování dřevěné vůkol a vůkol, i od země až do oken, též i okna otaflovaná, ¹⁷ Od svrchku dveří až do vnitřní i zevnitřní strany domu, i všecku zed vůkol a vůkol vnitř i zevnitř změřené. ¹⁸ Kteréž taflování bylo uděláno s cherubíny a palmami, a to vše palma mezi cherubínem a cherubínem. A cherubín měl

dvě tváře. ¹⁹ Totiž tvář lidskou naproti palmě s jedné strany, a tvář lvíčete naproti palmě s druhé strany. Tak uděláno bylo ve všem domu vůkol a vůkol. ²⁰ Od země až do vrchu dveří cherubínové a palmy zdělány byly i na zdi chrámu. ²¹ Chrámu veřeje byly čtverhrané, a předek svatyně podobný jemu. ²² Oltář dřevěný tří loket zvýší, zdělí pak dvou loket s úhly svými, jehož dlouhost i pobočnice jeho dřevěné byly. I mluvil ke mně: Tento jest stůl, kterýž stojí před Hospodinem. ²³ A dvojnásobní dvěře byly u chrámu i u svatyně, ²⁴ A dvojnásobní dvěře ve vratech, totiž dvojnásobní dvěře obracející se, dvojnásobní ve vratech jedněch, a dvojnásobní dvěře v druhých. ²⁵ Byli pak udělání na nich, na těch dveřích chrámu, cherubínové a palmy, tak jakž udělání byli na stěnách, trámové také dřevění byli před síncí vně. ²⁶ Též na oknech posouzených byly palmy s obou stran po bocích sínce, i na pavlačích domu toho i trámích.

42

¹ Potom mne vyvedl k síni zevnitřní, kteráž byla na půlnoci, a přivedl mne k těm komůrkám, kteréž byly před příhradkem, a kteréž byly naproti stavení na půlnoci, ² Jehož délka při dveřích půlnočních na pohledění byla sto loket, a šířka padesát loket. ³ Naproti síni vnitřní, kteráž měla dvadceť loket, a naproti dlážení, kteréž bylo v síni zevnitřní, byl palác naproti paláci třmi řady. ⁴ Před komůrkami pak byli pláckové desíti loket zšíří vnitř, cesta k nim lokte

jednoho, a dvéře jejich na půlnoci. ⁵ Komůrky pak nejvyšší byly užší, proto že palácové byli širší než ony, nežli nejzpodnější a prostřední stavení. ⁶ Nebo o trojím ponebí bylo, ale nemělo žádných sloupů, jacíž byli sloupové síní; protož užší bylo nežli dolejší i než prostřední od země. ⁷ Ohrady pak, kteráž byla vně naproti komůrkám k síni zevnitřní, před komůrkami, dlouhost byla padesáti loket. ⁸ Nebo dlouhost komůrek, kteréž byly v síni zevnitřní, byla padesáti loket, před chrámem pak sto loket. ⁹ Pod těmi pak komůrkami bylo vcházení od východu, skrze kteréž by se vcházelo do nich z síně té zevnitřní. ¹⁰ Na šíř ohrady té síně k východu před příhradkem i před stavením byly komůrky. ¹¹ Cesta pak před nimi byla podobná cestě komůrek, kteréž byly na půlnoci. Jakáž byla dlouhost jejich, tak širokost jejich, a všecka vycházení jejich i dvéře jejich podobná oněmno. ¹² A dvéře těch komůrek, kteréž byly na poledne, podobné byly dveřím při začátku cesty, cesty před ohradou přímou k východu, kudyž se vchází do nich. ¹³ I řekl mi: Komůrky na půlnoci a komůrky na poledne, kteréž jsou před příhradkem, jsou komůrky svaté, kdežto jídají kněží, kteříž přistupují k Hospodinu, věci nejsvětější. Tam nechávati budou věci nejsvětějších a obětí suchých, též za hřích a za vinu; nebo to místo svaté jest. ¹⁴ Když tam vejdou kněží, tedy nevyjdou z svatyně do síně zevnitřní, leč tam nechají roucha svého, v němž přisluhovali; nebo svaté jest. A oblekou roucha

jiná, když budou míti přistupovati k tomu, což se dotýče lidu. ¹⁵ A dokonav rozměřování domu vnitřního, i vedl mne k bráně, kteráž byla na východ, a změřil jej vůkol a vůkol. ¹⁶ Změřil stranu východní prutem, pět set loket prutových tím prutem vůkol. ¹⁷ Změřil stranu půlnoční tím prutem, pět set prutů vůkol. ¹⁸ Změřil stranu polední tím prutem, pět set prutů. ¹⁹ A obrátiv se k straně západní, naměřil tím prutem pět set prutů. ²⁰ Na čtyři strany změřil to, totiž zed vůkol a vůkol, zdělí pěti set, a zšíří pěti set, aby dělila svaté místo od obecného.

43

¹ Potom vedl mne k bráně, kterážto brána patřila k východu. ² A aj, sláva Boha Izraelského přicházela od východu, jejíž zvuk byl jako zvuk vod mnohých, a země svítila se od slávy jeho. ³ A podobné bylo to vidění, kteréž jsem viděl, právě tomu vidění, kteréž jsem byl viděl, když jsem šel, abych kazil město, vidění, pravím, podobná vidění onomu, kteréž jsem viděl při řece Chebar. I padl jsem na tvář svou. ⁴ A když sláva Boží vcházela do domu, cestou brány patřící k východu, ⁵ Tedy pojal mne Duch, a uvedl mne do síně vnitřní, a aj, dům plný byl slávy Hospodinovy. ⁶ I slyšel jsem, an mluví ke mně z domu, a muž stál podlé mne. ⁷ I řekl mi: Synu člověčí, místo stolice mé a místo šlepějí noh mých, kdežto bydliti budu u prostřed synů Izraelských na věky, a nebudou poškvřňovati více dům Izraelský jména svatosti mé, oni ani

králové jejich smilstvím svým a mrtvými těly králů svých, ani výsostmi svými, ⁸ Když kladli prah svůj podlé prahu mého, a veřeji svou podlé veřeje mé, a stěnu mezi mnou a mezi sebou, a tak poškrňovali jména svatosti mé ohavnostmi svými, kteréž páchali, pročez jsem je sehltil v hněvě svém. ⁹ Ale nyní vzdálí smilství svá i mrtvá těla králů svých, ode mne, a budu bydleti u prostřed nich na věky. ¹⁰ Ty synu člověčí, oznam domu Izraelskému o tomto domu, a nechť se zahanbí pro nepravosti své, a ať změří všecko naskrze. ¹¹ A když se hanbiti budou za všecko, což páchali, způsob domu i formu jeho, i vycházení jeho, též vcházení jeho, i všechny způsoby jeho, všechna ustanovení jeho, všechny, pravím, způsoby jeho i všechny zákony jeho v známost jim uveď, a napiš před očima jejich, ať ostříhají všeho způsobu jeho i všech ustanovení jeho a činí je. ¹² Tento jest zákon toho domu: Na vrchu hory všecko obmezení jeho vůkol a vůkol, nejsvětější jest. Aj, ten jest zákon toho domu. ¹³ Tyto pak jsou míry oltáře na též lokty, o dlaň delší: Předně zpodek lokte zvýší a lokte zšíří, obruba pak jeho při kraji jeho vůkol pídí jedné. Takový jest výstupek oltáře, ¹⁴ Totiž od zpodku při zemi až do přepásání dolejšího dva lokty, šířkost pak lokte jednoho, a od přepásání menšího až do přepásání většího čtyři lokty, šířkost též na loket. ¹⁵ Ale sám oltář ať jest čtyř loket, a z oltáře zhůru čtyři rohové. ¹⁶ Oltář pak dvanácti loket zdělí a dvanácti zšíří, čtyřhranatý po čtyřech stranách

svých. ¹⁷ Přepásaní pak čtrnácti loket zdělí a čtrnácti zšíří po čtyřech stranách jeho, a obruba vůkol něho na půl lokte, a zpedek při něm na loket vůkol, a stupňové jeho naproti východu. ¹⁸ I řekl ke mně: Synu člověčí, takto praví Panovník Hospodin: Ta jsou ustanovení oltáře v den, v kterýž bude udělán, k obětování na něm zápalů a kropení na něj krví. ¹⁹ Nebo dáš kněžím Levítským, kteříž jsou z semene Sadochova, kteříž přistupují ke mně, dí Panovník Hospodin, aby mi sloužili, volka mladého za hřích. ²⁰ A nabera krve jeho, dáš na čtyři rohy jeho, i na čtyři úhly toho přepásaní, i na obrubu vůkol, a tak jej očistíš i vyčistíš. ²¹ A vezmeš toho volka za hřích, i spálí jej na místě uloženém v tom domě, vně před svatyní. ²² V den pak druhý obětovati budeš kozla bez poškrvny za hřích, a očistí oltář, tak jakž vyčistili volkem. ²³ A když dokonáš očišťování, obětuj volka mladého bez vady, a skopce z stáda bez poškrvny. ²⁴ Kteréž když obětovati budeš před Hospodinem, uvrhou kněží na ně soli, a budou je obětovati v zápal Hospodinu. ²⁵ Po sedm dní obětuj kozla za hřích, na každý den; též i volka mladého a skopce z stáda bez poškrvny obětovati budou. ²⁶ Sedm dní očišťovati budou oltář, a vyčistí jej, a posvěti ruky své. ²⁷ A když vyplní ty dny, osmého dne i potom obětovati budou kněží na oltáři zápalů vaše, a pokojné oběti vaše, i přijmu vás laskavě, praví Panovník Hospodin.

44

¹ Tedy přivedl mne zase cestou k bráně svatyně zevnitřní, kteráž patří k východu, a ta byla zavřená. ² I řekl ke mně Hospodin: Brána tato zavřená bude, nebudeť otvírána, aniž kdo bude vcházeti skrze ni. Nebo Hospodin Bůh Izraelský všel skrze ni; protož budeť zavřená. ³ Knížecí jest, kníže samo v ní sedati bude, aby jídalo chléb před Hospodinem. Cestou síně této brány vejde, a cestou její vyjde. ⁴ I vedl mne cestou k bráně půlnoční, k přední straně domu, i viděl jsem, a aj, naplnila sláva Hospodinova dům Hospodinův. I padl jsem na tvář svou. ⁵ I řekl ke mně Hospodin: Synu člověčí, přilož srdce své, a viz očima svýma, i ušima svýma slyš, cožkoli já mluvím tobě o všech ustanoveních domu Hospodinova, i o všech zákonech jeho. Přilož, pravím, srdce své k vcházení do domu, i ke všemu vycházení z svatyně, ⁶ A rci zpurnému domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Dosti mějte na všech ohavnostech svých, ó dome Izraelský, ⁷ Že jste uvodili cizozemce neobřezaného srdce a neobřezaného těla, aby bývali v svatyni mé, a poškvřňovali i domu mého, když jste obětovali chléb můj, tuk i krev, ješto oni sic rušili smlouvu mou, mimo všechny ohavnosti vaše, ⁸ A nedrželi jste stráž nad svatými věcmi mými, ale postavili jste strážné na stráži mé, v svatyni mé místo sebe. ⁹ Takto praví Panovník Hospodin: Žádný cizozemec neobřezaného srdce a neobřezaného těla nevejde do svatyně mé, ze všech cizozemců,

kteríž mezi syny Izraelskými jsou. ¹⁰ Nýbrž i Levítové, kteříž se vzdalovali ode mne, když bloudil Izrael, kteříž zbloudili ode mne za ukýdanými bohy svými, ponесou nepravost svou. ¹¹ Nebo budou v svatyni mé za služebníky, v povinnostech při branách domu, a za slouhy při domu. Oni budou zabíjeti oběti zápalné i oběti lidu, a oni stávati budou před nimi k sloužení jim, ¹² Proto že přísluhovali jim před ukýdanými bohy jejich, a byli domu Izraelskému příčinou pádu v nepravost. Pročež přísáhl jsem jim, praví Panovník Hospodin, že ponесou nepravost svou. ¹³ Aniž přistoupí ke mně, aby mi kněžský úřad konali, ovšem aby přistupovati měli k kterým svatým věcem mým, neb k nejsvětějším, ale ponесou pohanění své i ohavnosti své, kteréž páchali. ¹⁴ Protož postavím je za strážné u domu, ke vši službě jeho i ke všemu, což činěno býti má v něm. ¹⁵ Kněží pak Levítští, synové Sádochovi, kteříž drželi stráž nad svatyní mou, když zbloudili synové Izraelští ode mne, ti budou přistupovati ke mně, aby mi přísluhovali, a státi před tváří mou, obětující mi tuk i krev, praví Panovník Hospodin. ¹⁶ Ti přicházeti budou k svatyni mé, a ti přistupovati k stolu mému, aby mi sloužili a drželi stráž mou. ¹⁷ I stane se, když budou míti vcházeti do bran síně vnitřní, že roucha lněná oblekou, aniž na se vezmou vlněného, když by služby konati měli v branách síně vnitřní i u vnitřku. ¹⁸ Klobouky lněné míti budou na hlavě své, a košilky lněné at mají na bedrách svých, a nepřepasují se ničímž,

což by pot vyvodilo. ¹⁹ A majíce vyjítí do síně zevnitřní, do síně zevnitřní k lidu, svlekou roucha svá, v kterýchž služby konali, a nechají jich v komůrkách svatyně, a oblekou roucha jiná, a nebudou posvěcovati lidu rouchem svým. ²⁰ Aníž hlavy své holiti budou, ani vlasů nositi, ale slušně ostříhají vlasy své. ²¹ Vína též nebude pítí žádný z kněží, když budou míti vcházeti do síně vnitřní. ²² Vdovy také aneb zahnané nebudou sobě pojímati za manželky, ale panny z semene domu Izraelského, aneb vdovu, kteráž by ovdověla po knězi, pojítí mohou. ²³ A lid můj budou rozdílu učiti mezi svatým a nesvatým, též mezi nečistým a čistým ať je učí rozeznávati. ²⁴ V rozepři pak ať se postavují k souzení, a podlé soudu mého soudí ji. Zákonů mých i ustanovení mých při všech slavnostech mých ať ostříhají, a soboty mé světí. ²⁵ K mrtvému pak člověku nepůjde, aby se poškrvniti měl, leč při otci neb při materi, též při synu a při dceři, při bratru a sestře, kteráž nebyla za mužem, může se poškrvniti. ²⁶ Po očištění pak jeho (sedm dní odečtou jemu), ²⁷ V ten den, v kterýž vejde do svatyně, do síně vnitřní, aby služby konal v svatyni, obětovati bude za hřích svůj, praví Panovník Hospodin. ²⁸ Dědictví pak jejich toto: Já jsem dědictví jejich, protože vládařství nedávejte jim v Izraeli; já jsem vládařství jejich. ²⁹ Oběti suché a za hřích i vinu, to oni jísti budou, i všelijaká věc, oddána Bohu v Izraeli, jejich bude. ³⁰ I přední věci všech prvotin ze všeho, i každá oběť zhůru pozdvižení všeliké věci, ze

všech obětí zhůru pozdvižení vašich, kněžské bude. I prvotiny těsta vašeho dávati budete knězi, aby odpočinulo požehnání v domě tvém.
³¹ Žádné mrchy a udáveného, ani z ptactva ani z hovad nebudou jídati kněží.

45

¹ Když pak ujmete zemi v dědictví, obětovati budete obět Hospodinu, díl svatý té země, zdělí pětmecítma tisíc loket, zšíří pak deset tisíc, a budeť svatý po všem pomezí svém vůkol. ² Z něhož bude místo svaté pět set zdělí, a pět set zšíří, čtyřhrané vůkol, a ať má padesáte loket prostranství vůkol. ³ Z toho pak odměření odměříš dýlku pětmecítma tisíc loket, a šířku deset tisíc, aby na něm byla svatyně, i svatyně svatých. ⁴ Díl ten země svatý jest. Kněží služebníků při svatyni býti má, těch, kteříž přistupují, aby přisluhovali Hospodinu, aby měli místo pro domy i místo svaté pro svatyni. ⁵ Těch pak pětmecítma tisíc loket dýlka a deset tisíc šířka ať jest také Levítům, služebníkům domu, jim k držení dvadcti komůrek. ⁶ Místo pak k vystavení na něm města oddělíte pět tisíc loket na šíř, a na dýl pětmecítma tisíc, naproti oběti místa svatého; bude pro všecken dům Izraelský. ⁷ Knížeti pak s obou stran té oběti místa svatého, i položení města před oběti místa svatého, a před položením města od strany západní díl k západu, a po straně východní díl k východu, dlouhost pak naproti každému z těch dílů od pomezí západního

ku pomezí východnímu. ⁸ To bude míti za vládařství v Izraeli, a nebudou více utiskati knížata má lidu mého, ale rozdadí zemi domu Izraelskému po pokoleních jejich. ⁹ Takto praví Panovník Hospodin: Dostitě již, ó knížata Izraelská, nátisk a zhoubu odložte, a soud a spravedlnost konejte, sejměte těžké roboty vaše s lidu mého, praví Panovník Hospodin. ¹⁰ Váhu spravedlivou a efi spravedlivou i bát spravedlivý míti budete. ¹¹ Efi i bát v jednu míru ať jest, aby chomer bral v se deset bátů, efi pak desátý díl chomeru; podlé chomeru ať jest míra. ¹² Lot dvadcti peněz; dvadcti lotů, pětmecítma lotů, a patnácte lotů libra bude vám. ¹³ Tato pak obět pozdvižení bude, kterouž obětovati budete: Šestý díl efi z chomeru pšenice, též šestý díl efi dáte z chomeru ječmene. ¹⁴ Nařízení pak o oleji (bát jest míra oleje): Desátý díl bátu z míry chomeru, desíti bátů; nebo deset bátů jest chomer. ¹⁵ A dobytče jedno ze dvou set bravů z dobrých pastvišť Izraelských, k oběti suché a zápalné a k obětem pokojným, k očištění vás, praví Panovník Hospodin. ¹⁶ Všecken lid té země, i s knížetem Izraelským zavázán bude k té oběti zhůru pozdvižení. ¹⁷ Nebo kníže povinen bude zápaly, a suché i mokré oběti, v svátky a na novměsíce, i v soboty, na všechny slavnosti domu Izraelského; on obětovati bude za hřích, i obět suchou i zápalnou, i oběti pokojné, aby se očištění dalo za dům Izraelský. ¹⁸ Takto praví Panovník Hospodin: Prvního měsíce, prvního dne vezmeš volka mladého

bez poškrvny, kterýmž očistíš svatyni. ¹⁹ I naběře kněz krve té oběti za hřích, a pomaže veřejí domu, a čtyř rohů toho přepásání na oltáři, i veřeje brány síně vnitřní. ²⁰ Takž také učiní sedmého dne téhož měsíce, za každého pobloudilého i za hloupého. Tak očistíte dům. ²¹ Prvního měsíce, čtrnáctého dne, budete míti Fáze, svátek sedmi dnů, chlebové přesní jísti se budou. ²² A bude obětovati kníže v ten den za sebe i za všecken lid té země volka za hřích. ²³ A po sedm dní svátku obětovati bude zápal Hospodinu, sedm volků a sedm skopců bez poškrvny na den, po těch sedm dní, a za hřích kozla na den. ²⁴ A obět suchou, efi na volka a efi na skopce, připraví též oleje hin na efi. ²⁵ Sedmého měsíce, patnáctého dne, v svátek tolikéž obětovati bude po sedm dní, jakož za hřích, tak zápal, tak obět suchou i olej.

46

¹ Takto praví Panovník Hospodin: Brána síně vnitřní, kteráž patří k východu, bude zavřená po šest dní všedních, v den pak sobotní otevřena bude; též v den novměsíce otvírána bude. ² I přijde kníže cestou síně brány zevnitř, a postaví se u veřeje té brány, a budou obětovati kněží obět zápalnou jeho, i oběti pokojné jeho, a pokloně se na prahu brány, potom vyjde. Brána pak nebude zavírána do večera, ³ Aby se klaněl lid země té u dveří brány té ve dny sobotní, i na novměsíce před Hospodinem. ⁴ Obět pak zápalná, kterouž obětovati má kníže Hospodinu v den sobotní, šest beránek bez vady a skopec

bez poškvvrny, ⁵ A obět suchá, efi na skopce, i na beránky obět suchá, podlé toho, jakž naděleno, a oleje hin na efi. ⁶ Ke dni pak novměsíce ať jest volek mladý bez poškvvrny, a šest beránek i skopec bez poškvvrny. ⁷ Též ať obětuje efi oběti suché při volku, a efi při skopci i při beráncích, seč bude moci býti, a oleje hin na efi. ⁸ Kníže pak vchážeje, cestou síňce též brány půjde, a cestou její odejde. ⁹ Ale když vcházeti bude lid země té před Hospodina na slavnosti, ten kdož vejde cestou brány půlnoční, aby se klaněl, vyjde cestou brány polední; a ten kdož vejde cestou brány polední, vyjde cestou brány půlnoční. Nenavráti se cestou té brány, kterouž všel, ale naproti ní vyjde. ¹⁰ A když oni vcházeti budou, kníže mezi nimi vcházeti bude, a když odcházeti budou, odejde. ¹¹ Též na svátky i na slavnosti ať jest suchá obět, efi na volka a efi na skopce, a na beránky, což naděleno, a oleje hin na efi. ¹² Bude-li pak obětovati kníže obět dobrovolnou, zápal aneb oběti pokojné dobrovolně Hospodinu, tedy ať jest mu otevírána brána, kteráž k východu patří, a ať obětuje zápal svůj aneb pokojné oběti své, tak jakž obětuje v den sobotní. Potom odejde, a brána bude zavřina po odchodu jeho. ¹³ K tomu beránka ročního bez poškvvrny obětovati bude v zápal každý den Hospodinu; každého jitra beránka obětovati bude. ¹⁴ Též suchou obět přičiní k němu, každého jitra šestý díl efi, též oleje třetinu hin k skropení mouky bělné, suchou obět Hospodinu, nařízením věčným ustavičně. ¹⁵ A

tak budou obětovati beránka i obět suchou, i olej každého jitra, zápal ustavičný. ¹⁶ Taktot' praví Panovník Hospodin: Dá-li kníže dar někomu z synů svých, dědictvíť jeho jest, synů jeho buď, k vladařství jejich dědičnému. ¹⁷ Jestliže pak dá dar z dědictví svého některému z služebníků svých, také bude jeho až do léta svobodného, kdyžto navrátí se knížeti tomu; však dědictví jeho budou míti synové jeho. ¹⁸ Aniž bude bráti kníže z dědictví lidu, z vladařství jejich je vytiskuje; z svého vladařství dědictví dá synům svým, aby nebyl rozptylován lid můj žádný z vladařství svého. ¹⁹ Potom vedl mne průchodem, kterýž jest po straně brány, k kněžím do komůrek svatých, kteréž patřily na půlnoci, a aj, tu bylo místo po dvou bocích k západu. ²⁰ I řekl mi: Toto jest místo, kdež vaří kněží oběti za vinu a za hřích, kdež smaží oběti suché, aby nevynášeli do síně zevnitřní ku posvěcování lidu. ²¹ Vyvedl mne též do síně zevnitřní, a vodil mne po čtyřech koutech síně, a aj, siň byla v každém rohu té síně. ²² Ve čtyřech úhlech té síně byly síně s komíny, čtyřicíti loket zdělí a třicíti zšíří; míra jednostejná těch čtyř síní nárožních. ²³ A v těch čtyřech byly kuchyňky vůkol, též ohniště zdělána v těch kuchyňkách vůkol. ²⁴ I řekl mi: Ta jsou místa těch, kteříž vaří, kdežto vaří služebníci domu oběti lidu.

47

¹ Potom přivedl mne zase ke dveřím domu, a aj, vody vycházely od spodku prahu domu na

východ; nebo přední strana domu k východu byla, a vody scházely pozpodu po pravé straně domu, po straně polední oltáře. ² Odtud mne vyvedl cestou brány půlnoční, a obvedl mne cestou zevnitřní k bráně zevnitřní, cestou, kteráž patří k východu, a aj, vody vyplývaly po pravé straně. ³ Když pak vycházel ten muž k východu, v jehož rukou míra, i naměřil tisíc loket, a provedl mne skrze vodu, vodu do kůtků. ⁴ Potom naměřiv tisíc, provedl mne skrze vodu, vodu do kolenou; ještě naměřiv tisíc, provedl mne vodou do pasu. ⁵ Opět když naměřil tisíc, byl potok, kteréhož jsem nemohl přebřísti; nebo vyzdvihly se vody, vody, přes něž by se musilo plynouti, potok, kterýž by nemohl přebředen býti. ⁶ Tedy řekl mi: Viděl-lis, synu člověčí? I vedl mne, a posadil mne na břeh toho potoka. ⁷ Když jsem se pak obrátil, aj, na břehu toho potoka bylo dříví velmi veliké po obou stranách. ⁸ I řekl mi: Vody tyto vycházejí od Galilee první, a sstupující po rovině, vejdou do moře, a když do moře vpadnou, opraví se vody. ⁹ I stane se, že každý živočich, kterýž se plazí, všudy, kamžkoli přijdou potokové, ožive, a bude ryb velmi mnoho, proto že když přijdou tam tyto vody, očerstvějí, a živý budou všudy, kdežkoli dojde tento potok. ¹⁰ Stane se i to, že se postaví podlé něho rybáři od Engadi až do studnice Eglaim; budou tu rozstírány síti. Podlé rozličnosti své bude ryb jejich, jako ryb moře velikého, velmi mnoho. ¹¹ Bahna a louže jeho, kteréž se neopraví, soli oddány budou.

¹² Při potoku pak poroste na břehu jeho po obou stranách všelijaké dříví ovoce nesoucí, jehož list neprší, aniž ovoce jeho přestává, v měsících svých nese prvotiny; nebo vody jeho z svatyně vycházejí, protože ovoce jeho jest ku pokrmu, a lístí jeho k lékařství. ¹³ Takto praví Panovník Hospodin: Totoť jest obmezení, v němž sobě dědičně přivlastníte zemi po pokoleních Izraelských dvanácti; Jozefovi dva provazcové. ¹⁴ Dědičně, pravím, jí vládnouti budete, jeden rovně jako druhý, o níž přísáhl jsem, že ji dám otcům vašim. I připadne vám země tato v dědictví. ¹⁵ Toto jest tedy pomezí té země: K straně půlnoční od moře velikého cestou Chetlonu, kudyž se vchází do Sedad, ¹⁶ Emat, Berota, Sibraim, kteříž jsou mezi pomezím Damašským, a mezi pomezím Emat, vsi prostřední, kteréž jsou při pomezí Chavrón. ¹⁷ A tak bude pomezí od moře Azar Enon, pomezí Damašek, a půlnoční strana na půlnoci, a pomezí Emat. A to jest strana půlnoční. ¹⁸ Strana pak východní mezi Chavrón a mezi Damaškem, a mezi Galád, a mezi zemí Izraelskou při Jordánu; od toho pomezí při moři východním měřiti budete. A toť jest strana východní. ¹⁹ Strana pak polední na poledne, od Támar až k vodám sváru v Kádes, od potoka až k moři velikému. A to jest strana polední na poledne. ²⁰ Strana pak západní moře veliké, od pomezí až naproti, kudyž se vchází do Emat. Ta jest strana západní. ²¹ A tak rozdělíte zemi tuto sobě po pokoleních Izraelských. ²² I stane se, že když ji rozměříte,

bude vám v dědictví i příchozím, kteříž by pohostinu byli mezi vámi, kteříž by zplodili syny mezi vámi; nebo budou vám jako tu zrodilí mezi syny Izraelskými, s vámiť ujmou dědictví mezi pokoleními Izraelskými. ²³ Protož nechť jest v tom pokolení příchozí, u něhož pohostinu jest. Tu dědictví dáte jemu, praví Panovník Hospodin.

48

¹ Tato jsou pak jména pokolení: V končinách na půlnoční stranu podlé cesty Chetlon, kudyž se vchází do Emat, Azar Enan, ku pomezí Damašskému na půlnoční stranu, podlé Emat, od východní strany až do západní, osadí se pokolení jedno, totiž Dan, ² A při pomezí Dan, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Asser, ³ A při pomezí Asser, od strany východní až do strany západní jedno, totiž Neftalím, ⁴ A při pomezí Neftalím, od strany východní až do strany západní jedno, totiž Manasses, ⁵ A při pomezí Manasses, od strany východní až do strany západní jedno, totiž Efraim, ⁶ A při pomezí Efraim, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Ruben, ⁷ A při pomezí Ruben, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Juda. ⁸ A při pomezí Juda, od strany východní až k straně západní bude obět, kterouž obětovati budete, pětmecítma tisíc loket zšíří, zdělí pak zároveň s jedním z jiných dílů, od strany východní až k straně západní, a bude svatyně u prostřed něho. ⁹ Ta obět, kterouž obětovati

máte Hospodinu, bude zdělí pětmečítma tisíc loket, zšíří pak deset tisíc. ¹⁰ Těmto pak se dostane ta oběť svatá, totiž kněžím, na půlnoci pětmečítma tisíc loket, k západu pak zšíří desíti tisíc, a na východ zšíří desíti tisíc, na poledne též zdělí pětmečítma tisíc, a bude svatyně Hospodina u prostřed něho, ¹¹ Kněžím, posvěcenému každému z synů Sádochových, kteříž drží stráž mou, kteříž nebloudili, když bloudili synové Izraelští, jako bloudili Levítové. ¹² I bude díl jejich obětovaný z oběti té země, věc nejsvětější při pomezí Levítů. ¹³ Levítů pak díl bude naproti pomezí kněžskému, pětmečítma tisíc loket zdělí, a zšíří deset tisíc; každá dlouhost pětmečítma tisíc, a širokost deset tisíc. ¹⁴ A nebudou ho uprodávati, ani směňovati, ani přenášeti prvotin země, proto že jest posvěcená Hospodinu. ¹⁵ Pět pak tisíc loket pozůstalých na šíř, proti těm pětmečítma tisícům, bude místo obecné, pro město k bydlení a k předměstí, i bude město u prostřed něho. ¹⁶ Tyto pak jsou míry jeho: Strana půlnoční na čtyři tisíce a pět set loket, též strana polední na čtyři tisíce a pět set, od strany též východní čtyři tisíce a pět set, takž strana západní na čtyři tisíce a pět set. ¹⁷ Bude i předměstí při městě k půlnoci na dvě stě a padesáte loket, a ku poledni na dvě stě a padesáte, takž na východ na dvě stě a padesáte, též k západu na dvě stě a padesáte. ¹⁸ Ostatek pak na dél, naproti oběti svaté, deset tisíc loket k východu, a deset tisíc k západu; a z toho, což bude naproti té oběti svaté, budou

míti důchody ku pokrmu služebníci města. ¹⁹ A ti služebníci města sloužiti budou Izraelovi ze všech pokolení Izraelských. ²⁰ Všecku tuto oběť, pětmecítma tisíc loket, podlé těch pětmecítma tisíc, čtverhranou obětovati budete v oběť svatou k vladařství městu. ²¹ Což pak pozůstane, knížeti, s obou stran oběti svaté a vladařství města, před těmi pětmecítma tisíci loket oběti, až ku pomezí východnímu, a od západu proti týmž pětmecítma tisíc loket, podlé pomezí západního naproti těm dílům, knížeti bude. A to bude oběť svatá, a svatyně domu u prostřed něho. ²² Od vladařství pak Levítů a od vladařství města, u prostřed toho, což jest knížecího, mezi pomezím Judovým a mezi pomezím Beniaminovým, knížecí bude. ²³ Ostatní pak pokolení, od strany východní až k straně západní, osadí se pokolení jedno, totiž Beniamin. ²⁴ A při pomezí Beniamin, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Simeon, ²⁵ A při pomezí Simeon, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Izachar, ²⁶ A při pomezí Izachar, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Zabulon, ²⁷ A při pomezí Zabulon, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Gád. ²⁸ A při pomezí Gád, k straně polední na poledne, tu bude pomezí od Tamar až k vodám sváru v Kádes, ku potoku při moři velikém. ²⁹ Toť jest ta země, kterouž ujmete hned od potoka, po pokoleních Izraelských, a ti dílové jejich, praví Panovník Hospodin. ³⁰ Tato pak jsou

vymezení města: Od strany půlnoční čtyř tisíc a pět set loket míra. ³¹ Brány pak města podlé jmen pokolení Izraelských, brány tři na půlnoci, brána Rubenova jedna, brána Judova jedna, brána Lévi jedna. ³² A od strany východní čtyř tisíc a pět set, a brány tři, totiž brána Jozefova jedna, brána Beniaminova jedna, brána Danova jedna. ³³ Též od strany polední čtyř tisíc a pět set loket míra, a brány tři, brána Simeonova jedna, brána Izacharova jedna, brána Zabulonova jedna. ³⁴ Od strany západní čtyř tisíc a pět set, brány jejich tři, brána Gádova jedna, brána Asserova jedna, brána Neftalíмова jedna. ³⁵ Okolek osmnácti tisíc loket, jméno pak města od dnešního dne bude: Hospodin tam přebývá.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2020-04-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 30 Nov 2021

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900